

Torsdag den 18. Marts 1999 kl. 17.30

Dagsorden:

Forskellige forslag vedrørende dagsordenen

- 125/99 Indkaldelse af en stedfortræder for Martin Geertsen, V, fra den 18. marts 1999 og indtil videre
- 126/99 Indkaldelse af en stedfortræder for Marlene Krogh, F, fra den 18. marts til 18. april 1999
- 83/99 Indstilling om, at der sker en opprioritering af døgninstitutioner og aflastning til handicappede børn og unge, at de planlagte omlægninger af døgninstitutionerne for socialt truede børn og unge iværksættes, og at døgninstitutionernes driftsbudgetter reduceres med 1 %, m.v.
- 108/99 Udpegning af en repræsentant til bestyrelsen for Videnscenter for døvblevne, døve og hørehæmmede
- 115/99 Ændring af de nuværende retningslinier for tildeling af støttepædagoger med henblik på at opnå større fleksibilitet i tildelingen af støtte enten i form af støttepædagog eller i form af tildeling af et antal timer
- 116/99 Indstilling om, at den allerede igangsatte omstillingsproces og handleplanarbejdet videreføres ved gennemførelse af de i omstillingsplanen for hjemløseområdet beskrevne aktiviteter
- 32/99 Forslag til beslutning (stillet af Peter Skaarup, Poul Nielsen, Birthe Nødgaard, Bo Hindkjær Pedersen, Vagn Hindkjær Pedersen og Aage Pedersen, Dansk Folkeparti om yderligere herbergspladser for hjemløse, samt om en øget social indsats overfor denne gruppe
- 94/99 Endelig vedtagelse af forslag til byfornyelsesbeslutning om fælles gårdanlæg i karreen, Marskengade, Borgmester Jensens Alle, Jacob Erlandsens Gade og Østerbrogade
- 95/99 Endelig vedtagelse af forslag til byfornyelsesbeslutning om fælles gårdanlæg i den nordlige del af karreen, Lybækgade, Holmbladsgade, Lyneborggade og Frankrigsgade
- 96/99 Endelig vedtagelse af forslag til byfornyelsesbeslutning om fælles gårdanlæg i karreen, Øster Farimagsgade, Collinsgade, Øster Søgade og Dag Hammarskjölds Allé

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

- 98/99** Endelig vedtagelse af lokalplanen "Hjørringgade" med tilhørende tillæg til kommuneplan 1997
- 93/99** Indstilling om, at der som forsøg meddeles Medborgerhuset Lindervold (beliggende Jyllingevej 77) en 1 årig dispensation fra servitutten til indretning af medborgerhuset med henblik på udnyttelse af ejendommens friarealer til udeservering
- 97/99** Indstilling om at et stillet forslag til beslutning vedrørende udarbejdelse af lokalplan for ejendommene matr.nr.ne 41h, 715 og 122 Udenbys Vester Kvarter ("Vesterfælledvej") forkastes
- 104/99** Kapitalbevilling til renovering af Gevninge kildeplads samt anlæg af veje på diverse kildepladser
- 105/99** Database (ELDA) ændres til et ELDA A/S, at Belysningsvæsnets styregruppemedlem i foreningen ELDA indtræder i bestyrelsen for det nystiftede ELDA A/S, og at Belysningsvæsnets ejerandele i foreningen ELDA konverteres efter omdannelsen
- 106/99** Godkendelse af 5 projekter om fjernvarmeledninger til områderne Blushøjvej, Hovedvagtsgade, Ydunsgade, Ægirsgade og Amager Strandvej
- 109/99** Indstilling om , at forliget med Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte (KTO) om overenskomst- og aftalefornyelserne pr. 1. april 1999 godkendes, og at Økonomiforvaltningen bemyndiges til at forny og indgå aftaler og overenskomster i overensstemmelse hermed
- 110/99** Godkendelse af regulativ for Borgerrepræsentationens medlemmers deltagelse i kurser og kursuslignende arrangementer, og at Borgerrepræsentationen henlægger administrationen af regulativet til Borgerrepræsentationens 1. og 2. næstformand, der i forening indenfor kursusregulativets rammer tager stilling til medlemmernes ansøgninger om kursusdeltagelse, samt godkendelse af tillægsbevilling til dækning af kursusafgifter m.v.
- 111/99** Godkendelse af, at Skatte- og Registerforvaltningen indgår et lejemål på Artillerivej 86 til brug for selskabsskatteligningen
- 101/99** Udskydelse og afløsning mod vederlag af tinglyst deklaration om hjemfaldsret vedrørende en ejendom i Eksercerpladsen, København (Bella Center)
- 102/99** Indstilling om at forslag til "Handleplan for indflydelse til unge" drøftes, at der som et 2-årigt forsøg iværksættes etablering af en Ungdomsborgerrepræsentation, sekretariatsbistand for Ungdomsborgerrepræsentationen , etablering af et "antenneudvalg", ansættelse af en Ungetalsmand og medbestemmelsesprojekter, at der gives en tillægsbevilling , at midlerne fra staten til ungdomskommuneforsøget indarbejdes i budgettet for 2000, samt at Det Rådgivende Ungdomsudvalg nedlægges og ad hoc-udvalget fortsætter sit arbejde

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

- 103/99** Indkaldelse af en stedfortræder for Mona Heiberg, A, fra den 1. juni 1999 og 1 måned
- 112/99** Forslag til beslutning (stillet af Birthe Nødgaard, Gunhild Legaard, Louise Frevert, Poul Nielsen, Bo Hindkjær Pedersen, Vagn Hindkjær Pedersen og Aage H.B. Pedersen) om at give tilskud til hospice-ophold i Københavns Kommune
- 113/99** Forslag til beslutning (stillet af Lars Hutters, L) om at pålægge Borgerrepræsentationens medlemmer af H:S's bestyrelse at arbejde på, at opprioriteringen af geriatrien og reumatologien/genoptræningen fastholdes, - og de foreslåede besparelsesforslag derfor fjernes
- 114/99** Forslag til beslutning (stillet af Morten Kabel, Ø) om at rette henvendelse til regeringen med henblik på forhandlinger om, at kommunen trækker sig ud af Ørestadsselskabet
- 121/99** Anmodning fra Tage Møller om tilladelse til at udtræde som medlem af bestyrelsen for Kongogården, samt meddelelse fra Enhedslisten - de rød-grønnes gruppe om, at Hanne Schmidt indtræder som nyt medlem
- 122/99** Anmodning fra Majbritt Kjær Klavsen om tilladelse til at udtræde som medlem af Den Sociale Ankestyrelse, samt meddelelse fra Venstres Gruppe om, at Lise Helweg indtræder som nyt medlem
- 123/99** Udpegning af overbrandinspektør Flemming Christensen til ny afsnitschef for Afsnit Amager i det krigsmæssige redningsberedskab
- 124/99** Anmodning fra Peter Martinussen om tilladelse til at udtræde som medlem af Valgbestyrelsen til kommunevalget, samt meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om, at den nuværende suppleant Johannes Nymark rykker op som nyt medlem af Valgbestyrelsen, og at Lars Engberg indtræder som ny suppleant i stedet for Johannes Nymark
- 127/99** Meddelelse fra Socialistisk Folkepartis Gruppe om, at Else Iversen midlertidigt indtræder som medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget, som medlem af H:S's bestyrelsen, som medlem af Klagerådet vedrørende hjemmehjælp, som medlem af Beredskabskommissionen for Københavns Kommune, samt som medlem af bestyrelsen for Brønshøj sogns Plejehjem
- 128/99** Meddelelse fra Venstres Gruppe om, at Mette Pentz Madsen midlertidigt indtræder som medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget og som medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, under Martin Geertsens orlov
- 100/99** Indstilling om at Midtvejsrapport for produktionsåret 1998/99 tages til efterretning
- 107/99** Indstilling om salg af aktier
-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet. Der er en dagsorden med 23 punkter og en tillægsdagsorden med ét punkt.

Endvidere har jeg modtaget 8 sager, som under forudsætning af forsamlingens tilslutning optages på dagsordenen.

Det er sag 125/99, godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse, § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Martin Geertsen, der på grund af sygdom vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra 18. marts 1999 og indtil videre. 5. stedfortræder, Mette Pentz Madsen, indkaldes.

Det drejer sig om sag 126/99, godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse, § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Marlene Krogh, der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra 18. marts 1999 til 18. april 1999. 2. stedfortræder, Else Iversen, indkaldes, idet 1. stedfortræder, Bjarne Petersen, af arbejdsmæssige grunde er forhindret i at deltage i forsamlingens møder.

Det drejer sig om sag 121/99, anmodning fra Tage Møller om tilladelse til at udtræde som medlem af bestyrelsen for Kongogården samt meddelelse fra Enhedslisten om, at Hanne Schmidt, Brigadevej 38, indtræder som nyt medlem af bestyrelsen.

Det drejer sig om sag 122/99, anmodning fra Majbritt Kjær Klavsén om tilladelse til at udtræde som medlem af Den Sociale Ankestyrelse samt meddelelse fra Venstres Gruppe om, at Lise Helweg, Classensgade 68, indtræder som nyt medlem af ankestyrelsen.

Det drejer sig om sag 123/99, indstilling om udpegning af chefen for Københavns Brandvæsens Forebyggende Afdeling, overbrandinspektør Flemming Christensen, til ny afsnitschef for Afsnit Amager i det krigsmæssige redningsberedskab.

Sag 124/99, anmodning fra Peter Martinussen om tilladelse til at udtræde som medlem af valgbestyrelsen til kommunevalget samt meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om, at den nuværende suppleant, Johannes Nymark, rykker op som nyt medlem af valgbestyrelsen, og at Lars Engberg indtræder som ny suppleant i stedet for Johannes Nymark.

Det drejer sig om sag 127/99, meddelelse fra Socialistisk Folkepartis Gruppe om, at Else Iversen midlertidigt indtræder som medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget, som medlem af HS-bestyrelsen, som medlem af Klagerådet vedrørende Hjemmehjælp, som medlem af Beredskabskommissionen for Københavns Kommune samt som medlem af bestyrelsen for Brønshøj Sogns plejehjem.

Endelig drejer det sig om sag 128/99, meddelelse fra Venstres Gruppe om, at Mette Pentz Madsen midlertidigt indtræder som medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget under Martin Geertsens orlov.

Endvidere skal jeg meddele, at i overensstemmelse med forretningsordenens § 1, stk. 2, litra 2, er punkt 22 om udskydelse og afløsning mod vederlag af tinglyst deklaration om hjemfaldsret optaget på dagsordenen for lukkede døre. Jeg skal foreslå, at Borgerrepræsentationen i denne sag beslutter, at sagen overføres til behandling for åbne døre. Jeg vil samtidig foreslå, at også debatten om overflytning af punktet behandles for åbne døre.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at vi behandler spørgsmålet om overflytning af punkt 22 til åbne døre, for åbne døre. Det er der. Morten Kabell, værsgo.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Morten Kabell (Ø): Jeg kan på Enhedslistens vegne principielt naturligvis tilslutte mig, at punkt 22 bliver overflyttet til åbne døre. Det kan dog ikke være kommet som nogen overraskelse, at kravet er blevet fremsat. Det gjorde vi allerede på økonomiudvalgsmødet for knap 14 dage siden.

Derfor vil jeg foreslå, at eftersom man nu mener, at det er en sag, der godt kan diskuteres i offentligheden, at der så også bliver givet tid til det. Det er ikke acceptabelt, at man får lad os sige få timer, som der i virkeligheden er tale om her, til at diskutere en sag, der har den meget vidtrækkende karakter, som sagen har.

Jeg skal derfor foreslå, at punkt 22 udsættes til Borgerrepræsentationens næste møde.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Det er så et forslag om afvisning af sagen fra dagsordenen, sådan må jeg opfatte det. Det skal der tages stilling til. Sagen er optaget på dagsordenen. Vi tager stilling til, når vi når frem til det punkt på dagsordenen, hvorvidt sagen skal udsættes til næste møde. Sagen overflyttes ved godkendelse af dagsordenen om lidt til åbent møde.

Jeg skal bare sige, det fik jeg ikke sagt før, at baggrunden for forslaget om at overføre punkt 22 til åbent møde er, at der i den konkrete sag ikke længere er forhold af økonomisk art eller af anden karakter, der medfører, at sagen ikke kan behandles for åbne døre.

Sagen drejer sig – af hensyn til tilhørerne – om Bella Center A/S, der selv i dagspressen har oplyst om de påtænkte udvidelser og projekter, og Bella Center A/S har også oplyst, at selskabet ikke har bemærkninger til, at sagen behandles for åbne døre i Borgerrepræsentationen.

Jeg skal høre, om der er enighed nu om, at punkt 22 overføres fra lukket møde til åbent møde? (Ophold). Det er der tilslutning til. Jeg skal herefter foreslå, at sagen behandles som et nyt punkt 15 a på dagsordenen, det vil sige umiddelbart efter behandlingen af sag 111/99. Jeg skal høre, om der er bemærkninger hertil? (Ophold). Det er ikke tilfældet.

Jeg skal i øvrigt samtidig meddele, at jeg som bestyrelsesmedlem i Bella Center A/S er inhabil ved behandlingen af sagen, og 2. stedfortræder, Erik Winding, er derfor i henhold til § 14, stk. 3, i den kommunale styrelseslov indkaldt til at deltage under forsamlingens behandling af dette punkt. Jeg skal høre, om der er bemærkninger hertil? (Ophold). Det er ikke tilfældet; så er indkaldelsen af Erik Winding godkendt.

Jeg skal endvidere meddele, at jeg fra Enhedslistens Gruppe har modtaget meddelelse om, at Marie Jeppesen er inhabil ved behandlingen af punkt 3 på dagsordenen, samt anmodning om, at 1. stedfortræder, Preben Poulsen, indkaldes til at deltage ved behandlingen af dette punkt, også jf. § 14, stk. 3, i styrelsesloven. Er der bemærkninger hertil? (Ophold). Det er der ikke. Så er indkaldelsen af Preben Poulsen godkendt.

Så skal jeg meddele, at jeg fra Økonomiforvaltningen har modtaget anmodning om tilladelse til, at direktør for Skatte- og Registerforvaltningen, Leif Normann Jeppesen, er til stede ved behandlingen af punkt 21 på det lukkede møde. Er der bemærkninger hertil? (Ophold). Det er ikke tilfældet; så er det godkendt.

Sagen på tillægsdagsordenen vil jeg foreslå behandlet efter punkt 3 som et nyt punkt 3 a, og den første og anden af de 8 sager, jeg nævnte her indledningsvis uden for dagsordenen, vil jeg så foreslå behandlet før punkt 1 på den udsendte dagsorden som henholdsvis 1. og 2.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

punkt. De resterende 6 sager uden for dagsordenen foreslås behandlet i den anførte rækkefølge efter punkt 20 som de sidste sager på åbent møde.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til, at sag nr. 116/99, 32/99, 125/99, 126/99, 121/99, 122/99, 123/99, 124/99, 127/99 og 128/99 optages på dagsordenen som foreslået. (Ophold). Det er der ikke. Så er det godkendt.

Så skal jeg høre, om der i øvrigt er bemærkninger til dagsordenen.

Borgmester Søren Pind: Det drejer sig om et spørgsmål til punkt 8, 93/99, om medborgerhuset Lindersvold. Det har vakt min og min forvaltnings forundring, at indstillingen på dagsordenen er en anden end indstillingen i sagen, og det vil vi godt bede om formandens kommentar til.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg skal sige til borgmester Søren Pind, at jeg ikke har været opmærksom på problemstillingen. Det, der er realiteten, det, der behandles, er det, der fremgår af sagsdokumentet. Men jeg vil meget gerne vende tilbage til det, når vi når til den pågældende sag på dagsordenen. Jeg har ikke været opmærksom på en eventuel diskrepans mellem punktet og selve indstillingen.

Er der i øvrigt bemærkninger til dagsordenen?

Morten Kabell (Ø): Jeg skal begære, at punkt 21, sag 100/99, og punkt 23, sag 107/99, det er de sager, der er optaget på mødet for lukkede døre, bliver overflyttet til åbne døre.

Der er intet i de sager, der berettiger, at de holdes for lukkede døre. Specielt hvad angår sag 107/99, indstilling om salg af aktier, så har alle enkeltheder i forvejen været ude i medierne fra alle de parter, der måtte være interesseret heri, så der kan ikke være noget som helst, der berettiger, at man holder sådan en sag for lukkede døre.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Er der andre bemærkninger til dagsordenen? (Ophold). Det er ikke tilfældet. Så skal vi tage stilling til det af Morten Kabell stillede forslag om, at punkt 21 og 23 overgår til behandling for åbne døre, og vi påbegynder afstemning herom ... (Afbrydelse: Vi kan ikke være fuldtallige, før ...). De pågældende medlemmer er ikke inde, før dagsordenen er godkendt. Det handler jo om sager optaget på dagsordenen. Derfor er det de nu tilstedeværende, der afgør dagsordenen.

Jeg forstår på Inger Marie Bruun-Vierø, at der ønskes delt afstemning, og det skal vi formelt tage stilling til.

Borgerrepræsentationen forkastede med 29 stemmer imod 21 et forslag om, at sag 100/99, der var optaget som punkt 21 på dagsordenen for lukkede døre, blev overført til behandling for åbne døre.

Før stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Borgerrepræsentationen forkastede med 27 stemmer imod 24 et forslag om, at sag 107/99, der var optaget som punkt 23 på dagsordenen for lukkede døre, blev overført til behandling for åbne døre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

For stemte: F, Ø, O, B og L.

Imod stemte: A, V, C, P og D.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): De to sager er herefter opretholdt på dagsordenen for mødet for lukkede døre.

Der er herefter ikke flere bemærkninger til dagsordenen som sådan, konstaterer jeg. Den er hermed godkendt.

Borgerrepræsentationen godkendte, at 2. stedfortræder Erik Winding (A), i henhold til den kommunale styrelseslovs § 14, stk. 3, var indkaldt til at deltage i behandlingen af sag 101/99 i stedet for overborgmesteren på grund af dennes inhabilitet.

Borgerrepræsentationen godkendte ligeledes, at 1. stedfortræder Preben Poulsen (Ø), i henhold til den kommunale styrelseslovs § 14, stk. 3, var indkaldt til at deltage i behandlingen af sag 115/99, der var optaget som punkt 3 på dagsordenen, i stedet for Marie Jeppesen (Ø) på grund af dennes inhabilitet.

En anmodning fra Økonomiforvaltningen om tilladelse til, at direktør for Skatte- og Registerforvaltningen, Leif Normann Jeppesen var til stede under behandlingen af sag 100/99, der var optaget som punkt 21 på dagsordenen for lukkede døre, blev imødekommet.

Borgerrepræsentationen tilsluttede sig et forslag fra overborgmesteren om, at sag nr. 116/99 og 32/99 på den udsendte tillægsgagsorden blev behandlet efter punkt 3 som et nyt punkt 3a.

Endelig tilsluttede Borgerrepræsentationen sig et forslag fra overborgmesteren om, at sagerne 125/99, 126/99, 121/99, 122/99, 123/99, 124/99, 127/99 og 128/99 blev optaget på dagsordenen, og således at de to første sager blev behandlet som henholdsvis punkt 1 og 2 på dagsordenen, og de resterende som de sidste sager på dagsordenen for åbne døre i nævnte rækkefølge.

Udenfor dagsordenen

1) 125/99

Godkendelse i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Martin Geertsen, V, der på grund af sygdom vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 18. marts 1999 og indtil videre.

Borgerrepræsentationen konstaterede, at betingelserne for indkaldelsen af stedfortræderen i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse, § 15, stk. 2 var opfyldt, og at Mette Pentz Madsen (V) var rette stedfortræder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Indkaldelsen blev godkendt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Mette Pentz Madsen kan indtage sin plads i salen. Vi byder velkommen til arbejdet og til samarbejdet her i salen. Velkommen.

(Forsamlingen rejste sig)

Udenfor dagsordenen

2) 126/99

Godkendelse i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Marlene Krogh, F, der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 18. marts 1999 til den 18. april 1999.

2. stedfortræder Else Iversen indkaldes, da 1. stedfortræder Bjarne Petersen af arbejdsmæssige grunde er forhindret i at deltage i forsamlingens møder.

Borgerrepræsentationen konstaterede, at betingelserne for indkaldelsen af stedfortræderen i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse, § 15, stk. 2 var opfyldt, og at Else Iversen (F) var rette stedfortræder.

Indkaldelsen blev godkendt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi byder endnu en gang Else Iversen velkommen til arbejdet og samarbejdet her i forsamlingen.

(Forsamlingen rejste sig)

1) 83/99

Indstilling om, at der sker en opprioritering af døgninstitutioner og aflastning til handicappede børn og unge, at de planlagte omlægninger af døgninstitutionerne for socialt truede børn og unge iværksættes, og at døgninstitutionernes driftsbudgetter reduceres med 1 %, (Standsningsret), samt at der overflyttes 2,30 mill. kr. til Forsøgsbydelene og 5,56 mill. kr. til BR-bydelene fra budgetområde 4 til budgetområde 2, som følge af en ændret konteringspraksis, bl.a. som følge af revisionsundersøgelse af 11. december 1998 om "undersøgelse af statsrefusion til Københavns Kommunes "10 mill. kr. pulje", jf. bistandslovens § 46 a".

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ønsker nogen ordet i denne sag? (Ophold). Det gør Hellen Hedemann, der har begæret 1., 2. og 4. »at« i indstillingen forelagt Borgerrepræsentationen, værsgo.

Hellen Hedemann (F): Overskriften, at der sker en opprioritering af døgninstitutioner og aflastning til handicappede børn og unge, kan man vel ikke være imod, så hvorfor i alverden har SF så benyttet standsningsretten til at få denne sag behandlet her i salen?

Det har vi, for bag overskriften gemmer sig det fuldstændigt absurde, at ved at opprioritere indsatsen for de handicappede børn nedprioriteres døgninstitutionsanbringelserne for de truede børn og unge. Dette er ganske enkelt et valg mellem 2 meget svagtstillede grupper. Vi i SF mener, det må være i alle københavnernes interesse at høre, hvor Socialdemokratiet og de øvrige budgetpartnere står i denne sag.

Borgmesteren, eller er det forvaltningen, er meget dygtige til at camouflere deres reelle hensigter. Man kunne ligefrem have dem mistænkt for at have været på tryllekursus i Dansk Artistforbund.

Enhver kan jo se af bilag 1 A i denne sag, at samlet set sker der kun en reduktion af pladserne på 3, men det er ganske enkelt et bedrag, endda et stort bedrag. Der sker her en sammenblanding af handicappladser og pladser til truede børn. Siden 1995 er der nemlig nedlagt 75 døgnpladser for de mest truede børn og unge her i byen. Det svarer til en reduktion på omkring 12 pct., og det er uanstændigt, og det er også meget uklogt.

Hvis man rigtig lægger mærke til det, så får tryllesnummeret det næsten til at se ud, som om en pladsreduktion på en døgninstitution kan modsvares af en aflastningsplads hver anden uge for et handicappet barn. Det hører ingen steder hjemme, at det ene svage område skal bruges til at forstærke det andet svage område.

Herhjemme er myndighedsalderen 18 år, og det er der selvfølgelig en årsag til. En af disse er måske, at det kan være vanskeligt at klare sig uden en tæt voksenkontakt. For langt, langt de fleste unge gælder det da også, at de er hjemmeboende, indtil de er omkring 18 år. Det betyder som hovedregel, at de unge mennesker får udført en hel del serviceopgaver hjemmefra.

Jeg vil lige indskyde, at der jo netop er offentliggjort resultatet af en nyere undersøgelse omkring børns opgaver i hjemmet. Den viser jo meget tydeligt, at de unge ikke udfører særlig mange opgaver i hjemmet.

Her har vi så at gøre med unge mennesker, der anbringes uden for hjemmet i en meget ung alder af den ene eller den anden grund, men i hvert fald er det fordi der er problemer. De unge anbringes på døgninstitutioner, og man må vel antage, at det er der en grund til, at de bliver. Jeg har i hvert fald svært ved at forestille mig, at kommunen har ønsket at bruge sine i forvejen meget små ressourcer på unødige foranstaltninger.

Men disse døgninstitutionspladser er dyre, så derfor foreslås det i stedet for, at man anbringer de unge i hybler med opsyn, et såkaldt dagtilbud.

Jeg er meget bekymret for denne omstillingsproces, og derfor spurgte jeg da også, da udvalget behandlede sagen, hvilke ændringer der pludselig var kommet i handleplanerne for de unge, siden man kunne lave sådan en omstilling. Jeg bad faktisk om, at udvalget fik indblik i de konkrete handleplaner, for jeg ville gerne have den faglige begrundelse, der ligger til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

grund for, at en ung pludselig kan nøjes med et dagtilbud, når det før har været skønnet nødvendigt med en døgnanbringelse.

Sikke et ramaskrig fra borgmesterens side. Man kan overhovedet ikke enkeltsagsbehandle, sagde hun. Jo vist kan man det, for vi er gået over til udvalgsstyre her i byen, men jeg indrømmer, at det skal man gøre opmærksom på på næsten hvert møde.

Selvfølgelig skal udvalgsstyret som hovedregel ikke sidde og enkeltsagsbehandle, men indimellem kan det altså være nødvendigt, og specielt når man har en meget stærk fornemmelse af, at det drejer sig om budgetpolitik og ikke socialpolitik.

Men jeg må jo konstatere, at når man ikke er budgetpartner, så er det ikke muligt at få besvaret alle sine spørgsmål i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, og så må man jo tage sagerne op her i salen, og det bliver bestemt ikke sidste gang.

Det, jeg kan konstatere, er, at de unge, der har allermost brug for nærvær, det vil sige tilknytning til en voksen, der vil dem og tør dem, anbringer vi for sig selv i eget værelse med et tilsyn, der kan bestå i, at de vækkes om morgenen, men indkøb, madlavning og tøjvask, ja, det forventes de selv at være i stand til at udføre fra ca. 15-års-alderen og uden måske nogen sinde at have lært det nogen steder.

Jeg er ganske alvorligt bange for, at i stedet for at samle de unge mennesker op og hjælpe dem, så er risikoen for, at de ender i noget skidt, helt reel, og det bliver det bestemt ikke billigere af på sigt. Men det er selvfølgelig ikke et økonomisk problem, der vedrører økonomien i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Så vil jeg også godt til slut sige, at reduktionen på døgninstitutionernes driftsbudget på 1 pct. er noget griseri set i forhold til Budget 99, hvor man netop friholdt området for en 2 pct.s besparelse ud fra en forudsætning om, at det ikke var forsvarligt med yderligere besparelser.

Endelig skyldes hele miseren jo, at forvaltningen lader som om det er kommet ganske bag på dem, at der var børn på venteliste til institutionsanbringelse, og at der specielt er enkelte meget dyre børn. Men alt det har forvaltningen overhovedet ikke været uvidende om.

Så derfor kan SF selvfølgelig ikke støtte det 2. og det 4. »at« i denne indstilling.

Larsen

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: Hellen Hedemanns udtalelser om, at man ikke kan få svar på sine spørgsmål, og at man ikke bliver fair behandlet, må jeg på det kraftigste afvise, det synes jeg ikke er rimeligt. Det er et angreb på forvaltningen, som ikke har mulighed for at forsvare sig her i salen, og jeg synes ikke det klæder medlemmer af Borgerrepræsentationen at behandle forvaltningen på den måde. Så kan man skyde på mig, hvis det skal være sådan. Jeg har mulighed for at forsvare mig her fra denne talerstol, og det er vel så en del af spillet.

Så vil jeg gerne sige noget generelt om denne plan.

Jeg synes selvfølgelig også, det er beklageligt, at situationen er sådan, at de handicappede har helt urimeligt lange ventelister, at vi ikke kan tilbyde det, som de har brug for, og at situationen er sådan, at vi må omprioritere. Men jeg mener faktisk, at planen, som delvis er en udmøntning af budgettet, og delvis er en omprioritering, fordi der er større ventelister end forudsat, og end prognoserne sagde.

Jeg er helt uenig i, at omlægningen af ungdomspladserne ikke er rigtig. Da vi vedtog Budget 99, så nedlagde vi ungdomspensioner, fordi efterspørgslen fra de lokale centre ikke var til stede i fuldt omfang. Der var en efterspørgsel på ca. 80 pct., og jeg mener ikke, vi kan sidde signaler overhørig fra forvaltningens fagligt uddannede personale om, at det ikke er det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

her, de unge efterspørger, det er ikke det, vi efterspørger til de unge. Vi må have drejet udviklingen, så det matcher de forventninger og de behov, der er.

Derfor blev der nedlagt ungdomspensioner i Budget 99, og derfor er det også en rigtig drejning. Den svarer til den efterspørgsel, som jo først og fremmest kommer fra de personer, som laver handleplaner for de enkelte unge.

Så nævnte Hellen Hedemann, at vi ikke fandt det opportunt, og at jeg ikke mente, det var rimeligt, at man skulle gennemgå samtlige handleplaner. Jeg synes, at når man arbejder i udvalgsarbejde, så må man overveje, hvor mange ressourcer man bruger på at gå en række sager igennem manuelt, og hvor meget man egentlig får for det. Når vi kan se på efterspørgslen, og når meldingerne fra de faglige personer, der sidder ude på lokalcentrene, siger noget, så behøver vi vel ikke i udvalget at efterkontrollere hver enkelt sag ved at sidde og nærlæse den og finde ud af, om handleplanen nu også er i overensstemmelse med det.

Det forbrug, som er ude i lokalcentrene, er jo ganske godt reguleret af den økonomistyringsmodel, vi har, nemlig at man skal vælge den rigtige plads, og så koster det det, det koster. Når man ikke efterspørger den slags pladser, så ville det være noget uansvarligt af en administration ikke at lægge op til udvalget, at her må vi gøre noget, her kører vi rundt med tomme pladser. Vi må kunne gøre en bedre indsats, når vi kan se, de unge mennesker har brug for vores indsats.

Så nævnte Hellen Hedemann i sit indlæg, at der var blevet nedlagt 75 pladser i perioden 1995-99. Det regnestykke, som LFS og SF har lavet, er ganske enkelt ikke korrekt. Der er nemlig i samme periode omlagt til 42 dagbehandlingspladser. Der er i 1999 etableret 20 alternative boformer til unge. Det er penge, der er afsat i Budget 99. Så bliver der i 1999 solgt 12 færre pladser til andre amter, og det giver samlet set i den periode et underskud på 1 plads til de psykisk skrøbelige børn, og det giver plus 29 pladser til børn med handicap.

Så regnestykket holder ikke, og det er der jo så ikke noget at gøre ved. Derfor må jeg også afvise Hellen Hedemanns lidet flatterende beskrivelse af, at det her er et tryllesnummer. Dette er en blanding af en rigtig omlægning af ungdomsområdet og en beklagelig, bevares, men nødvendig omlægning til fordel for, at handicappede børn og familier med handicappede børn også har ret til, at der er pladser til rådighed til dem, når de efterspørges.

Jeg ved ikke, om man kan forestille sig, hvordan det er at have et handicappet barn derhjemme, der rettelig hører til på en døgninstitution, og det ville være alternativet, hvis ikke vi turde være med til at finde de nødvendige midler. Men det turde SF jo heller ikke, dengang vi lavede budgettet for 1999.

Marie Jeppesen (Ø): Når jeg skal vurdere denne indstilling om indsatsen på børn og ungeområdet, så synes jeg, at den som så meget andet indeholder både skidt og kanel. I dette tilfælde mener jeg, der er en hel del skidt.

En opprioritering af døgninstitutioner og aflastning for handicappede børn og unge er Enhedslisten meget enig i, at vi skal have her i København. Vi har nemlig indtil 1998 overhovedet ikke haft en sådan indsats, så det er ikke for tidligt, at vi etablerer den. Vi får oven i købet ifølge demografien flere handicappede børn i byen.

Dog mener vi ikke, at det er de børn og unge, som har andre problemer end fysiske handicap, men handicap af mere social karakter, f.eks. omsorgssvigtede og tidligt skadede, som skal betale indsatsen, og det kommer de til, hvis denne indstilling bliver vedtaget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Så sker der en reduktion af døgninstitutionernes driftsbudget. Dem havde forligspartierne ellers holdt hånden over i budgetforliget. Nu forsøges en besparelse alligevel trukket ned over hovedet på dem.

Der sker også en kraftig reduktion i antallet af døgnpladser til de belastede børn og unge, og jeg mener også, det er det rene trylleri, der er opstillet i bilag 1 A. Det forsøges her påvist, at der med omstillingsplanen kun nedlægges 3 døgnpladser. Men det er altså en lodret løgn, vil jeg påstå, idet jeg mener, at der nedlægges 33 pladser i alt, pladser til de socialt belastede børn og unge.

Der etableres ganske rigtigt 30 pladser også, men det er til handicappede børn. Handicappede og socialt belastede børn er overhovedet ikke det samme.

Det, der sker her, er, at man får blandet skidt og kanel, hvilket jeg mener er en god idé at holde adskilt. Med andre ord at blande æbler og pærer, og jeg lærte i min skoletid, at det kan man ikke.

Dermed vil jeg sige, at det er 2 meget forskellige målgrupper, vi har med at gøre, med 2 meget forskellige behov. Jeg mener ikke, det er forsvarligt at nedlukke døgnpladser til de belastede unge for at give dem et hybeltilbud, som vi endnu ikke rigtigt ved hvad kommer til at indeholde. Der er lagt op til, at der skal være voksenopsyn i hyblerne, men hvad er det, og hvor tit er det? Er det en gang om dagen, en gang om ugen eller en gang om måneden?

I bund og grund skyldes denne omlægning jo, at de unge, som bor i ungdomspensionerne, rent faktisk er for dårlige til at bo her. Så ved jeg ikke, hvordan det skal gå, når de bliver overladt til sig selv i en hybel.

Kan det virkelig være rigtigt, at mange unge, som er omsorgssvigtede af voksne, allerede tidligt i barndommen og ungdommen skal ud og stå helt på egne ben? Hvordan skal de nogen sinde lære, hvordan de får et liv til at hænge sammen med indkøb, madlavning, tøjvask og rengøring, når der ikke er nogen til at lære dem, hvad det er, man gør?

I forhold til de handicappede børn og unge kan det være svært at forstå, hvordan de skal klare en nedskæring på driftsbudgettet, når det har vist sig, at de børn, som er visiteret til og anbragt i institutionerne, er meget personalekrævende og indtil nu har kostet en del flere ressourcer, end der fra starten af var sat af til dem, til trods for at man godt vidste, hvilken type børn og med hvilket handicap der var visiteret til institutionerne.

Jeg kan hermed meddele, at 2. og 4. »at« i indstillingen kan Enhedslisten ikke være med til at støtte skal træde i kraft, idet vi mener, at tilbuddet til de socialt belastede børn og unge bliver for dårligt. Derfor vil vi også gerne have en særskilt afstemning om »at«'erne.

A. Benhaddou (D): Indsatsen på ungdomsområdet føler jeg nærmere drejer sig om en religionskrig imellem Enhedslisten og SF på den ene side og så resten af os, der forsøger at nytænke på området.

Jeg er en af dem, der tror på, at mange af disse unge mennesker selv kan tage initiativ og tage ansvar for deres liv. Jeg er træt af, at hver gang man forsøger på at komme med nye initiativer inden for ungdomsområdet, inden for opdragelsesområdet, ja, så kommer SF og Enhedslisten. Hvis man regner hurtigt om på det, så kommer de med pladser og pladser og pladser. Hver gang er der tale om arbejdspladser, som de henviser til.

De fokuserer ikke på den enkelte unge mand, det mangler man simpelt hen, det er ikke det enkelte svage menneske. Og så maler man ellers fanden på væggen og tager kun de værste

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

eksempler på de unge mennesker, som kommer til at blive ramt, og så siger man, at så bliver alle unge mennesker ramt på den måde. De kan ikke vaske deres tøj, de kan ikke gøre noget. Nej, det kan da godt være, der er nogle, der ikke kan, men der er da altså også nogle, der er trætte af, at der altid er en voksen mand eller kvinde i nærheden af dem og siger til dem: Sådan skal I gøre, sådan skal I gøre. Det har vi set masser af eksempler på rundt omkring.

Så jeg støtter, at der kommer nye initiativer, for jeg har også set mange ungdomspensionater i løbet af 1980'erne og 1970'erne, som har givet mange ulykkelige unge mennesker. Så lad os bruge nogle nye initiativer. Så det vil jeg selvfølgelig støtte.

Lars Hutters (L): Det er jo ikke, fordi jeg ønsker at blive inddraget i en religionskrig, men jeg betragter det nu på en lidt mere politisk måde.

Jeg skal med det samme sige, at jeg i denne sag er meget enig med SF og Enhedslisten.

Borgmesteren, Winnie Larsen-Jensen, startede jo med at sige, at det, der er af problemer i denne sag, er mit ansvar. Bliver der ikke svaret på de spørgsmål, der bliver stillet, så er det mig, der har det politiske ansvar. Bliver der ikke regnet på en korrekt måde, så er det mit ansvar. Er tallene og sagerne i sig selv ikke gennemsigtige nok, så man heroppefra for lidt siden fra talerstolen skal høre, at det, der er blevet sagt, faktisk er løgn, så er det Winnie Larsen-Jensens ansvar. Det er jo i en aktuel sag, der har fundet sted, blevet konstateret, at ansvar, og ikke mindst politisk ansvar, er demokratiets grundlag.

Jeg må sige, at jeg har ikke i den pågældende sag, og borgmesteren ved udmærket godt, at jeg ikke er medlem af det pågældende udvalg, kunnet se nogen som helst dokumentation for den indstilling, som borgmesteren på ret kraftig vis argumenterede for, at det forholdt sig helt korrekt.

Jeg skal da for mit vedkommende, som ikke er medlem af udvalget, såvel som for andre i Borgerrepræsentationen, der ikke er medlemmer af udvalget, såvel som for offentligheden og medierne, bede borgmesteren om at komme op og fortælle, hvor dokumentationen findes for den nytænkning, som jeg går ud fra er nytænkning, som ikke direkte er rettet mod de svageste i samfundet. Det vil jeg gerne bede om, og jeg gør opmærksom på, at jeg beder borgmesteren, som har påtaget sig det politiske ansvar her i aften, om at fremkomme med den. Den findes nemlig ikke i sagen.

Hvis ikke det sker, så vil det, fordi det kan jo enhver se, så længe dokumentationen ikke er til stede for den pågældende nytænkning, ud fra, hvad der findes erfaringsmæssigt af ikke mindst de belastede unge med hele den problemstilling, som borgmesteren jo kender fra hele sin periode som borgmester, jo bare tage til. Men det er muligt, at borgmesteren har et stykke papir, et notat, som jo indimellem ikke altid fremlægges i en sag. Så vil jeg gerne have det her i aften.

Så vil jeg gerne i øvrigt bede om at få oplyst, hvordan borgmesteren forholder sig til, at vi hører, at ventelisterne inden for de handicappedes område er steget mere, og at det skyldes, at prognoserne ikke holder stik. På hvilken politisk ansvarlig måde griber borgmesteren ind i den daglige forvaltning, når man konstaterer, at det virkelige liv ikke altid er i overensstemmelse med de talrækker, som nogle måske mener er trylleri, men som borgmesteren jo åbenbart mener er helt konkret og dagligdag. Hvordan gør borgmesteren egentlig det? Det vil jeg godt have oplyst.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Bente Møller (Ø): Jeg vil forholde mig til det sidste »at« i denne indstilling, et »at«, som jo ikke er det, der bliver megen diskussion om, men som jeg synes dækker over et ganske spændende fænomen, nemlig en anden form for socialt bedrageri end den, man plejer at jagne klienterne for.

Når der skal ske de her overflytninger af midler fra kontanthjælp til foranstaltningskontiene, så er det udtryk for, at Københavns Kommune – og jeg skal ikke sige, hvem der har ansvaret for det – bevidst har misbrugt reglerne i den gamle bistandslov for at få statsrefusion. Man har konteret foranstaltninger for børn og unge, som om det var tandlægebehandling, psykologbehandling eller andet.

§ 46 a har aldrig kunnet fortolkes sådan, og det regner jeg med, at vi snart får Socialministeriets ord for, fordi vi har rejst sagen som et skriftligt spørgsmål i Folketinget, fordi herinde får man den forklaring, at den der § 46 er lavet om så mange gange, så engang har man godt kunnet. Nu er det sådan, at jeg er lige så gammel socialrådgiver, som bistandsloven er, og det ved jeg ikke er tilfældet.

Man kan sige, at det kunne da være ligegyldigt, for pengene er brugt til noget godt. Men det er ikke ligegyldigt for Københavns Kommunes renommé, at man laver forebyggende familiebehandling over reglerne for herbergspladser, som man gjorde med familiecentre, der var konteret som § 105-institutioner. Og at man laver børn og unge-foranstaltninger over tandlæge- og lægebehandlingerne. Det kan nemlig få konsekvenser for os på sigt, især med den socialminister, vi har i øjeblikket, der jo bolttrer sig i puljemidler, og hvor man er dybt afhængig af goodwill.

Så kunne jeg godt som en meget gammel og erfaren socialrådgiver, der har arbejdet meget med børn og unge, både dem, der bliver børneinstitutionsanbragt, og i alternative projekter, engang tænke mig at få en snak med Benhaddou om, hvordan det foregår, for det er dog det mest ukvalificerede bavl, jeg nogen sinde har hørt.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det var stærke ord.

Martin Günter (F): Jeg synes, at der med det forslag, der er lagt frem her, sker en generel svækkelse og udvanding af døgnanbringelsesområdet. Som formand for Børn og Unge-udvalget bekymrer det mig, at der nu skal flyttes penge væk fra området, selv om det er til en anden gruppe, som trænger meget.

Jeg rejste allerede i oktober sidste år problemet med manglende pladser på anbringelsesområdet, især på observations- og behandlingshjem, og delvis også på akutinstitutioner. Denne pladsmangel eksisterer stadig, selv om vi altid hører fra borgmesteren og forvaltningen, at det har de aldrig hørt om.

Jeg nævnte i oktober en række eksempler og vil gerne nævne nogle nye eksempler. Et oplysningsark fra et socialcenter den 9. februar 1999 om et barn:

»Primo januar talt med Kokkedal Behandlingshjem for at høre, hvordan ventelisten ser ud. Oplyst, at der vil være ca. 1 års ventetid. Det er tidligere oplyst fra behandlingshjem Orø Strand, at der vil være mindst ventetid til sommer, og fra Egelundshuset, at de heller ikke ser sig i stand til at have XX.«

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

I et oplysningsark fra 15. februar 1999 fra et socialcenter taler man om, at der tages kontakt med Frederiksholm, Glostrup Observationshjem og Skodsborg. Der er ingen pladser. 10. kontor kontaktes, og de giver Frederiksholm pålæg om at tage den pågældende.

Det vil sige, at vi står altså stadig væk på det her tidspunkt, hvor man nu fører penge bort fra dette område, fra nogle meget svage børn, nu igen og ved, at der er pladsmangel, og vil tage penge ud.

Konsekvensen af det er, det ser vi ustandseligt, at det er uhensigtsmæssige anbringelser, når man ikke har det rette sted. Alle fagfolk ved, at behandlingstiden for disse børn bliver længere, og dermed får disse børn et ringere liv, når børnene må vente på det rigtige døgnanbringelsestilbud.

Jeg synes, der er for meget budget og for lidt faglighed i det fremlagte forslag. Vi ved helt konkret, at bl.a. Valby Bydel blev pålagt helt faste budgettrammer på anbringelsesområdet, og det betyder, at man ofte der må vælge sværere foranstaltninger end tidligere ønsket, f.eks., det står direkte i de papirer, vi kan læse derudefra, familiepleje i stedet for behandlingshjem, og som vi også ser i papirerne i dag hybler, hvor de unge er alene, frem for døgninstitutioner.

Den form for økonomitænkning har man set praktiseret, tror jeg det var her for et års tid siden i Sorø Kommune, men en klage fik kommunen til at komme på andre tanker.

Derfor kan jeg kun sige, at vi fra SF's side vil forfølge spørgsmålet om, hvorvidt ændringerne er sagligt og fagligt begrundede.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere i 1. runde. Vi går til 2. runde.

A. Benhaddou (D): Fru Bente Møller kom jo herop og beviste heldigvis klart og tydeligt, hvordan Enhedslisten nogle gange ser ned på folk. Man skal åbenbart være kvalificeret for at kunne udtale sig om unge. Så er spørgsmålet til fru Bente Møller: Hvornår kan jeg blive kvalificeret?

For mig at se handler det ikke om at være pædagog. Det kan også handle om, at man mødes med mennesker, og det gør jeg altså og har gjort det i mange år. Jeg har også oplevet tragedier.

Men jeg vil da give Bente Møller ret i én ting. Jeg har altid været sur over den nye socialministers puljemidler, og det er jo netop det, der er årsagen til, at vi sidder her i dag og har det så hårdt i Københavns Kommune. Men der er da ingen herinde, der har brokket sig særlig meget over socialministeren i løbet af året, da hun kom med den ene – ja, det gjorde I ikke så højt – men det er først nu, når vi kommer ind og skal diskutere budgetforliget osv., og så er det, fordi man er sur over, at man ikke kom med i budgetforlig, så skal de andre lige have en på hovedet.

Men hovedårsagen til det var, at vi skulle tage et medansvar. Vi var tvunget til at lave en aftale med socialministeren og gå ind og finde de penge. Vi sagde nej til at sætte skatterne op. Dem ved jeg godt, at venstrefløjten gerne ville have sat op, men der tror jeg bare, at vi simpelt hen ville være kørt rundt i en ond cirkel, og det vil CD ikke være med til.

Men det er da klart, at socialministeren har været hård ved København, så lad os gå ind og henvende os til hende samlet og forsøge på at finde en løsning for Københavns særlige problemer og ikke bare gå rundt og hakke på hinanden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen**: Jeg vil gerne sige til Lars Hutters, at det virker, som om han ikke helt har læst sagen og blander et par ting sammen omkring tal og hvad det er for nogle opgørelser, der gør det. Det er jo også nok forståeligt, eftersom Lars Hutters ikke har deltaget i udvalgsarbejdet, som han selv sagde.

Men han spørger, hvorfor prognoserne på handicappede børn har svigtet. Det har de bl.a. fordi vi kan købe færre pladser i andre amter, end vi har gjort før. Som Bente Møller ganske rigtigt nævnte, så er vi ved at komme med med handicapinstitutioner, men indtil for ganske nylig har handicappede børn af københavnske forældre været henvist til, at vi købte pladser andre steder.

Når andre kommuner så lukker for den mulighed, i øvrigt en mulighed, som vi også selv lukker for, som jeg nævnte i mit første indlæg, fordi vi har så rigeligt brug for pladserne, ja, så er det en af forklaringerne.

En anden forklaring er, at der er kommet flere, men også at den venteliste, som vi havde, og som vi har vidst, vi har haft længe, og som vi har talt meget om, at nu må vi se at få hul på, og det gjorde vi så med de beslutninger, vi traf sidste år og forrige år, har vist sig at rumme børn og unge mennesker, som havde et større behov, end vi umiddelbart var bevidste om.

Det er forskellige faktorer, som gør, at når vi taler om de her meget dyre pladser, så er det ikke altid, at prognoserne holder.

Så havde Martin Günter nogle bemærkninger om ventelisterne. Jeg tror ikke, der er nogen, der har afvist, at der er ventelister, og at det nogle gange er svært. Sidst vi diskuterede det her, og sidst vi holdt et fællesmøde mellem Børn og Unge-udvalget – eller møde og møde, det var en slags konference, oplysning, forsøg på at komme dybere ind i problematikken, hvad er det, der gemmer sig, hvor er det, vi vil hen, hvad er det, der sker, hvad er det for nogle tendenser? mødtes som sagt Børn og Unge-udvalget og medlemmer af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget for at prøve at få en dybere indsigt. Det er vanskeligt det her, men jeg synes, vi kom et stykke ad vejen, og vi gav også hinanden tilsagn om at blive ved med at fordybe os i denne problematik for at være sikre på, at vi går den rigtige vej.

Martin Günter havde fat i noget omkring Valby. Der vil jeg godt sige, at da forvaltningen var i kontakt med Valby i januar 1999, oplyser Valby, desværre kun telefonisk, fordi de ikke har lavet noget skriftligt på det, at de ikke havde børn på venteliste. Derfor kom det selvfølgelig også bag på mig, at jeg kunne læse i Jyllands-Posten for et par dage siden, at Valby havde en voldsom venteliste.

Men i forbindelse med hele dette arbejde har der jo netop været indkaldt til møder mellem de enkelte lokalkontorer og bydele for at få en prognose på, hvad er behovet, hvor er det I mangler efterspørgsel? Den bedste måde at undersøge det på er jo at spørge bydelene, hvad det er de har.

Så er det også rigtigt, at der er et særligt pres på specielt småbørnsinstitutionerne. Det er jo også en politik, som vi har ønsket. Det har vi i øvrigt ønsket sammen med SF at ændre, så der blev grebet ind på et tidligere tidspunkt.

Det er blevet diskuteret her fra denne talerstol og i denne sal, at det var påfaldende, så mange 14-17-årige Københavns Kommune anbragte uden for eget hjem i forhold til andre, og at vi ønskede at dreje indsatsen til fordel for en tidligere og en korrekt og en effektiv indsats på et tidligt tidspunkt, så vi gav barnet de bedste udviklingsmuligheder. Det er det, vi kan se

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

er ved at ske, at vi får grebet tidligere ind og forhåbentlig rigtigere og bedre og med et bedre resultat.

Så til bemærkningerne om Valby må jeg sige, at et godt samarbejde kræver, at man melder ud, og at man melder ud til hinanden, når man kører de her runder. Fordi det er så igen, apropos prognoser, den eneste måde, vi kan få håndterlige prognoser på.

Så havde Bente Møller en bemærkning om det sidste »at«. Der må jeg sige, »bevidst har misbrugt«, nej, ikke bevidst har misbrugt, og derfor bad vi jo også i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget om, at Københavns Kommunes revision gik ind og undersøgte sagen og gik ind og undersøgte sagen med den kapacitet og med den faglighed, som de har. Det gav en meget klar bemærkning om, at der var nogle ting, at der blev truffet beslutning i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget om, at hele refusionsområdet skulle gennemgås, fordi vi ikke ville udsætte os for en mulig kritik som den, Bente Møller så også fremfører her, »bevidst har misbrugt«.

Nej, der skal konteres korrekt, det har et enigt Familie- og Arbejdsmarkedsudvalg også bakket op, og vi ønsker ikke at kaste den slags skygger på Københavns Kommune, at vi ikke fortolker rigtigt.

Derfor har vi også aftalt, bl.a. med forvaltningen, at vi må vænne os til at spørge noget mere, og vi må have nogle flere fortolkninger fra Socialministeriet på, hvad der er rigtigt og forkert. Det var så også en del af den sag, men »bevidst misbrugt«, nej, det må jeg afvise.

Bente Møller (Ø): Når jeg tillod mig at bruge udtrykket »bevidst misbrugt«, selv om man har gjort det i en god sags tjeneste, så er det fordi jeg vurderer, at personalet i forvaltningen er så kvalificeret, så de ikke har problemer med at læse love og cirkulærer, som på dette punkt ikke har været særligt komplicerede. Jeg beklager da, hvis jeg har fejlvurderet her.

Så vil jeg sige til Benhaddou, at når jeg bliver vred, så er det, fordi din argumentation var, at Enhedslisten og SF bare ville bevare arbejdspladser, og vi ville ikke forholde os til de unge og hvordan de unge havde det. Det var det, du sagde heroppe. Hvor jeg vil sige, at det ikke er rigtigt, fordi de arbejdspladser, det her drejer sig om, er der ikke nogen grund til at sikre for at bevare dem, fordi der er mangel på de her faggrupper, så det er slet ikke en kamp om at sikre nok socialrådgiver- eller socialpædagogarbejdspladser.

Hvis du har læst papirerne til punkt 3, og det ved jeg, at du har, fordi du sidder i udvalget også, så vil du bl.a. kunne se, hvor mange støttepædagoger der har været ufaglærte, fordi man ikke kan få faglært personale. Så det er det ikke. Det er ikke et spørgsmål om at bevare arbejdspladser. Det er fordi vi faktisk har en mening om, hvordan de unge har det.

Og det er rigtigt, at ikke alle unge har det skidt. Det siger jeg heller ikke. Men et af problemerne er, at da man lavede ungdomspensioner i sin tid, blev de måske lavet som en slags institutionstyper til unge, der fik det, man kunne kalde ret stærke pubertetskonflikter med deres forældre.

Hvorimod de unge, der skal anbringes nu, har væsentligt større problemfelter end det, og hvis ungdomspensionerne ikke er blevet brugt, altså hvis der har været ledige pladser, så er det fordi de simpelt hen ikke magter at tage de unge, der har brug for hjælp, og siger nej, fordi det er de ikke gearet til. Det er unge, der har problemer og brug for behandling og ikke bare skal lære at vaske tøj og stå op om morgenen, mange af dem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Selv om man er engageret, ved Bente Møller godt, at man ikke 4 gange må bruge direkte tale fra talerstolen. Jeg ved, at Bente Møller i andre sammenhænge er meget optaget af korrektheden.

Hellen Hedemann (F): Nu skal jeg ikke gentage Bente Møller, fordi jeg hæfter mig også ved, at borgmesteren siger, at belægningsprocenten på ungdomspensionerne er kun ca. 80 pct.

Nu kan man jo opgøre belægningsprocenter på mange måder, og en af måderne at gøre det på er, at man lader være med at visitere til ungdomspensionerne. Så falder klientellet helt af sig selv. Man kan også lade være med at renovere ungdomspensionerne. Så er det heller ikke værd at bo der. Det er jo sådan nogle af de måder, man gør det på. Så er det jo nemt nok at komme og sige, jamen vi kan godt nedlægge de her ungdomspensioner, fordi belægningsprocenten er så lav, der er ikke nogen, der har lyst til at være der.

Jeg synes ikke, det er noget, man kan være stolt over, det er ikke en god måde at gøre sådan noget på.

Så vil jeg sige til Benhaddou, at jeg er faktisk ganske stolt, jeg er uendelig meget stolt over, at jeg ikke er med i dette budgetforlig.

Martin Günter (F): Det er en enkelt bemærkning til borgmester Winnie Larsen Jensen om Valby.

Det er muligt, at der har været meldt ud i januar, at der ikke var ventelister. Jeg vil gerne sige, at jeg ved ikke, om der er ventelister i Valby. Men jeg kan i hvert fald sige, at det ikke nødvendigvis er særlig mærkeligt, at man kan rydde ventelisterne, hvis man pludselig bruger ringere og mindre egnede foranstaltninger end dem, der egentlig er behov for. Så kan man jo godt rydde de ventelister til observationshjem og behandlingshjem, der ellers er.

Det er det samme som at man jo godt kan rydde ventelisterne til ældreboliger og plejehjem og sådan noget, hvis man flytter folk hjem i deres egne boliger, og så har de en kummerlig tilværelse der. Det er jo ikke den måde, det skal ske på.

Borgmesteren ved også godt, at Valby selv har skrevet, at de i forbindelse med en gennemgang af økonomien på anbringelsesområdet har centraliseret beslutningen om anbringelser i Valby, for at en leder oven over de enkelte team kan tage stilling til dette område. Det står i et notat til Økonomiforvaltningen herinde, og formentlig har det altså økonomiske grunde, der skal ligesom sorteres ud, hvis de enkelte team eventuelt synes, at her er der en anbringelse behov.

Jeg vil også godt spørge, om ikke borgmesteren synes, at det er på kanten af det forsvarlige, måske endda på kanten af det lovlige, at man har en bestemt ramme på dette område for Valby, og så siger: I har ikke flere penge, I skal overholde det. Jeg mener faktisk, at der er og bliver en forpligtelse til at bruge de penge på det område, som der er brug for.

Derfor må en sådan indstilling, som vi har set i Økonomiudvalget, om denne ramme, disse penge, der må ikke bruges flere, være uberettiget. Det må da også bekymre borgmesteren, at der kan opstilles sådan nogle rammer, som betyder, at man må gribe til mindre vidtrækkende foranstaltninger, end man ellers ville have gjort. Det var så det, jeg nævnte eksempler på i mit første indlæg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere i 2. runde, vi går til 3. runde.

A. Benhaddou (D): Hellen Hedemann fra SF kom op og sagde, at SF er stolt over, at de ikke er med i det forlig her. Det kan også siges på en anden måde, at de måske er glade for, at de ikke tog et medansvar i Københavns Kommune. Det kan også være meget nemt at stikke halen mellem benene og sige, det vil jeg ikke være med til. Sådan kan jeg også fortolke det.

Jeg vil også sige en ting: Jeg går ikke rundt og siger, at alle socialrådgivere ikke yder nogen god indsats i vores samfund. Det er der selvfølgelig en masse, der gør rundtomkring, og det skal vi selvfølgelig være stolte over.

Men når der kommer en nytænkning på området, så skal vi ikke være bange, så skal vi i samarbejde med socialrådgiverne nogle gange erkende, at der er altså nogle sociale projekter, der har fejlet igennem tiderne. Så skal vi i stedet for at lukke os inde og sige, at vi ikke vil være med til nogen som helst omstillinger, kunne samarbejde og finde nogle bedre muligheder. Det synes jeg altså, man får inden for ungdomsområdet med det her. Så jeg støtter varmt det forslag, der ligger fremme.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): der er ikke flere, der har begæret ordet. Forhandlingerne om denne sag er afsluttet.

Vi skal til at stemme. Det er jo sådan, at i forhold til det antal »at«'er, der er indeholdt i denne sag, så er det 5. »at« et punkt, som er forelagt. Det, jeg forstår, at Hellen Hedemann har begæret, er 1., 2. og 4. »at« forelagt for forsamlingen. Jeg forstod også, at der ønskedes delt afstemning om de 3 »at«'er. Så det, vi kommer til at stemme om nu, er 1., 2., 4. og 5. »at«.

Der blev begæret delt afstemning.

Indstillingens 1. at blev godkendt med 53 stemmer. Ingen stemte imod.

For stemte: A, F, Ø, O, V, C, B, P, L og D.

Indstillingens 2. at blev godkendt med 38 stemmer imod 16.

For stemte: A, O, V, C, B, P og D.

Imod stemte: F, Ø og L.

Indstillingens 4. at blev godkendt med 36 stemmer imod 16.

For stemte: A med undtagelse af 2 medlemmer (Winnie Berndtson og Lubna Elahi), O, V, C, B, P og D.

Imod stemte: F, Ø og L.

Undlod at stemme: Winnie Berndtson (A) og Lubna Elahi (A).

Indstillingens 5. at blev godkendt.

Enhedslisten - De Rød/Grønnes gruppe ønskede i henhold til § 14, stk. 2 i Borgerrepræsentationens forretningsorden følgende tilført beslutningsprotokollen: "Enhedslisten er imod den del af omstillingsplanen for børn og unge, som omhandler de unge og de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

socialt truede. Enhedslisten er imod, at der lukkes pladser og at der i hyblerne kun er tilsyn af voksne.

Derudover kan vi ikke forsvare, at der spares penge på området.

Enhedslisten går ind for at der afsættes midler til opprioritering af døgn- og aflastningspladser for handicappede børn og unge".

2) 108/99

Indstilling om udpegning af en repræsentant til bestyrelsen for Videnscenter for døvblevne, døve og hørehæmmede.

(Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen)

Mona Heiberg (A) blev udpeget.

3) 115/99

Indstilling om, at ændring af de nuværende retningslinier for tildeling af støttepædagoger med henblik på at opnå større fleksibilitet i tildelingen af støtte enten i form af støttepædagog eller i form af tildeling af et antal timer tages til efterretning.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget -standsningst)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er en sag fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, hvor standsningsretten er blevet taget i anvendelse. Som tidligere meddelt er Marie Jeppesen inhabil i denne sag, hvorfor Preben Poulsen er indkaldt til at deltage i behandlingen af sagen. Vi skal lige være sikre på, at Marie Jeppesen har forladt salen – det kan jeg se at hun har. Vi byder velkommen til Preben Poulsen til denne sag. Velkommen. Vi glæder os til samarbejdet også om denne sag.

(Forsamlingen rejste sig)

Hellen Hedemann har begæret sagen forelagt Borgerrepræsentationen, værsgo.

Hellen Hedemann (F): Denne sag er virkelig ret speciel. Det var nemlig slet ikke meningen, at den overhovedet skulle være kommet til politikernes kendskab. Forvaltningen havde lige så stille tænkt sig at ville nedlægge støttepædagogkorpset, men det får de altså ikke lov til, i hvert fald ikke i stilhed. Derfor bad jeg engang tidligt i februar om at få sagen op i udvalget.

Et af udvalgets medlemmer er støttepædagog, og hun var som følge deraf inhabil, da vi drøftede sagen i udvalget. Jeg synes, det er ret væsentligt, at et parti, der er valgt ind her i Borgerrepræsentationen med 7 medlemmer, også har en mulighed for at deltage i de politiske debatter. Derfor har jeg bedt om at få sagen taget op her i Borgerrepræsentationen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Selve sagen har nu rykket sig en hel del undervejs i forløbet. Det første udspil fra forvaltningen var, at korpset skulle nedlægges, og at institutionerne skulle tildeles støttetimer som alternativ til støttepædagogerne. Så kunne institutionerne selv fordele timerne, som de havde lyst til. Man kunne være ret nervøs for, at enten fik det støttekrævende barn bare en tilfældig vikar, eller også var det alle de resterende børn, der fik en tilfældig vikar, mens stuepædagogen tog sig af det støttekrævende barn.

Jeg synes, det lyder meget mærkeligt, at man konverterer en faglig og personlig støtte til et barn med timer til en institution. I hvert fald synes jeg, det er en politisk diskussion, og det er det jo så heldigvis også blevet.

Det har været meget svært, for ikke at sige utrolig svært, at få denne sag ordentligt belyst. Man har kunnet læse én ting i de papirer, vi har fået udsendt til behandling, og så kunne man høre helt andre toner under mødet. Indimellem har der, vil jeg være så fræk at sige, været talt fuldstændig sort.

I hvert fald er jeg meget glad for, at vi nu får en politisk diskussion om sagen, for godt nok risikerer støttepædagogerne at få ændret deres tilhørsforhold, men nedlagt bliver de heldigvis ikke. Det ville også have været ganske uforsvarligt.

Her da vi kom, havde Enhedslisten fremlagt et ændringsforslag, og jeg vil sige, at det kan SF godt tilslutte sig.

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: Jeg må sige, at jeg har heller ikke spor imod, at denne sag kommer på Borgerrepræsentationens dagsorden. Jeg synes, det er vigtigt at reklamere for den nye organisation, som Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen har valgt at arbejde efter, netop teamorganisering.

Teamorganiseringen, som er fundamentet for hele opbygningen af samtlige indsatsområder i Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen, er med til at sætte de enkelte mennesker i centrum, er med til at gøre kommunens ansatte til koordinatore, og er med til at sætte københavnere i centrum og ikke dele sig op i forskellige sektorer, så københavnere oplever den indsats, de bliver udsat for, hvor den ene hånd måske ikke ved, hvad den anden laver, men at vi sikrer, at dagligdagen koordineres, sådan så alle de behov, en familie eller en bruger har, bliver tilgodeset i tværfaglige team, hvor der f.eks. kan være socialrådgivere, psykologer eller andre former for ressourcepersoner inde, som med hver deres viden supplerer hinanden og med hver deres indfaldsvinkel kan være med til at give den optimale sagsbehandling og den optimale afklaring af en sag.

Derfor er det også helt naturligt, at støttepædagogerne skal indgå i den teamdannelse, som bl.a. Økonomiudvalget har accepteret som den organisationsplan, der skulle forelægges for lige godt et års tid siden fra samtlige forvaltninger. Der var heller ikke nogen indsigelser imod, at det var sådan, det skulle gøres, tværtimod. Vi har også høstet meget ros andre steder fra, bl.a. i forbindelse med et forvaltningsprojekt, som Socialministeriet har kørt, at Københavns Kommune organisationsmæssigt på det sociale område er langt, langt foran og tager højde for den helhedstankegang, som også Socialministeriet gerne ser indført i det øvrige land.

Så har jeg et par bemærkninger til Bente Møllers ændringsforslag. Jeg må sige, at fra Socialdemokratiet kan vi ikke støtte det ændringsforslag, og det er der flere årsager til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

En af årsagerne er, at vi ønsker den fleksibilitet, som er indlagt i ordningen. Men vi ønsker rent faktisk ikke at gå tilbage til gammeldags regelstyring. Vi er optaget af, at den værdiledelse, der i øjeblikket bliver brugt utroligt mange kræfter på, rent faktisk får råderum til at træffe de individuelle beslutninger, som skal træffes ude, og der gives nogle frihedsgrader til at handle fagligt, menneskeligt og økonomisk korrekt på alle måder.

Så hvis man går ind og laver den ændring, som Enhedslisten og Bente Møller lægger op til, så vil man gå tilbage til gammeldags regelstyring, og det synes jeg lige præcis vi var ved at komme ud af, og at vi prøvede at styre på andre vilkår.

Så det er ikke i tråd med den personalepolitik og med den værdiledelse, der er lagt op til, og som vi bestemt mener vil give en helt ny og bedre måde at arbejde på til gavn for de ansatte, men også til gavn for brugerne.

Bente Møller (Ø): Jeg er jo så blevet ordfører på en sag, der ikke har med mit normale udvalgsområde at gøre, som konsekvens af, at Marie Jeppesen er erklæret inhabil, hvilket vi i gruppen er enige i. Jeg er ikke sikker på, at jeg kan gøre det lige så godt, som Marie ville have gjort, men jeg skal gøre mit bedste.

Jeg håber ikke, at denne sag er et eksempel på, at Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen tilsidesætter det politiske system. Det kunne man jo ellers godt tro. Hvis det, der står i det åbne brev, der er omdelt på vores pladser i dag, fra 4 af vores ansatte støttepædagoger, står til troende, så har Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen ageret, som om den beslutning, der ligger i indstillingen her, allerede var truffet.

Det ville svare til, at vi i HS-bestyrelsen havde fyret samtlige medarbejdere på Kommunehospitalet, før Sygehusplanen var færdigbehandlet i bestyrelsen. Det tror jeg ikke, vi var sluppet godt af sted med. Jeg håber ikke, at vi fremover skal se eksempler på, at forvaltningen ikke mener, at man skal tage det politiske system alvorligt.

I 1997 var der en konference, som det daværende Socialdirektorats 6. kontor og Landsforeningen af Socialpædagoger var fælles om. Der kom en rapport ud af den konference, og de konklusioner, der var i den rapport, var det, man var enige om. Konferencen var en støttepædagogkonference, som man holdt for at sikre fagligheden og kompetencen i støttepædagogarbejdet, som er et vigtigt arbejde.

Københavns Kommune er jo en stor kommune, der har mange forskellige tilbud indbygget i de pædagogiske dagtilbud. Vi har særlige daginstitutioner for handicappede børn. Det er ikke der, støttepædagogerne har deres virke som regel. Vi har basisgrupper for børn, der kan have behov for særlig støtte af længerevarende karakter, eller børn, der f.eks. har medfødt døvhed og derfor skal lære både tegn- og talesprog, og det synes vi er godt og flot.

Så har vi altså et støttepædagogkorps, der er tilknyttet de enkelte lokalcentre, som det hedder nu, og som hidtil har været styret af de pædagogiske konsulenter.

Vi er ikke modstandere af i Enhedslisten, at man laver nytænkning eller omorganiserer. Vi er meget spændt på, hvad der kommer ud af de her team, lige så spændt som jeg tror, samtlige medarbejdere i Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen er. Fordi jeg har ikke mødt nogen endnu, der helt har fundet ud af, hvad det går ud på, på trods af at jeg jo for ganske nylig har været ansat og oven i købet delt kontor med en tillidsmand.

Men vi er da fortrøstningsfulde og meget store tilhængere af helhedssynet som et princip i alt socialt arbejde. Vi er også tilhængere af tværfagligheden, som er det, teamet lægger op til,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

og vi ønsker teamene alt muligt held og lykke. Men vi er også tilhængere af, at man ikke bare sådan handler – bum, men lader tingene udvikle sig hen ad vejen, og vi er tilhængere af, at aftaler overholdes. Det troede jeg også, at Socialdemokratiet, der jo har en meget tæt tilknytning til fagbevægelsen, var.

Når man lavet en aftale med LFS, en meget grundig konference, hvor man har kigget på hele det faglige, ikke det fagforeningsmæssige, men det socialfaglige indhold på støttepædagogområdet og besluttet, at der f.eks. skal evalueres på nogle evalueringspunkter, man aftaler i fællesskab, så mener vi, at sådan en aftale skal holdes. Hvordan skal vi ellers som arbejdsgivere fremover forvente, at de faglige organisationer tager os alvorligt, hvis de ikke kan regne med os, når nu vi laver aftaler med dem som arbejdsgivere?

Derfor går vores ændringsforslag ud på, at støttepædagogkorpset bliver tilknyttet børnefamilie- og handicapteamene, som også forvaltningen lægger op til, men at vi gennemfører den evaluering, der er aftalt, og at vi samtidig får en bruger- og effektundersøgelse, så vi kan gøre det bedst muligt, når vi skal have støttepædagogområdet endeligt placeret.

De undersøgelser skal finde sted inden for det næste halve år, og så lang tid kan det sikkert godt vente med at tage stilling til, om timerne skal ud i institutionerne, og hvordan de skal forvaltes.

Jeg vil også sige, at jeg tror ikke, og det tror Enhedslisten ikke, at medarbejderne i familieteamene heller er rustet til uden videre at overtage den opgave, det er at skulle til at forvalte støttepædagogfunktionerne. Det vil formentlig kræve noget administration, det kan også være, det kræver tilførsel af nogle ressourcer, og det kræver i hvert fald en faglig indsigt og uddannelse i et område, man ikke tidligere har administreret.

Louise Frevert (O): Jeg skal ikke komme med en længere udredning, som Bente Møller gjorde, men jeg skal da ikke lægge skjul på, at Dansk Folkeparti støtter op om Bente Møllers og Enhedslistens forslag.

Fordi det, der har været vigtigt for os, er ikke så meget måske de fagforeningsmæssige sider af sagen, men det er, at man absolut varetager en lille gruppe, en arbejdstagergruppe, og jeg synes ikke, at man hele vejen igennem måske opfylder de demokratiske processer rundt omkring den gruppe, som man burde gøre.

Så vi går ind for forslaget, fordi det, der var vigtigt for os, var nemlig, at de blev tilknyttet teamene i de forskellige lokalcentre. Men det andet går vi også ind for.

Ole Hentzen (C): Da De Konservative deltog i udvalgsbehandlingen vedrørende dette punkt, så var der enighed i Den Konservative Gruppe om, at det selvfølgelig var et godt forslag, og det var en effektiv udnyttelse af de ressourcer, som forslaget selvfølgelig giver udtryk for. Derfor støtter Den Konservative Gruppe fortsat det arbejde, der er igangsat.

Bente Møller (Ø) stillede følgende modforslag: "Det besluttes, - at støttepædagogkorpset tilknyttes de ny børnefamilie- og handicapteams. I forbindelse hermed implementeres de nuværende retningslinier for korpset, dog med konsekvensrettelser som følge af flytningen af ledelseskompetence fra de pædagogiske konsulenter til teamcheferne,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

- at der iværksættes en bruger- og effektundersøgelse indenfor ½ år, hvori indgår erfaringerne fra brugerne/forældrene, de aftagende institutioner, støttepædagogerne og de pædagogiske konsulenter,
- at aftalen fra Støttepædagogkonferencen i november 1997 om evaluering med udgangspunkt i de dengang aftalte temaer overholdes, og
- at resultatet af undersøgelsen og evalueringen forelægges Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget før der træffes endelig beslutning om den fremtidige brug af ressourcerne."

Modforslaget blev godkendt med 29 stemmer imod 25.

Før stemte: F, Ø, O, V og L.

Imod stemte: A, C, B, P og D.

Hermed var forslaget fra Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget bortfaldet.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): I forbindelse med den første sag på dagsordenen, vi behandlede (83/99), skete der ved en fejltagelse, forstår jeg, det, at Enhedslisten ikke fik afleveret eller varslet sin protokolbemærkning. Men jeg går ud fra, at der er enighed om, at den, selv om den er afleveret efterfølgende, kan føjes til protokollen. Ønsker nogen den læst op? (Ophold). Det er ikke tilfældet; vi føjer den til protokollen.

Tillægsdagsorden I

1) 116/99

Indstilling om, at den allerede igangsatte omstillingsproces og handleplanarbejdet videreføres ved gennemførelse af de i omstillingsplanen for hjemløseområdet beskrevne aktiviteter, samt tillægsbevilling på 11,0 mill. kr. i 1999.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

32/99

Indstilling om forslag til beslutning (stillet af Peter Skaarup, Poul Nielsen, Birthe Nødgaard, Bo Hindkjær Pedersen, Vagn Hindkjær Pedersen og Aage Pedersen, Dansk Folkeparti):

"Forslag om yderligere herbergspladser for hjemløse, samt om en øget social indsats overfor denne gruppe.

Borgerrepræsentationen vedtager at åbne yderligere herbergspladser for hjemløse i kommunen.

Borgerrepræsentationen vedtager desuden at tilvejebringe en social indsats over for denne gruppe med henblik på, at disses boligproblemer løses varigt."

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Sagerne blev behandlet under eet.

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen**: Jeg vil først og fremmest sige, at denne sag har haft en meget langvarig behandling, den har haft en meget grundig behandling, og den har også været svær til visse tider, for det er svært at røre ved et område, som handler om nogle af de mest marginaliserede og nogle af de mest sårbare.

Men der ligger på den anden side også nogle vilkår i det her, hvor jeg er overbevist om, at alle, uanset om man er bruger, om man er ansat, eller man er i det hele taget fra Københavns Kommune, er enige om, at den vending, vi får lavet med dette område, er en kvalitetsforbedring, som betyder meget for de hjemløse.

Det har længe været et politisk ønske ... (Uro i salen). Nej, I taler altså meget højt ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Borgmester Winnie Larsen-Jensen har ordet.

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen**: Og det har jeg fået af formandskabet.

Det har længe været et politisk ønske at løfte indsatsen for de psykisk syge, for de hjemløse og for andre marginaliserede. Det har længe været et ønske, at man skulle have flere botilbud, at man skulle have flere varierede tilbud, og at man skulle sikre sig, at der var mere rum, og der var mere plads.

Derudover træffer Folketinget så for snart 2 år siden en beslutning om at støtte op om det her generelt for Danmark. Det får desværre den uheldige konsekvens, at København mister en refusion på 20 mill. kr. Det tab af refusionspenge betyder selvfølgelig, at planen får et lidt andet indhold i første omgang. Det er også en af forklaringerne på, at det har taget 10 ang tid.

Til alt held lykkes det København at få en rimeligt favorabel aftale med Socialministeriet, med staten, om, at vi i omstillingsperioden vil få et ekstraordinært tilskud, i første omgang på 10 mill. kr., og så 2 gange 20 og 2 gange 10 mill. kr. igen.

Det er helt nødvendigt for, at vi kan gennemføre det her på en forsvarlig måde, at vi får mulighed for at oprette det nye og i øvrigt rigtige med 165 nye botilbud, men at vi får tid til at gøre det i god ro og orden. Det er helt afgørende.

Jeg vil også gerne bemærke i denne sammenhæng, at det her i virkeligheden betyder, at København engagerer sig med 28 mill. kr. mere i driftstilskud om året til dette område, og det er jeg i og for sig stolt af.

Jeg er også stolt af, at vi får lavet som sagt en samlet plan, så vi ved, hvad det er vi vil. Det har kostet kræfter, mange har været nervøse. Men jeg kan bestemt anbefale, at vi kommer i gang. Nu har vi ventet længe nok, nu skal vi realisere de nye botilbud. Vi skal realisere omlægningen, og vi skal fastholde, at det er denne kurs, vi kører, fordi så tager vi hånd om de rigtig svage.

Med til historien hører selvfølgelig også, at Folketinget har sendt et meget klart signal om, at pladser til hjemløse skal fordeles bedre i det ganske land. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg har sagt her fra talerstolen tidligere: At 70 pct. af Sjællands pladser til hjemløse placeret i Københavns Kommune ikke er en rimelig måde at yde tilbud på. Men det er så det, der har været ydet tidligere, og det er så det, staten har sendt et signal om, at de vil lave om.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Derfor er jeg også glad for, at socialministeren har besluttet sig for at lave en undersøgelse og en kortlægning, der ligner noget af det forberedelsesarbejde, vi har lavet, så vi får et samlet overblik over, hvad er situationen for hjemløse, hvad er situationen i landet som helhed? Hvor mange er måske i værste fald fejlanbragt eller trives dårligt der, hvor de er, fordi der ikke er andre tilbud? Og hvad er det, der skal ske i forhold til de allersvageste grupper, ikke bare i Københavns Kommune, som nu har forberedt denne omlægning, men også i det øvrige land? Det vil være i overensstemmelse med både ånden og bogstaven i den lov, som blev vedtaget, og som betød, at København mistede sin refusion.

Hvis det bliver virkeliggjort med socialministerens plan for at registrere og beskrive, så vil jeg sige, at så vil Danmark befinde sig i en meget flot position i forhold til nogle af de meget marginaliserede.

Men vi venter stadig væk på at se planen for Danmarks hjemløse realiseret ud over hele landet og ikke bare, at der bliver flyttet om på pengene. Der skal også tages konkrete initiativer, som kommer de her grupper til gode, med varige bofællesskaber, varige behandlingstilbud af en god kvalitet, så vi sikrer os at tage os af de mennesker, som i dag i visse tilfælde er helt fejlanbragt på en institution for hjemløse.

Hellen Hedemann (F): Jeg vil gerne foreslå, at den sag, vi behandler her, der hedder 116/99, omstilling på hjemløseområdet, tilbagevises til udvalget, idet jeg mener, at hvis der er noget som helst hold i det, socialministeren citeres for i Ekstra Bladet i dag, nemlig at hun synes, at der skal tilføres området flere penge, så skal vi bestemt ikke lade den mulighed glide os af hænde.

Derfor synes jeg, sagen skal tilbagevises til udvalget med henblik på, at vi taler med socialministeren.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Jeg forstår, at der er tale om en direkte udvalgshenvisning, og det skal der tages stilling til med det samme efter forretningsordenens § 11, stk. 6.

Er det forstået korrekt, Hellen Hedemann, at forslaget alene går på sag 116/99, eller ønsker Hellen Hedemann også direkte udvalgshenvisning af sag 32/99? (Ophold). Vi tager stilling til direkte udvalgshenvisning af begge sager.

Hellen Hedemann (F) stillede forslag om direkte tilbagevisning af sag 116/99 til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Forslaget blev forkastet med 31 stemmer imod 22.

For stemte: F, Ø, O (med undtagelse af Vagn Hindkjær Pedersen) og L.

Imod stemte: A, Vagn Hindkjær Pedersen (O), V, C, B, P og D.

Louise Frevert (O) stillede forslag om direkte tilbagevisning af sag 32/99 til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Forslaget blev godkendt med 53 stemmer. Ingen stemte imod.

For stemte: A, Ø, O, V, C, B, P, L og D.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi genoptager herefter forhandlingerne om sag 116/99.

Hellen Hedemann (F): En omstruktureringsplan for Sundholm er ikke i sig selv en dårlig idé. Tværtimod er det nok en god idé, at folk generelt har mulighed for nogle bedre botilbud.

Men det er bestemt ikke nogen god ide, at man udtænker en plan, hvori der mangler 123 pladser. Det er 123 pladser til de allerallermest betrængte og klemte mennesker i denne by, nemlig dem, der i forvejen tilhører den svageste gruppe af de hjemløse, dem, vi ser liggende på ristene eller komme kørende med alle deres ejendele i poser lagt op i en indkøbsvogn.

Ved at føre denne plan ud i livet gør vi nøjagtig den samme fejl, som man gjorde, dengang man nedlagde de psykiatriske sengepladser uden at sørge for, at distriktspsykiatrien var sat på skinner: Man overlader nogle mennesker til et liv på gaden. Det er dog underligt, at man ikke lærer af sine fejltagelser.

Ud over at nedlægge 123 hjemløsepladser lægger planen også op til at lukke sygeafdelingen. Men den koster jo også den enorme sum af 4 mill. kr. Så vil jeg gerne gøre opmærksom på, at de partier, der ikke vil give 4 mill. kr. til behandlingsafdelingen på Sundholm, forærer senere her i aften 44 mill. kr. i erhvervsstøtte til Bella Centret ganske uden modydelse. Jeg siger det bare for at sætte tingene sådan lidt i perspektiv her.

Først var der jo lagt op til, at sygeafdelingen skulle lægges ind i HS-regi. Det ville da også være udmærket, hvis HS bare tog over forstået på den måde, at behandlingen fortsatte ude på Sundholm. Men sådan er det jo slet ikke tænkt. Nej, Økonomiforvaltningen, Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen, Sundheds- og Omsorgsforvaltningen og HS har faktisk regnet ud, at det vil være næsten udgiftsneutralt at nedlægge afdelingen, eller i hvert fald, som der står i indstillingen, vil der ikke være mærkbare økonomiske konsekvenser af det her.

Helt nøjagtigt er man faktisk kommet frem til, at det måske kan dreje sig om en enkelt person, som skal indlægges på et somatisk hospital. Resten kan man på en eller anden måde anbringe et eller andet sted i systemet, hvor det eventuelt kan passe ind.

Det kan godt være, at der er nogle her, der er dygtige til at regne, når det drejer sig om penge. Men det her drejer sig om mennesker. Det handler om nogle mennesker, der på den ene eller den anden måde ikke passer ind i vores almindelige system. Enten har de selv meldt sig ud, eller også gør deres optræden, at samfundet har meldt dem ud.

I SF synes vi, det er en ualmindelig dum og dyr idé at nedlægge sygeafdelingen. Dumt, fordi hvorfor lytter man ikke til de mennesker, der rent faktisk ved, hvad det her drejer sig om? Jeg tænker f.eks. på det notat, stadslægen har udarbejdet. Det er et glimrende notat. Han belyser jo rent faktisk de problemer, der vil være ved at lukke afdelingen, bl.a. ved at pege på, at selv om vi her i landet har en målsætning om, at alle borgere skal have ensartede tilbud fra det almindelige, sædvanlige sundhedsvæsen, så må man jo konstatere, at det ikke er alle, der ønsker at tage imod tilbuddet, eller at det for nogle mennesker rent faktisk skaber så store problemer, at de er mindre velkomne i det etablerede system.

Og så er det dyrt, fordi jeg er helt sikker på, og det er stadslægen også, at inden for en kortere tid bliver vi nok alligevel nødt til at etablere en eller anden form for alternativt behandlingstilbud til denne gruppe, fordi de vil aldrig nogen sinde være i stand til at klare sig uden denne sygeafdeling.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

I SF synes vi, det er en falliterklæring at stemme ja til en omstillingsplan, der efterlader så mange uløste problemer for en i forvejen klempt gruppe af befolkningen.

Marie Jeppesen (Ø): Endnu en gang må Enhedslisten pointere, at her forsøges at byde de svageste borgere i vores by et alt for dårligt tilbud, hvis denne indstilling bliver vedtaget.

Der er i dagens presse sagt og skrevet meget om nedlæggelsen af sygeafdelingen på Sundholm, og stadslægen har leveret et udmærket notat herom. Jeg mener heller ikke, at det kan forsvares at nedlægge sygeafdelingen.

Men hvad der ikke er sagt eller skrevet ret meget om, er, at der oven i nedlæggelsen af sygeafdelingen nedlægges 123 herbergspladser i København, uden at vi får noget igen, altså uden at de hjemløse, der nu benytter de her pladser, ved, hvor de skal gå hen, når de pladser er nedlagt. Det er heller ikke sådan, at man har tænkt sig en overgangsordning under etableringen af hele denne hjemløseplan.

Jeg ved selvfølgelig ikke, hvordan andre har det, hvis de går en tur på Strøget efter mørkets frembrud, men jeg ved, hvordan jeg selv har det. Jeg ser langt flere, der giver udtryk for, at de ikke har et sted at bo eller et sted at sove denne nat, end jeg gjorde, da jeg flyttede til København for 10 år siden.

Med denne omstillingsplan mener jeg, at vi får ca. 123 flere end dem, som er der i forvejen, plus at der måske vil komme lidt flere til, og dem er der heller ikke plads til. Det er folk, som har brug for et sted at opholde sig og især et sted at sove.

123 mennesker synes jeg er mange, der skal huses. Derfor kan det heller ikke nytte noget, at vi sætter denne omstillingsproces i gang uden at finde en løsning på, hvad der sker med dem, som bliver sat på gaden.

Ved Sundholms opsplittning i små institutioner bliver der nedlagt en del fælles funktioner som f.eks. maskinhus og rengøringssektion for at spare penge. Men der er ikke opstillet noget regnskab for, hvad det koster at gå ud og købe de her ydelser ude i byen.

Heller ikke omtales den fordel, der er i, at de mennesker, som har varetaget funktionerne og er kommet daglig på Sundholm, kender de brugere og de mennesker, som har været derude, og som har benyttet Sundholm. Jeg tør godt sige, uden at ville støde dem, at de ikke er som folk er flest.

Selv om man kan sige, at omstillingsplanen indeholder mange gode intentioner, er Enhedslisten imod den samlede indstilling, fordi vi mener, at det bliver de svageste og de sværest placerbare mennesker, som bliver taberne i denne omstilling: De, som har brug for et anderledes botilbud end at skulle bo i egen bolig, de, som har brug for en boform, hvor der er døgnbemanding, nogle at snakke med, nogle til at tage sig af en, når man ikke kan selv, de mennesker, hvis netværk er svagt, og som har svært ved at klare sig uden hjælp.

Jeg må indrømme, at jeg undrer mig lidt over, hvor vi har det sociale brugerråd i denne sag, når de ikke har hørt, hvad Sundholms Brugerråd havde at udtale her i hjemløsesagen. For mig er de hjemløse også sociale brugere, og de har en ret til at blive hørt i sager, der vedrører dem. De har måske endog endnu mere behov for, at der er kanaler, som de kan blive hørt igennem.

Oven i denne kæmpe omstillingsplan, hvoraf en del allerede er sat i gang, og hvor der kommer mere til, lægger budgetforligspartierne nu en 2 pct.s besparelse på lønbudgettet. De

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

kalder det en omstillingspulje. Det er bare svært at se, hvad der er af omstilling, når hele området er i kraftig bevægelse.

Jeg synes, det er utroligt, at nogle mennesker, der mener, de har anstændighed i livet, kan få sig selv til at byde andre mennesker dette.

Louise Frevert (O): Se, det drejer sig jo om de allerallersvageste i vores samfund. Én ting fatter jeg ikke ved det her, og det er, hvordan det kan lade sig gøre, at man med god samvittighed vil til at vedtage en plan, hvor man ikke engang har fået afklaret forholdene på Sundholm. Jeg synes simpelt hen det er en falliterklæring.

Jeg må virkelig prøve at appellere til folks samvittighed, når de skal se sig selv i spejlet i morgen. Om ikke andet må forligspartierne da i hvert fald prøve at stemme blankt på det her, for det kan ikke være rigtigt, at I med god samvittighed vil stemme for denne omstillingsplan ... (Uro i salen) ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er Louise Frevert, der har ordet.

Louise Frevert (O): Det skal ikke være nogen hemmelighed, hvad Dansk Folkeparti mener om denne sag. Derfor er jeg også meget, meget glad for, at vores forslag er blevet tilbagevist til udvalget. Jeg vil godt love jer for, at det ikke er det sidste ord, der er blevet sagt i denne sag. Det kan I trygt stole på.

Så jeg vil virkelig appellere til jeres samvittighed. Om ikke andet så stem blankt.

Lars Hutters (L): Nogle steder i befolkningen forventer man, at politikerne er ærlige. Det burde vi måske ikke mindst være i en sag, hvor de svageste i samfundet er afhængige af magthaverne herinde på Københavns Rådhus.

På en eller anden måde havde det klædt denne sag, hvis man råt og brutalt havde fortalt sandheden, hvor sandheden er, at i en skjult natte-time har Socialdemokratiet, der har Venstre, der har De Konservative, der har Det Radikale Venstre, og der har vi spradebassen fra CD, Benhaddou, siddet og skulle finde ud af, hvor vi kunne spare nogle penge.

Der er ingen som helst ærlighed, vision eller troværdighed i denne sag. Jeg synes, de mange tilhørere, der er her i aften, skal bemærke, at ved en aftale om at ramme de allersvageste i samfundet, som i forvejen intet som helst har, har forligspartierne aftalt, at de ikke mere tager ordet i denne sag.

Vi hører intet som helst om Venstre, som har forsøgt at slå sig op med en Søren Pind, som plejer nogle gange at sidde og råbe dernedefra. Hvor er Venstres værdisag i denne sag? Hvor er De Konservative, som har ladet en enkelt person sidde og følge debatten herinde, uden at de, og det kan jeg godt garantere jer for, vil tage ordet i sagen. Der sidder 2 fra Det Radikale Venstre. De sidder her, men de har ikke tænkt sig at gå ind i debatten. Og Benhaddou, som havde så travlt tidligere på aftenen omkring medmenneskelighed osv. – fuldstændig forladt.

Det her viser i al sin kynisme, hvad det er der foregår i denne sal. Der er intet som helst om, at man vil noget nyt. Man er kun ude på at spare hos de mennesker, der i forvejen har det allerværst her i samfundet.

Jeg er glad for, at SF og Enhedslisten og Dansk Folkeparti rejser sig i denne sag og ikke vil finde sig i det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Jeg synes også, det er meget mærkværdigt, sådan som denne sag er blevet behandlet. Oprindeligt var notatet fra stadslægen jo overhovedet ikke fremsendt i sagen. Jeg blev opmærksom på det i Økonomiudvalget, og det blev jeg ene og alene, fordi de hjemløse selv havde henvendt sig til mig og gjort opmærksom på det; ellers kendte jeg faktisk ikke eksistensen.

Nu er det så kommet frem, og det er jo ganske klar tale, vi har fra stadslægen, som er den faglige, saglige person i denne sag, som helt klart siger, at lukker man sygeafdelingen på Sundholm, så bliver de pågældende tabt, og det betyder, kan jeg godt som læge fortælle jer, at sandsynligvis vil en lang række af disse mennesker, som så ikke vil blive behandlet, simpelt hen dø.

Det tavse budgetflertal bestående af Socialdemokrater, Søren Pind og Venstre med de liberale menneskelige værdier, vorherre bevares, og De Konservative og Det Radikale Venstre og CD, her ser vi, hvad det er for nogle menneskelige værdier, de egentlig står for. De er bedøvende ligeglade med, at det her kommer til at koste mennesker, at der er mennesker, der vil dø. Det er de bedøvende ligeglade med.

De har oven i købet indgået den aftale i aften, at de vil være tavse og så bare stemme det igennem, simpelt hen bruge den magt, som de i øvrigt ikke har opbakning i befolkningen til. I denne sag kan jeg godt fortælle jer, at det er uendelig få i befolkningen, der vil støtte dette kyniske, virkelig menneskekyniske flertal i aften. De har faktisk ikke opbakning i befolkningen, og de har som sagt heller ikke den saglige indstilling, den har de jo forladt.

Så synes jeg også, det er bemærkelsesværdigt, at her i aften kommer der en embedsmandsindstilling, der hedder »Notat vedrørende stadslægens skrivelse vedrørende sygeafdelingen på Sundholm« osv. Jeg vil gerne spørge borgmesteren, om det er noget, borgmesteren personligt står inde for, politisk ansvarlig, som vi hørte tidligere. Mage til politiserende skrivelse, man har fra embedsmænd, som denne her, har jeg sjældent set.

Er det også embedsmændene, der lukker sygeafdelingen på Sundholm? Er det også en Carsten Stæhr Nielsen, der egentlig står bagved, og borgmesteren egentlig er stråperson? Ja, man kan da ikke tolke det på andre måder, når man ser denne politiserende skrivelse fra nogle embedsmænd, som ikke engang har været behandlet i sagsudvalget.

Alene af den grund skal jeg foreslå, for at det trods alt skal vises for pressen, hvad det er for et makværk, der foregår herinde, at sagen om sygeafdelingen på Sundholm, når forhandlingerne er afsluttet, får en saglig behandling i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, hvor man har mulighed for at få drøftet denne sag igennem. De skal ikke få lov til at slippe sådan. Dette er en politisk sag, og det skal ikke være embedsmændene, der giver en begrundelse for, hvorfor man skal lukke sygeafdelingen på Sundholm.

Men som sagt: Prøv engang at lægge mærke til, hvor aftalt spil det her er, og hvor elendige deres menneskelige værdier er. Det er aftalt, at vi skal lukke, og man kan ikke engang forsvare det her i Borgerrepræsentationen i aften.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil henstille til Lars Hutters, at han ikke inddrager embedsstanden i forhandlingerne herfra ... (Afbrydelse). Det er ikke til debat, jeg henstiller bare ... (Lars Hutters: Så skal overborgmesteren sørge for, at det er politikerne, der tager ansvaret).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Jeg ved, at Lars Hutters' kærlige forhold til Benhaddou udløste det der med »basse«, men jeg synes alligevel, vi skal lade være med at knytte andre ord til navnene på forsamlingens medlemmer herinde.

Borgmester Søren Pind: Jeg skal såmænd sige til Lars Hutters, at jeg skal være den første til at beklage, at vores ordfører på området ikke kan være til stede her i aften. Og jeg skal bekræfte, hvad Lars Hutters har fornemmet, at Venstre støtter denne indstilling, og det gør vi, fordi vi mener, at det fagligt og sagligt er i orden.

A. Benhaddou (D): Jeg vil bare sige til hr. Lars Hutters, at jeg havde trykket mig ind i forvejen, så jeg er ikke bange for at tage ordet.

Jeg er heller ikke bange for at sige, at inderst inde er jeg selvfølgelig ked af, at der ligger en plan om nedlæggelse af 123 pladser i løbet af 5 år. Det skal der ikke herske nogen tvivl om.

Men til gengæld kan jeg sige til denne forsamling, at jeg ikke rigtig kan forstå, hvorfor man ikke jamrede sig for et år siden, da socialministeren besluttede at nedsætte refusionstaksten fra 75 til 50 pct., og det har så betydet en nedsættelse på § 94-området, altså et tab for os, på omkring 20 mill. kr. Jeg kan ikke rigtig forstå, hvor de enkelte partier har været henne, da de i sin tid vidste, hvilke konsekvenser det ville få for de områder.

Det at socialministeren har meldt ud på den måde, har betydet, at vi partier, der skulle indgå forlig, var tvunget til at finde en løsning. Det vil sige, at vi var nødt til at gå ind for en plan, der betød en omlægning inden for hjemløseområdet.

Jeg kan heller ikke rigtig forstå, at man hele tiden fra modstanderpartierne hæfter sig ved de 123 pladser fordelt over 5 år. Hvorfor taler man ikke om de andre ting, som også bliver oprettet rundt omkring, som bliver nævnt af Det Sociale Brugerråd i København? Hvorfor er det kun de negative ting, man omtaler? Jeg vil gerne have lidt politisk ansvarlighed, så man også taler om de gode ting, der også ligger i denne plan.

Jeg må da indrømme, at vi selvfølgelig er kede af, at der skal spares de 123 pladser, men hvem ved, hvis det kan lade sig gøre, så vil vi selvfølgelig gøre alt for, at de penge, der måske kommer frem i løbet af næste budgetforlig, kan overgå til de hjemløse. Det vil jeg selvfølgelig gøre alt for. Jeg kan godt love dig for, at jeg vil ikke spare så meget som en krone ved næste budgetforhandlinger inden for hjemløseområdet.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Der er ikke flere, der har begæret ordet i 1. runde, vi går til 2. runde.

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: Jeg vil gerne komme med et par bemærkninger til Lars Hutters' betragtninger over stadslægens arbejde i denne sag.

Lars Hutters mener, at stadslægen er den lægefagligt største ekspertise her i byen. Det skal jeg ikke kunne udtale mig om, jeg er ikke læge, som Lars Hutters er.

Men jeg kan udtale mig, når Lars Hutters anfægter, at en administrerende direktør og en vicedirektør i Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen har begået et notat vedrørende stadslægens skrivelse, at det er jeg vidende om er blevet delt ud, jeg synes bestemt også en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

god idé. Jeg vil gerne fremhæve et par ting, hvor jeg undrer mig over stadslægens arbejdsfacon i denne sag.

Der har ikke været nogen henvendelser til Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen i anledning af stadslægens undersøgelse, så jeg må også sige: Hvor kommer den viden fra? Derfor har jeg bedt om, at det her notat fra den administrerende direktør og vicedirektøren bliver uddelt. Det er dem, der har ansvaret for den daglige forvaltning.

Når stadslægten kommer med vurderinger, så havde det vel set pænt ud, at man havde taget kontakt, så det undrer mig meget ... (Afbrydelse: Man skal ikke snakke om embedsmændene. Var det ikke det, Lars fik at vide før?) Jo, men jeg taler på Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningens vegne, og jeg forklarer Lars Hutters, hvorfor den administrerende direktør og vicedirektøren har lagt et notat. Det synes jeg er helt i orden, og jeg har tiltro til, at det notat er fagligt, sagligt korrekt med hensyn til, hvordan det er foregået. Derfor er det kun ret og rimeligt, at det notat ligger her.

Så vil jeg også gerne give et par ord med på vejen vedrørende Det Sociale Brugerråd. Jeg synes, man skal passe på med at give karakterer til det ene og til det andet og til det tredje. Men jeg synes, at bemærkningerne om, at man ikke kunne tage Det Sociale Brugerråd alvorligt, måske er lige stærke nok.

Det Sociale Brugerråd er ved deres formand og et medlem, som er udpeget fra hjemløseområdet, kommet med en meget positiv indstilling og sagt: Dette her er den rigtige vej. Vi kan være bekymrede for nogle ting, men hvis man sikrer sig individuelle handleplaner for dem, der f.eks. bor på sygeafdelingen, som der har været talt så meget om ... (Afbrydelse). Ja det skriver brugerrådet, undskyld, Martin Günter. De skriver også, at der skal sikres 1-2 sygesenge på de enkelte afdelinger. Det synes jeg er relevant, og det er der også givet tilsagn om.

Man skriver også, at der skal være et godt samarbejde med HS, og jeg synes, at den fælleserklæring, der er kommet efter de møder, der har været imellem Sundhedsforvaltningen, HS, Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen og Økonomiforvaltningen, rækker hånd til, at vi må klare denne situation i fællesskab. Vi trænger til en forbedring.

Jeg kan huske, at da Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget var derude, var der nogle, der var rystede over forholdene på sygeafdelingen, hvordan kan man byde mennesker det her? Jeg har en forventning om, at de bofællesskabspladser, de omlægninger og de fysiske forbedringer, som rent faktisk også hører med til planen, hæver niveauet generelt, men også specialiserer i forhold til, hvad det er for vanskeligheder, de her mennesker har, så vi ikke blander misbrugere, sindslidende og nogle, der både er misbrugere og sindslidende, i én samlet afdeling, som i øvrigt er i en så elendig fysisk forfatning. Jeg synes, vi skylder de her mennesker en mere målrettet indsats.

Det er så også en af de intentioner, der ligger i planen. Der er rent faktisk også, som jeg sagde i mit første indlæg, økonomi til at komme i gang med og til at demonstrere i virkeligheden, hvad afløsningen er for de her forskellige ting, og 123 pladser over 5 år tror jeg ikke, vi på forhånd skal være bekymrede ved.

Der mener jeg så, socialministerens undersøgelse kommer os til hjælp. Så vi må jo genoptage forhandlingerne med staten, hvis det viser sig, at der er forkerte prognoser i det her. Det øvrige land har ikke kunnet stille op med prognoser, men det kan vi jo så forvente, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

socialministeren med sin undersøgelse er med til at afdække, og så må vi jo bede om at genforhandle både vores plan og andres planer.

Det sidste, jeg godt lige ville nævne i denne her ... nej, jeg tror, jeg stopper her. Men jeg synes som sagt, at det er lidt vigtigt at få sat perspektiver i det, at der ikke kun er tale om nedskæringer. Der er tale om væsentlige forbedringer: 165 pladser til psykisk syge og til andre marginaliserede i moderne, velindrettede bofællesskaber. Jeg må sige, at det synes jeg faktisk er en positiv ting.

Så nogle gange skal man passe på, at man ikke kun fokuserer på noget. Selvfølgelig er det svært. Som jeg sagde i mit første indlæg, er det ikke noget, vi har opfundet selv, at det her skulle vi bare gøre, men holdningerne bag den lovgivning og den ændring kan vi da stå ved. Vi ønsker da flere varige bofællesskabspladser til de her mennesker frem for nogle af de afdelinger, som bl.a. Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget har været ude og se, på Sundholm og andre steder. De er i en forfatning og med flersengsstuer rundt omkring og badeværelser på gangen osv., som vi ikke kan være bekendt. Der skal ske noget, og der skal ske en omlægning.

Og så vil jeg gerne sige til Louise Freverts forvandling fra forligsparti til ordfører for Dansk Folkeparti: Forandring fryder, men nogle gange får man også ondt i maven af at grine.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere, der har begæret ordet i 1. runde, vi går til 2. runde, hvor jeg henstiller til alle, at embedsmænd ikke inddrages i debatten her fra talerstolen.

Lars Hutters (L): Der er jo ikke nogen, der har benægtet, at der i allerhøjeste grad kan være behov for, at der sker noget på hjemløseområdet. Alle vi, der har taget ordet i aften, ønsker jo, der skal ske noget på hjemløseområdet. Vi mener det, uanset at socialministeren har taget nogle initiativer.

Men må jeg allerførst gøre opmærksom på, fordi jeg mener fortsat ikke, at Winnie Larsen-Jensen er en pind ærlig i denne sag, tværtimod, at med hensyn til oprettelse af bofællesskaber har Sundhedsministeriet lige offentliggjort en venteliste for, hvor lang tid det egentlig tager for de psykisk syge, som jo bl.a. er omhandlet af denne sag, bare at vente på at komme til: 166 dage. Det er en af de længste ventelister, der er i dagens Danmark. Så der er rigelig grund til at gå i gang, og det er uden at behøve at genere noget som helst og forringe noget som helst på Sundholm.

Der er heller ikke nogen, der taler om, at det ikke vil være fornuftigt at renovere og istandsætte ude på Sundholm. Det er der ingen, der har talt noget som helst om. Det er bare ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om fra Winnie Larsen-Jensens side, og det er der uærligheden strømmer igennem, så man jeg ved ikke hvad, er jo ene og alene, fordi det er aftalt i et budgetforlig, at det skal ske, ligegyldig hvad der findes af saglige problemer omkring dette her.

Jeg vil da sige til Benhaddou, at hvis Benhaddou mener det, som Benhaddou stod og sagde her for lidt siden, så burde Benhaddou støtte os andre i, at denne sag bliver behandlet på en god og saglig måde og kommer tilbage til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og får hele den fantastisk gode og kvalificerede behandling, som den har behov for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Og så kunne vi i øvrigt blive enige om, at det, som socialministeren åbenbart har sagt i dag i Ekstra Bladet, at der er behov for, at der skal flere midler til det her, jamen det står vi da sammen om, og så kunne vi jo gå sammen til socialministeren og sørge for, at de økonomiske problemer, der er på dette område, slås og kæmper vi for.

Til Benhaddous orientering har jeg i Økonomiudvalget i allerhøjeste grad været bekymret for, hvad det var der skete i forbindelse med socialministerens tidligere indsats over for Københavns Kommune for et halvt års tid siden. Det har jeg gjort, og jeg forventer naturligvis, da vi jo alle sammen i øvrigt var enige om det i Økonomiudvalget, at der ville komme et konstruktivt forslag om, hvordan det skulle løses. Det her er ikke noget konstruktivt.

Må jeg så vende tilbage og sige angående de 2 skrivelser, der nu findes, stadslægens notat og notatet fra Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen: Stadslægeembedet er, og det mener jeg, at Winnie Larsen-Jensen skal lægge sig meget på sinde, direkte oprettet for at have den højeste faglige kvalifikation omkring sundhedstilstanden blandt københavnere. Indtil andet kan bevises, er det stadslægen, der har det faglige ansvar for at udtale sig om det, og det har stadslægen gjort i denne sag.

Det er muligt, at Winnie Larsen-Jensen med det politiske ansvar for forvaltningen har et andet. Så synes jeg, vi skal høre det i Borgerrepræsentationen, og at københavnere skal høre det ... (Afbrydelser) ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Lars Hutters fortsætter.

Lars Hutters (L): Jeg mener ikke, at Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen har nogen som helst faglig kompetence til at udtale sig om det, og det er det, det pågældende notat gør.

Jeg synes, det er utrolig farligt, og det er derfor for ikke at få de her problemer om, om embedsstanden nu er faglige, eller de politiserer, at jeg rent faktisk siger, at denne sag bør behandles ordentligt og i hvert fald på det pågældende punkt tilbagevises til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget og få en sober embedsmands- og politisk bearbejdning. Så kunne vi måske nå frem til, at vi fik en rigtig løsning på denne sag.

Ikke mindst som sagt, at vi forhindrede det, stadslægen faktisk skriver, at hvis vi nedlægger sygeafdelingen, uden at der er et alternativ, der kan samle det op, og det er der ikke i øjeblikket, så vil de pågældende mennesker, der ikke får den behandling, blive endnu mere syge, og de vil dø af det.

Så vil jeg i øvrigt gøre opmærksom på i spørgsmålet om bofællesskaberne, at en del af dem, det ved jeg nemlig meget nøje inden for mit eget arbejde, der kommer ude på Sundholm og bliver hjemløse, er psykisk syge patienter, som forlader HS-systemet, og hvor jeg må sige, at Winnie Larsen-Jensen som ansvarlig for den sociale forvaltning her i København ikke gør den indsats, der skal gøres. De bliver til hjemløse, og de bliver til dem, der er syge ude på Sundholm.

Så hvis der var ærlighed i det her, hvis der var saglighed i det her, så er der kun én ting at gøre, og det er at konstatere på nuværende tidspunkt, at denne sag ikke er behandlet godt nok og bør komme tilbage og blive behandlet på en fornuftig måde i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg går ud fra, at det er et forslag om udvalgshenvisning ved forhandlingernes afslutning. Der kunne herske en del tvivl efter det ordvalg, Lars Hutters anvendte.

Marie Jeppesen (Ø): Jeg vil gerne meddele CD, at Enhedslisten gerne vil være med til omstilling og også gerne fornyelse. Vi vil bare have, at det skal gøres ordentligt, og det mener vi ikke sker i denne sag.

Vi mener også, at konsekvenserne af denne omstilling bliver overvejende for dårlige. Det er noget godt i dem. Det gode er, at de mennesker, som nu er hjemløse, skal have en bolig, et sted at bo. Der er bare det problem, at det ikke kan lade sig gøre. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre, fordi det ikke kan lade sig gøre at skaffe de her boliger, og når vi så skal ud og skaffe boliger til de hjemløse, så er det altså i kamp og kø med både flygtninge og byfornyelsen, der har vi også problemer med at skaffe boliger.

Når jeg så går ind og bedømmer Det Sociale Brugerråd i denne sag, så er det, fordi for mig ser det ud, som om de ikke helt har været i tæt kontakt med deres bagland, idet der også ligger en udtalelse fra Sundholms Brugerråd, som går ind og taler imod det høringssvar, som kommer fra Det Sociale Brugerråd.

Hellen Hedemann (F): I den forrige sag bebrejdede borgmesteren mig, at jeg kom til at omtale forvaltningen. Nu står borgmester Winnie Larsen-Jensen fra Socialdemokratiet heroppe og går i rette med stadsråden, som er tilsynsmyndighed her i byen for institutionerne. Jeg er fuldstændig mælløs, og det håber jeg også, alle andre er. Jeg synes simpelt hen det minder mig om magtfuldkommenhed. Borgmesteren skulle skamme sig.

Louise Frevert (O): Det kan godt være, at der er nogle, der vil grine, og de vil grine vældig højt. Men én ting kan jeg forsikre forsamlingen for: At det vil de stakkels mennesker, denne her plan kommer til at omhandle, ikke. Derfor synes jeg, det er en skandaløs udtalelse at komme med. Der er ikke noget, der er så latterligt som at gå efter manden i stedet for bolden. Jeg synes simpelt hen, det er tåbeligt.

Jeg synes jo, at Benhaddou begyndte at ryste lidt på hånden, og jeg må så håbe, at min appel til samvittigheden er noget, han har indset. Fordi det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at man med den sociale forpligtelse, de fleste partier skriver i deres partiprogram, vil være med til noget som dette her. Jeg synes, det er yderst forkasteligt.

A. Benhaddou (D): Ja, fru Louise Frevert. Jeg ryster slet ikke, jeg er helt rolig, jeg er helt afslappet. Med hensyn til samvittighed kan jeg sige, at jeg har rolig samvittighed, for jeg har indgået en aftale, og den står jeg fast på, og det skulle andre personer nok lære noget af.

Til Lars Hutters vil jeg sige, at denne sag blev fremlagt for os i udvalget allerede sidste år. I starten af 1998, da vi lige tiltrådte, fik vi forelagt forskellige muligheder, så alle vidste, hvad der skete rundt omkring. Vi vidste alle, at Socialministeriet og flertallet i Folketinget ville beslutte en ny sociallov, som ville få konsekvenser for vores hjemløseområde, men der var ingen, der gjorde noget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Det er først her efter budgetforhandlingerne, så skal man nok male fanden på væggen, og så skal det gå ud over budgetforligspartierne. Det synes jeg er for dårligt, men min samvittighed ... (Afbrydelser) ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Benhaddou fortsætter.

A. Benhaddou (D): Ja, der er hundehuse rundt omkring, hvis I vil gøre. Det er først nu, at man reagerer fra venstrefløjens åbenbart, og nu er det nået så langt, så man er begyndt at gøre, så det må være en sygdom.

Men min samvittighed ligger på det rigtige sted. Jeg har stemt for en plan sammen med mine forligspartier, og den står jeg fast ved.

Karin Storgaard (A): Marie Jeppesen fra Enhedslisten står heroppe og giver udtryk for, at man gerne vil være med til omstilling, men at fornyelsen ikke gøres ordentligt, og at man ikke kan skaffe boliger.

Hvis vi skal være helt ærlige, så ved vi jo ikke nøjagtigt, om vi kan skaffe boliger eller ej, før de 5 år er gået, omstillingen varer.

Så synes jeg, at oppositionspartierne jo ligesom glemmer, at der er altså også nogle andre ting end de 123 pladser, der bliver nedlagt. Det er ligesom om man kun siger, at 123 pladser bliver nedlagt – færdig. Men man glemmer jo, at der er flere boliger, der kommer til, der er botilbud, der er tilbud til psykisk syge, 165 pladser f.eks. Også i de foregående år har der været 136 hjemløse, der fik et permanent boligtilbud. Det er ligesom om at det forholder man sig slet ikke til.

Så vil jeg sige, at det jo er sådan, at da serviceloven blev vedtaget den 1. juli 1998, så er der sket en nedsættelse af statens refusion fra 75 til 50 pct., og det ved alle jo nok. Det gør jo så, at da Københavns Kommune både er primær- og amtskommune, så får vi en uforholdsmæssigt lav andel af kompensationsbeløbet i forhold til de faktiske pladser. Det synes jeg er et problem.

Jeg vil da også lige gøre opmærksom på, hvad de socialdemokratiske medlemmer af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget udtalte, som jo står i indstillingen:

»Den Socialdemokratiske Gruppe støtter denne nødvendige omstrukturering, men finder det generelt betænkeligt, at statsrefusionen til Københavns Kommune reduceres, uden at det sikres, at de amter, der i forbindelse med denne omlægning får tilført midler, rent faktisk bruger dem til at styrkelse af indsatsen for hjemløse.«

Det var måske lidt af et svar til Lars Hutters om at gå til socialministeren. Det er jeg overbevist om, at borgmesteren sikkert også har været flere gange. Men det er ligesom et af de store problemer.

Hvis man sammenligner, hvad Københavns Kommune har af de her § 94-pladser i forhold til andre amter, så er det værd at lægge mærke til, at vi f.eks. i januar 1999 havde 34,6 pct. af pladserne, mens Københavns Amt og Roskilde Amt har henholdsvis 6,6 og 3 pct. af pladserne. Det mener jeg faktisk også er et problem.

Så henviste Marie Jeppesen også til, hvordan det var med Det Sociale Brugerråd. Jamen altså jeg synes da ikke, man kan være mistænkssom over for Det Sociale Brugerråd. De har jo afleveret et brev her, der er underskrevet eller i hvert fald signeret af henholdsvis Jørgen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Eckmann, som er formand, og af Birgit Christiansen fra Sundholm, og man må vel vide, hvad det er man har været med til.

Der nævner man, hvis vi nu skal komme ind på sygeafdelingen, jo netop, at man er opmærksom på, at der er nervøsitet ved det, men at man ellers accepterer, at der udarbejdes en handleplan for hver enkelt bruger, og at der sikres 1-2 sygesenge på afdelingerne, og at brugere med behandlingsbehov bliver behandlet i HS, og at der samarbejdes med HS for at sikre brugerne en ligeværdig behandling.

Så vil jeg sige, at hvis der er nogen, der lukker sygeafdelingen, så er det politikerne og ingen andre. Det mest naturlige er vel, at sygeafdelingens klienter, eller hvad vi skal kalde det, henvender sig til HS, og HS vil da vel også til hver en tid tage vare på dem, der henvender sig til dem.

Jeg kan altså ikke lade være at smile lidt til Louise, som jeg jo kender mægtig godt, men det er jo sjovt at lægge mærke til den kovending, der er sket, siden Louise har skiftet fra den ene side til lidt længere ud på fløjen.

Så vil jeg lige til sidst sige til Lars Hutters, at jeg føler ikke, at vi skal have sagen tilbage i udvalget, ikke denne del af sagen, fordi vi har jo behandlet den meget grundigt i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, og jeg tror ikke, der kommer noget nyt frem, selv om man tilbageviser den til udvalget. Så det mener jeg ikke er nogen god idé. Jeg mener, vi må tage den beslutning i dag.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Karin Storgaard har da ret i, at der er mange problemer i denne sag, og det er også derfor jeg synes, vi skal gå til socialministeren, og hvis man ikke vil være med fra Socialdemokratiet, så er der måske nogle andre, der gør det.

Men der var én ting, som jeg bed meget mærke i i Karin Storgaards indlæg, og det var, at Karin Storgaard havde den opfattelse, at oppositionen ikke mente, at det var fornuftigt at udarbejde nogle gode botilbud. Det er jo ikke sandt.

Hvis der er ærlighed hos Socialdemokratiet og hos Karin Storgaard, så skal jeg da foreslå, at vi tager den del ud af sagen i aften og vedtager det, og så behandler vi det endnu en gang på en kvalificeret måde, fordi det notat, der er kommet i dag til Borgerrepræsentationen, har jo ikke været i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget som svar på, hvad stadslægen har sagt. Jeg ved ikke, hvad Socialdemokratiet vil sige til, at vi i aften tog botilbuddene ud ...

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så er der ikke flere i 2. runde. Når Mikkel Warming står på displayet, så er det fordi Marie Jeppesen forsøgte at tiltvinge sig yderligere taletid ved at optræde som Mikkel Warming, men formanden afslørede det. Vi går til 3. runde.

Marie Jeppesen (Ø): Desværre, men jeg skal så til gengæld gøre det meget kort.

Jeg har det altså sådan, at det ikke skal sidde på Enhedslisten, at vi først er fremme med vores kritik nu. Det er ikke rigtigt, fordi det er næsten et år siden, vi i udvalget så denne plan første gang, og da var vi meget betænkelige ved den. Jeg vil også sige, at under budgetdebatten var det her noget af det, jeg havde med i min tale, at vi syntes, det er bekymrende med de ting, der sker på dette område.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Louise Frevert (O): Ja, så er argumenterne ved at slippe op for Karin Storgaard og Socialdemokraterne, så man skal til at gå i flæsket på andre personer, fordi man tror, at man bliver et bedre parti og man bliver en bedre person ved at kritisere andre. Jeg afholder mig fra at kommentere sådanne perfide bemærkninger. Jeg er stolt af, at jeg repræsenterer Dansk Folkeparti, fordi de har nemlig en god social fundering ... (Munterhed). Der er nogle, der griner. Det er jo dejligt at høre, at der er så meget latter i salen. Det var det, som borgmesteren efterlyste før.

Jeg er da også meget glad for, at der bliver etableret bofællesskaber og permanente boligtilbud til de svagest stillede. Men stadig væk, kære venner, så er det fakta, og det fjerner ikke blikket fra fakta, at der bliver fjernet 123 herbergspladser. Så er jeg fuldstændig kold over for, om det er over 1, 2, 3, 4 eller 5 år. Det er de kolde facts, og det kan vi ikke komme uden om.

Desuden vil jeg gerne tilføje, at hvis det ikke kan være anderledes, men det vil tiden jo vise, stadig væk vil jeg appellere på en meget stilfærdig måde til jeres samvittighed, men hvis det så ikke kan blive anderledes, så skal jeg ikke lægge skjul på, at selvfølgelig støtter Dansk Folkeparti Lars Hutters' forslag om henvisning med hensyn til Sundholm.

Hellen Hedemann (F): Lars Hutters udtrykte før, at vi skulle prøve at få taget sagen op i Folketinget. Så kan jeg sige til Lars Hutters, at det har SF taget initiativ til. Villy Søvnald har bedt om at få ministeren i samråd om hjemløseplanen. Det var jo også baggrunden for, at jeg ved sagens begyndelse bad om at få sagen sendt tilbage i udvalget, så vi kunne få en ordentlig diskussion.

Lars Hutters (L): Hellen Hedemann og SF viser jo med initiativer i Folketinget, at det er SF og ikke Socialdemokratiet, der egentlig vil noget politisk i denne sag.

Jeg har siddet og ventet på Winnie Larsen-Jensens og flertalspartierne svar på de spørgsmål, som jeg har stillet i denne sag. Jeg har efterlyst ærlighed. Har vi i salen fået svar på kravet om ærlighed? Ikke fra Winnie Larsen-Jensen, men vi fik det i en sidebemærkning fra Benhaddou fra CD, som sagde, at over de menneskelige liv og de hjemløses muligheder for at få en fornuftig livseksistens – og jeg går ud fra, at det har været på forligspartierne vegne, på flertallets vegne – satte man aftalen om at skære ned på dette område. Altså benhård kynisk økonomi over for, at mennesker kan få lov til at leve.

Jeg har bedt om, at man fik en vurdering af, om det var faglighed og saglighed, vi skulle have i denne sag, og ikke en eller anden form for kringel-krangel for at få besmykket et asocialt, kynisk budgetforlig. Hvad har vi så fået? Frem til i dag har vi så i dag i Borgerrepræsentationen fået tilsendt fra Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen et notat, som slet ikke har været behandlet i det pågældende udvalg, og som meget klart og ubehageligt antaster stadslægens klare ret og tilsynsmyndighed med hensyn til sundheden i København.

Jeg har bedt om, at man fik nogle ærlige konsekvensvurderinger af, hvad der vil ske, hvis man lukkede sygeafdelingen ude på Sundholm, og hvad har vi fået? Intet som helst svar. Man vil åbenbart fra Venstre, fra De Konservative, fra Socialdemokratiet, fra Det Radikale Venstre, hvad jeg er meget overrasket over, fra CD, leve med den vished, at der er mennesker, der går til ved den beslutning, som de har tænkt sig at gennemføre i aften.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Jeg har bedt om, at vi får at vide fra Socialdemokratiet, fra Venstre, fra De Konservative, fra Det Radikale Venstre og fra CD, hvad det er for nogle menneskelige værdier, de har i denne sag. Vil de virkelig have en slags »mord« på samvittigheden for at få gennemført en budgetaftale i størrelsesordenen 4 mill. kr., hvor man senere hen i dag rask væk forærer 50-70 mill. kr. til dem, der i forvejen har penge? Svaret er åbenbart ja, for de vil i hvert fald ikke benægte det.

Jeg synes, denne debat i aften har været meget beskæmmende. Jeg håber, at det er sidste gang, vi kommer til at opleve det. Men hvis det fortsætter, så er der ikke andet at sige til det, end at så må københavnernes hurtigst muligt se at få gjort noget ved de mennesker, der sidder og skalter og valter på borgernes vegne herinde i Københavns Borgerrepræsentation.

A. Benhaddou (D): Som jeg sagde tidligere, så er årsagen til de her omlægninger inden for hjemløseområdet initiativer fra Socialministeriet og fra folketingsflertallets side. De har pålagt os, at enten skal vi omlægge hjemløseområdet, eller også vil refusionen blive nedsat.

Hvad er så valget? Man kunne jo så også vælge som venstrefløjen og andre kritiske partier at sige, jamen vi fortsætter på samme måde, vi pumper en masse penge i hjemløseområdet. Hvad vil det så betyde? Så vil det netop betyde, som Karin Storgaard siger, at vi vil blive en magnet for omegnskommunerne, for de kan jo meget let omstille sig inden for hjemløseområdet. De har jo i forvejen ikke så mange af dem. Så alle hjemløse kan jo bare drage til København, for vi fortsætter på den samme måde, vi putter flere kommunale penge i uden refusionshjælp fra staten. Det er jo den vej, man vælger fra disse partier.

Jeg kan godt forstå det, hvis man går ind til socialministeren og siger, at den omlægning får nogle dårlige konsekvenser for vores København. Men jeg manglede bare den reaktion i forbindelse med den nye lov, især fra SF, der åbenbart her fra talerstolen ved fru Hellen Hedemann kunne gå op og sige, at nu vil man tage initiativ i SF til at få løst det her, eller en forespørgsel om hjemløseområdet.

Jeg spørger mig selv: Hvorfor gjorde man det ikke før? De planer har været forelagt for os i udvalget i næsten et helt år, og fru Hellen Hedemann sidder i udvalget. Jeg kan da ikke forstå, hvorfor man ikke har kontaktet SF's folketingsgruppe før og bedt dem om at se på problematikken.

Men det får mig til at sige til mig selv, at så har jeg egentlig ret. Det skyldes jo udelukkende, at man er ude efter det budgetforlig, der er mellem de her partier, og så lad os skyde alt på dem.

Til Lars Hutters kan jeg sige, at der ikke er lavet nogen direkte aftale imellem de enkelte budgetforligspartier omkring hjemløseområdet. Det er jo igen, som jeg sagde før, noget, vi har været tvunget til inden budgetforliget. Vi har fået fremlagt planerne sidste år, da jeg lige tiltrådte i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget. Allerede der vidste jeg, hvor det kørte hen, og det gjorde alle i udvalget. Så alt andet er l-ø-g-n.

Karin Storgaard (A): Jeg har bare to korte kommentarer.

Louise Frevert siger, at det er ligegyldigt, om omstillingen går over 1, 2 eller 5 år i forhold til de 123 pladser. Så er argumenterne sluppet op for Louise Frevert.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Så vil jeg sige til Lars Hutters, når Lars Hutters siger, at Socialdemokraterne i Folketinget ikke gør noget, at det er ukorrekt. Jeg vil bede Lars Hutters om at læse Folketingets Forhandlinger. Der fremgår det netop, hvad vi har stillet spørgsmål om på dette område.

(Kort bemærkning).

Marie Jeppesen (Ø): Jeg må bare sige, at jeg undrer mig lidt lige nu, fordi normalt er det jo sådan, at hvis man er socialdemokrat eller sådan længere ude til højre, så skal man betale enhver sit, men her i hjemløsesagen skal der lige pludselig til at være statsrefusion, og det synes jeg jo ikke er enhver sit.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så har jeg socialborgmester Winnie Larsen-Jensen registreret.

Borgmester **Winnie Larsen-Jensen**: – Plus en årlig merbevilling eller plus et årligt merforbrug af den københavnske kasse på 28 mill.kr., Marie Jeppesen.

(Kort bemærkning).

A. Benhaddou (D): Det er til Marie Jeppesen. Jeg kan ikke forstå, at Enhedslisten har så meget imod højre. Så vidt jeg kan se inden for det sociale område, så går Dansk Folkeparti meget hånd i hånd sammen med Enhedslisten. Det er højst betænkeligt.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (O): Det kan jeg overhovedet ikke se, der er noget betænkeligt i, fordi vi føler os meget socialt forpligtet, så det er ikke noget med at gå hånd i hånd. Det er noget med at have et fornuftigt synspunkt på de marginaliserede grupper. Så det har ikke noget med sagen at gøre.

Jeg vil nok lige sige, at jeg synes ærlig talt, at Karin Storgaard, socialdemokraten Karin Storgaard, skulle tage og høre lidt efter, hvad jeg sagde, fordi så kunne det være, der kom lidt mere udbytte ud af det, der kom ud af min mund. Jeg sagde ikke, at det var ligegyldigt, om det var 1, 2, 3, 4 eller 5 år. Jeg ved nemlig godt, hvordan omstillingsplanen ser ud, og hvad den omhandler, tilfældigvis. Så jeg sagde, at det var ligegyldigt, om pladserne blev afviklet over så og så mange år.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er der ikke flere, ej heller Mikkel Warming, på listen. Forhandlingerne om dette punkt er afsluttet.

Jeg forstår, at der af Lars Hutters er stillet et forslag om udvalgshenvisning. Lars Hutters angav både at det kunne være en del af sagen eller hele sagen. Det er svært at snitte den, så med Lars Hutters' accept forudsætter jeg, at der er tale om udvalgshenvisning af hele sagen ... (Afbrydelse). Lars Hutters, det giver meget lidt mening at snitte i teksten på den måde. Skal vi ikke være enige om, at det er hele sagen, Lars Hutters rent faktisk foreslår tilbagevist til udvalget.

Efter forhandlingernes afslutning stillede Lars Hutters (L) forslag om, at sag 116/99 blev tilbagevist til Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Forslaget blev forkastet med 30 stemmer imod 24.

For stemte: F, Ø, O, P og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Indstillingen i sag 116/99 blev herefter godkendt med 31 stemmer imod 23.

For stemte: A, V, C, B, P og D.

Imod stemte: F, Ø, O og L.

Socialistisk Folkepartis gruppe ønskede i henhold til § 14, stk. 2 i Borgerrepræsentationens forretningsorden følgende tilført beslutningsprotokollen: "SF kan ikke støtte indstillingen til omstilling af hjemløseområdet. Da vi finder, at forslaget ikke tilgodeser det aktuelle behov for pladser, og i øvrigt finder vi nedlæggelsen af sygeafdelingen uhensigtsmæssig."

Enhedslisten - De Rød/Grønnes gruppe ønskede i henhold til § 14, stk. 2 i Borgerrepræsentationens forretningsorden følgende tilført beslutningsprotokollen: "Enhedslisten er imod den forelagte omstillingsplan, idet vi ikke mener, at den kommer til at tilgodese de svagest stillede hjemløse. Derudover finder vi det uhensigtsmæssigt, i en tid med rigtig mange hjemløse i København at skære ned på antallet af pladser målrettet hjemløse borgere."

Lars Hutters (L) ønskede i henhold til § 14, stk. 2 i Borgerrepræsentationens forretningsorden følgende tilført beslutningsprotokollen: "Forslaget dokumenterer ikke, at alternative løsninger til f. eks. lukninger af Sundholms sygeafdeling, er kvalitativt gode og med sikkerhed kan løse de eksisterende problemer. Dermed er indstillingen i modstrid med aftalen med Socialministeriet. SOL er imod indstillingen, som må betragtes som magtelitens skalten og valten med de hjemløse. Fraværet af sociale, menneskelige værdier, samt hårdheden og kynismen i planen bringer Dickens romaner i erindring."

4) 94/99

Indstilling om endelig vedtagelse af forslag til byfornyelsesbeslutning om fælles gårdanlæg i karreen, Marskensgade, Borgmester Jensens Alle, Jacob Erlandsens Gade og Østerbrogade. (Bygge- og Teknikudvalget)

Manja Sand (A): Socialdemokratiets medlemmer af Bygge- og Teknikudvalget undlod at stemme til denne indstilling med den bemærkning, at vi undlod at stemme, fordi vi er af den opfattelse, at etablering af fælles gårdanlæg forudsætter, at hele gårdrummet inddrages.

I denne sag er der en enkelt matrikel, der ikke har ønsket at blive omfattet af det fælles gårdanlæg. Det handler om Kvindernes Boligselskab, som har gjort indsigelse imod, at ejendommen bliver inddraget i det fælles gårdanlæg, bl.a. fordi en underskriftsindsamling

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

viste, at 112 af ejendommens 126 beboere var imod forslaget. Og så bliver det i øvrigt anført, at huset er opført med små boliger for enlige kvinder og stadig fungerer sådan, og at der ikke må bo børn i ejendommen. De siger også, at bestyrelsen mener, at ejendommen får øgede udgifter og forringede vilkår og får ødelagt et trygt og roligt miljø, især for kvinder.

I tidens løb har der været mange forskellige begrundelser fra repræsentanter for ejendomme, der ikke ønsker at blive omfattet af en gårdsanering. Men princippet har hele tiden været, at et fælles gårdanlæg omfattede alle tilknyttede ejendomme.

Denne sag adskiller sig efter vores opfattelse ikke fra de mange sager, der har været om fælles gårdanlæg i tidens løb. Derfor undlod vi at stemme til denne sag, og det vil vi så også gøre nu.

Men så vil jeg lige tilføje, at denne sag har givet stof til eftertanke omkring prioriteringen af byfornyelsesbeslutninger om fælles gårdanlæg. Vi vil derfor på næste møde i Bygge- og Teknikudvalget bede om en plan over de kommende byfornyelsesbeslutninger om fælles gårdanlæg, således at udvalget kan få indflydelse på prioriteringen af de fælles gårdanlæg, som skal omfattes af byfornyelse fremover.

Mikkel Warming (Ø): Denne gang er det rigtigt nok.

Det sidste, at udvalget skal have indflydelse på prioriteringen af fremtidige fælles gårdanlæg, er der jo ikke nogen, der kan have noget imod, så hvorfor det skulle være den store diskussion, kan jeg ikke helt se, men o.k.

Denne sag adskiller sig ikke fra de andre, siger Socialdemokraterne. Jo, det gør den. Der er ikke nogen saglige grunde til det, det vil ikke ødelægge det gårdanlæg, der kommer, at denne lille gnalling af en matrikel holder sig udenfor. Det vil ikke ødelægge noget for de mange beboere, som vil få glæde af det smukke gårdanlæg, der kommer, og hvorfor så have alt bøvet med at sige til dem, at de skal, når det ikke ødelægger noget for andre?

Det, der sandsynligvis vil ske, er, at om et par år kommer de rendende til deres boligselskabs bestyrelse og siger: Må vi ikke nok være med i det gode gårdanlæg, som de andre er i? Altså det andet er for betonagtigt.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Det er ellers et godt byggemateriale.

Tine Peters (V): Under normale omstændigheder forlanger vi fuld enighed fra alle parter i sagen, når vi skal gå ind og bakke op omkring en gårdsammenlægning som den her. Som også Manja Sand var inde på, så er dette tilfælde en undtagelse, og det mener jeg virkelig det er.

Netop Mikkel Warming sagde konkret, hvad det var det handlede om: Den her gård bliver ikke dårligere for nogen af parterne ved, at dette ønske opfyldes. Netop i den sag har det vist sig, at der har været en god kommunikation parterne imellem, de har forberedt sig, og alle andre end parten Kvindernes Boligselskab har bakket op omkring det her. De har opfordret til, at de fik lov til at beholde deres egen indhegning.

Så jeg synes, at netop denne sag er et udtryk for, at vi har nogle sunde principielle holdninger og en politik på et område, hvor vi siger, at vi går ind for fuld enighed over hele linjen, og så laver vi en stor, fælles gårdsammenlægning. Men samtidig er det her et bevis for, at vi går ind og vurderer konkret og siger, at der også skal være plads til andre løsninger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Ole Hentzen (C): Man kan jo undre sig over, at Socialdemokratiets ordfører på dette område ligesom synes, at dette er en sag, der kan svinges op til ligesom at præcisere nogle generelle holdninger fra Socialdemokratiet vedrørende gårdanlæg, og så oven i købet bruge talerstolen til at annoncere, at i næste møde kommer der virkelig et fælles udspil vedrørende fælles gårdanlægs planering for hele København for de næste årtier.

Ja, ja, Manja Sand. Ordene var stærke, men indholdet var det ikke, for det er jo ikke første gang Københavns Kommunes politiske forsamling har været fornuftig og derved også unddraget enkelte ejendommers indblanding i et fælles gårdanlæg. Det har man gjort, når der var fornuftige grunde dertil. Så det er altså ikke det første enestående tilfælde.

Spørg nogle af de lidt mere erfarne, som har siddet på området tidligere, og som jo tidligere har fundet fornuftige grunde til at lade nogle ejendomme unddrage, herunder f.eks. Københavns Kommune. For det er jo næsten altid sådan, at når Københavns Kommune ejer en ejendom, hvor der oven i købet er noget institutionsbyggeri i, og det går ind i et flot gårdanlæg, så kan man være sikker på én ting, og det er, at Københavns Kommune har den indsigelse, og også i planen, at Københavns Kommunes ejendom aldrig er med i det fælles gårdanlæg og derved heller ikke bidrager til udgiften derved.

Men det er selvfølgelig nogle særlige grunde, der taler derfor, og det er det her også. Her var der altså en ejendom, der har lavet sit eget anlæg. Ifølge den fælles plan skulle der ikke engang laves noget om i det; man skulle egentlig bare rive nogle plankeværker ned, så alle de øvrige kunne komme ind i det.

Når man er så uheldig, at faktisk alle de øvrige ejendomsejere og brugere siger, at det er for åndssvagt, lad nu de stakkels enlige kvinder blive i fred, når de nu ønsker at blive i fred med deres servitutter om, at de hverken må føde børn eller noget andet, mens de bor i de lejligheder, jamen så lad dem dog for pokker være i fred. Men næh, det kan man ikke. Altså i fællesskabets navn indfører vi diktatur, for vi skal jo alle være lige for herren, selv om de har tilladt sig at have nogle servitutter i deres ejendom, som siger, at her må der ikke bo kvinder, der har samboende eller har begået den forbrydelse, at de sådan set får børn.

Jeg kunne forstå, hvis Socialdemokratiet ligesom tog den sag op og sagde: Det er også urimeligt, at der her i 1999 overhovedet findes den slags bestemmelser for enlige kvinder i københavnske beboelsesejendomme. Det var dog et slag at slå, men altså at begynde at lave det her er jo det rene idioti.

Lad mig også lige minde om, at der kommer altså flere af den slags, og hvis Manja Sand havde kigget på dagsordenen for næste Bygge- og Teknikudvalgsmøde, så ville hun også se, at der har vi faktisk også et enkelt lille forslag, hvor forvaltningen jo gudskelov også er enig deri, at man udtager nogle ejendomme af et fælles gårdanlæg, fordi de ikke tilfører det øvrige gårdanlæg noget som helst, og de andre helst er fri.

Gudskelov har vi ikke indført diktatur endnu, og vi kommer heller ikke til det, for sådan ser stemningen og stemmetallene for Socialdemokratiet da heldigvis ud endnu.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Det var et engageret indlæg.

Jens Johansen (F): Jeg vil blot sige, at vi heller ikke kan følge Socialdemokratiets opfattelse i denne sag. Selvfølgelig er der gårdrydningsager, hvor vi må være enige, og det gårdareal, som en bestemt gruppe beboere ønsker at beholde for sig selv, skal stilles til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

almenhedens rådighed. Hvis det f.eks. er det eneste område, hvor der er sol i en gård, så må man måske handle imod beboernes ønsker.

Men i denne sag og i andre sager har vi tidligere kunnet sige, at når nu denne ejendom ikke ønsker at være med, og det ikke betyder noget væsentligt for arealet, så får de lov til det. Det mener vi altså også, at de gør i denne sag. Deri ligger selvfølgelig ikke en opfattelse af, at det stadig skal være sådan, at man skal planke den for at komme ind til de enlige kvinder.

Lars Jensen (B): Som et par af de andre har fortalt, så virker det lidt besynderligt, at Socialdemokratiet i denne sag kræver, at 126 enlige kvinder skal opgive deres meget lille gård, og så vil Socialdemokratiet tvinge dem sammen med børnefamilier.

Det er en sag, der er meget speciel, men jeg skal sige med det samme, at Det Radikale Venstre også støtter en dispensation i denne sag. Vi kunne ikke tænke os at tvinge disse stakkels 126 enlige kvinder til at være sammen med andre.

Men Socialdemokratiet mener altså, at i denne by skal de enlige kvinder tvinges til at dyrke fællesskab med børnefamilierne. Så kan vi jo se, hvad der kommer ud af det. Der er måske en årsag til, at de gerne vil være enlige, men det må Socialdemokratiet åbenbart kende særlige ting til.

Vi skal så sige, at det selvfølgelig ikke er noget med, at vi har tænkt os, at det her skal brede sig. Denne sag er en særtning, og vi skal da selvfølgelig sige til Socialdemokratiet, at vi ikke har tænkt os sådan bare at sprede om os med dispensationer. Men de her 126 enlige kvinder lader vi være.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Efter dette indlæg vil jeg spørge min gruppeformand, om partidisciplinen gælder i denne sag.

Borgmester Søren Pind: Det er en mærkelig aften i aften. Jeg har stemt sammen med Enhedslisten, og jeg føler måske, at de mange tæsk, der falder over Socialdemokratiet, efterlyser en smule forståelse, og den vil jeg da godt bibringe. For jeg vil godt appellere til venstrefløjens her i aften, og jeg forstår også Det Radikale Venstre.

Jeg synes, det er meget, meget godt, at man går ind og vurderer særskilt, hver gang man foretager en sådan gårdrydning. Men jeg synes måske alligevel, at jeg vil appellere til specielt SF og Enhedslisten om også at udbrede denne dispensationspraksis til andre end kvinder, der hader mænd, hunde, små børn og raske drenge.

Jeg synes måske godt, man i lidt højere grad også kunne se på f.eks. andelsboligforeningers berettigede ønske om at beskytte deres private ejendomsret, for ellers må jeg sige, at hykleriet ingen ende vil tage. Blot dette.

Så vil jeg da stadig væk sige, at Socialdemokraterne kan da stadig nå at stemme sammen med os andre.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Som sædvanlig ville det klæde borgmester Pind at høre efter, hvad der bliver sagt heroppefra, nemlig at de/t, der er det særlige ved denne sag, er, at det at undtage denne ene ejendom ikke vil ødelægge eller gøre gårdanlægget i det hele taget

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

dårligere. Det er det, der er det særlige. Men at alle nødvendigvis skal udtages hele tiden, sådan som Søren Pind åbenbart gerne vil have, der står vi også af.

Lars Hutter (L): Ole Hentzen fra De Konservative ved selvfølgelig ganske udmærket godt, at jeg synes generelt om kvinder, også enlige kvinder. Men det er ikke af den grund, at jeg også i denne sag naturligvis vil stemme for dispensationen og stemme sammen med Venstre og Det Radikale Venstre.

Jeg har nemlig den opfattelse, at skal man have et godt miljø i de gårdanlæg, så betyder det kolossalt meget, at de, som skal tage del i gårdanlæggene, også selv er med til at vælge det, for at få det miljø, der er tiltænkt.

Søren Pind og Venstre ved også udmærket godt, at jeg også i den sag om andelsboligforeninger, som Søren Pind nævner, er fuldstændig enig med Venstre og stemmer med stor glæde sammen med Venstre og Det Radikale Venstre i denne sag.

Jeg kunne selvfølgelig godt ønske mig, at Socialdemokratiet forlod betonen og gik ned og så først og fremmest på de individuelle menneskers ønsker og gav dem mulighed for at være individuelle mennesker.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jamen så er jeg helt sikker.

Indstillingen blev godkendt med 38 stemmer. Ingen stemte imod. 15 undlod at stemme.

For stemte: F, Ø, O, V, C, B, P, L og D.

Undlod at stemme: A.

5) 95/99

Indstilling om endelig vedtagelse af forslag til byfornyelsesbeslutning om fælles gårdanlæg i den nordlige del af karreen, Lybækgade, Holmbladsgade, Lyneborggade og Frankrigsgade. (Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt

6) 96/99

Indstilling om endelig vedtagelse af forslag til byfornyelsesbeslutning om fælles gårdanlæg i karreen, Øster Farimagsgade, Collingsgade, Øster Søgade og Dag Hammarskjölds Allé. (Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

7) 98/99

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Indstilling om endelig vedtagelse af lokalplanen "Hjørringgade" med tilhørende tillæg til kommuneplan 1997.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 37 stemmer imod 16.

Før stemte: A, O, V, C, B, P og D.

Imod stemte: F, Ø og L.

Enhedslisten - De Rød/Grønnes gruppe ønskede i henhold til § 14, stk. 2 i Borgerrepræsentationens forretningsorden følgende tilført beslutningsprotokollen: "Enhedslisten kan ikke støtte lokalplanen, da den muliggør et byggeri med for høj bebyggelsesprocent, samt øget trafik i området."

8) 93/99

Indstilling om, at der som forsøg meddeles Medborgerhuset Lindervold (beliggende Jyllingevej 77) en 1-årig dispensation fra servitutten til indretning af medborgerhuset med henblik på udnyttelse af ejendommens friarealer til udeservering.

(Bygge- og Teknikudvalget - standsningsret)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det var den lille sag, Søren Pind og jeg havde en kort disput om ved mødets begyndelse. Medgivet kan det være lidt vanskeligt at se, hvad det er for en udvalgsbeslutning, de pågældende medlemmer af udvalget har ønsket standset. Men det nærmeste, man kommer en beslutning, for der er noget at standse i denne sammenhæng, er det, som et flertal i udvalget har tilkendegivet.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg skal ikke gøre det langvarigt, men blot sige, at det, vi egentlig mener bør prøves, er forvaltningens indstilling kontra det, nogle har tilkendegivet i udvalget. Det vil vi selvfølgelig søge afprøvet senere hen, men vi vil selvfølgelig ikke stå i vejen for debatten nu.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jens Johansen har trukket sig fra talerlisten. Så er det Lars Engberg, værsgo.

Lars Engberg (A): Uanset formuleringen på dagsordenen er der jo et flertal i udvalget, som det også fremgår af indstillingen.

Det er jo en lille sag, må man sige. Det drejer sig om opstilling af nogle borde og nogle stole i en gård, sådan at man kan medbringe noget mad og drikke. Der er ikke engang tale om servering ude på de arealer. Der er tale om, at man kan købe mad og drikke inde i medborgerhuset, og så kan man bringe det ud i gården, som ikke er voldsomt stor, og nyde det derude.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Der er ikke, som det også fremgår af indstillingen, tale om, at man har søgt om økologisk marked. Det var en efterhånden meget gammel ansøgning, hvor forvaltningen nu omsider finder ud af, at det altså ikke er det, man søger om.

Mindretallet og forvaltningen mener, at indsigelserne fra her i januar måned er berettigede. Jeg må sige, at jeg synes, det er svært at finde, at indsigelserne er berettigede, eftersom de sidste relevante klager over de her ting jo ikke har fundet sted siden sidst der var udeservering, og det er efterhånden ganske mange år siden.

Der er én ting, der generer mig meget ved indstillingen, fordi det er noget mere principielt, som også kan få virkning andre steder. Det er, at man siger, at medborgerhuse ikke hører hjemme i et boligområde. Det står faktisk i indstillingen.

Jeg må sige, at det er jeg lodret uenig i. Medborgerhuse såvel som skoler og daginstitutioner hører hjemme præcis i et boligområde og ikke nogen som helst andre steder. De bruges jo af folk der hvor de bor. At der så er servering i et medborgerhus og nogle stole og borde uden for huset, hvor man kan medbringe det, når det er varmt i vejret osv., gør jo ikke anvendelsen til erhvervsmæssig.

Så jeg må protestere mod det, der står i indstillingen, at i og med at man får denne udeservering, som det tyder på, så er medborgerhuse en erhvervsmæssig anvendelse i et boligområde. Det er det ikke. Det er en naturlig anvendelse i et boligområde.

Jeg synes, at flertallet har været meget moderat, det er et meget forsigtigt forslag. Vi har formuleret enighed om en prøvetid på et års tid, hvorefter vi så gerne i udvalget vil vurdere, om der er kommet klager, og om, hvorvidt de er berettigede, inden vi tager stilling til en fortsættelse. Det er meget moderat. Det synes jeg godt, man burde kunne støtte.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Så er det Jens Johansen, der sad over før.

Jens Johansen (F): Jeg vil sige, at SF vil stemme for den indstilling eller i hvert fald den dagsorden, som er her i dag, ikke forvaltningens indstilling, men vi tilslutter os den beslutning at give et års dispensation som forsøg.

Vi har drøftet det grundigt, også med lokale folk. Jeg er fuldstændig enig med Lars Engberg i, at beboerhuse hører hjemme i beboelsesområder. Det har ikke ændret vores opfattelse, at naboerne gennem en advokat har henvendt sig til os. Vi stemmer for, at der gives den dispensation til medborgerhuset.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg vil på Enhedslistens vegne gøre opmærksom på, at vi opfatter det ret alvorligt, at det er en 1-årig dispensation, vi giver, og vi opfatter det ikke som automatik, at en sådan 1-årig dispensation bare forlænges.

Det er klart, at denne sag, om man vil det eller ej, og det fremgik trods alt ikke af, hvad Lars Engberg var inde på, er en sag, der er på kanten. Det er også derfor det er en dispensationssag.

I hele sagsforløbet har der selvfølgelig også været klager angående udnyttelse af medborgerhuset, jeg tænker på støj i nattetimer osv. Det er ikke rigtig sammenhængende med, trods alt, at folk bor lige op ad. Det er så blevet løst, har man fundet tekniske muligheder for at kunne løse. Derfor har vi nu været positive over for at give den her prøve en gang for alle og se, om det kan komme til at fungere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Det betyder selvfølgelig, at vi vil holde meget øje med, hvad der egentlig foregår, og håber derfor selvfølgelig også, at medborgerhuset vil leve op til det, der ligesom i hvert fald har været ånden i det, at man skulle have mulighed for at tage sine ting, ikke om natten, men frem til kl. 20, udenfor og sidde og spise osv., hvis solen skulle skinne en enkelt dag. Men at det bliver anvendt i den ånd, fordi der er selvfølgelig også, uanset hvad, om det er et medborgerhus, altid et forhold til naboer, og det er også noget, man skal tage hånd om.

Man kan selvfølgelig grundlæggende diskutere, hvad Lars Engberg er inde på, om medborgerhuset er korrekt placeret. Det skal jeg ikke komme ind på her. Man kan konstatere i udgangspunktet, at overhovedet for at komme ind i medborgerhuset bevæger folk sig, og der kan man altså ikke forbyde dem, at de snakker, man kan heller ikke forbyde, at folk står i gården på præcis det samme areal, hvor borde kan blive stillet op, på vej til indgangen til huset. Det er nøjagtig det samme fysiske sted, folk er. Så hvis folk bare går frem og tilbage og snakker, så kunne det selvfølgelig i sig selv være som sådan en støjgene måske for naboerne. Det er nu ikke det, klagen, så vidt jeg har forstået, er gået på.

Så vi håber, at dette forsøg kommer til at løbe godt af stablen, og at både naboer og medborgerhus kan få noget ud af det.

Tine Peters (V): Jeg vil godt starte med at sige til Lars Engberg, at det kan godt være, at for Socialdemokratiet er denne sag lille, men der er ingen sager, der er for små for Venstre, når vi skal tilgodese den enkelte mand på gulvet.

Venstre vil ikke imødekomme den dispensation fra denne byggeservitut. Dette er et villaområde, det er private grundejere, der for mange år siden, og dem, vi har hørt mest fra, har købt deres huse for over 20 år siden, og er så kommet til at bo ved siden af dette medborgerhus, som de i 1989 gav deres positive tilsagn til blev lagt lige klos op ad, hvor de boede.

Det skal så lige siges, at det ikke kun er de grundejere, der bor lige op til medborgerhuset, men mange grundejere i selve området, der har indgivet klager.

Det, der så er sket efter denne positive indstilling til, at medborgerhuset skulle ligge her, er, at der over en årrække på ca. 7 år har været en del klager. Det har været til Miljøtilsynet over larm og løjer, havde jeg nærmest sagt, og der har været klager til bevillingspolitiet, som har måttet tage ud og netop checke for støj.

I de sidste par sæsoner har der været en ulovlig udnyttelse af det gårdareal, som hører til det her medborgerhus. Det her medborgerhus har en byggeservitut, der siger, at grunden er anlagt og skal anlægges og vedligeholdes som en have. Det vil sige, at man kan altså ikke føre handel, og man kan altså ikke lave udeservering i erhvervsøjemed på dette sted.

Jeg synes, det er kritisk, at man i denne situation, hvor der netop har været indgivet de her klager, fra venstrefløjens side og fra Socialdemokratiets side alligevel er villige til at belønne det, at man alligevel mener, der er grundlag for, at der skal gives en dispensation, at der skal laves en forsøgsperiode, kalder man det, på et år. Jeg synes, at det går ind og diskriminerer. Jeg synes, det går ind og diskriminerer private grundejere, som bor i et beboelsesområde.

Jeg vil sige, at med den her forsøgsperiode på et år, nu kan jeg for det første ikke forstå, hvorfor den lige skal være et år, fordi udeserveringen foregår jo som regel i sommersæsonen, men hvis der skal være vinterarrangementer, så kan det selvfølgelig godt begrunde det her års tid.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Er den her evaluering ikke bare en udskydelse? Jeg mener, det bare er en udskydelse af, at Bygge- og Teknikudvalget igen skal tage stilling til denne sag. Altså tingene vil jo ikke forandre sig. Der har været gentagne klager. Det har der været over en lang årrække. Hvorfor skulle det forandre sig efter sommersæsonen 1999? Lindersvold medborgerhus' aktiviteter ude på det her ganske, ganske lille gårdareal har været til gene for de beboere.

Og så var Socialdemokratiet og venstrefløjten, både Enhedslisten og SF, inde på, at medborgerhuse hører til ude i lokalområdet for borgernes skyld, men åbenbart ikke de borgere, som bor ved medborgerhuset.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: Lad mig indledningsvis slå fast, at jeg absolut ingen sympati har for en indstilling om, at Københavns Kommune giver sig selv dispensation, således at der kan tilbydes udeservering i medborgerhuset. Af flere grunde er jeg imod dispensation, men først og fremmest vil jeg nævne hensynet til naboer og lokalmiljø ligesom Tine Peters.

Af ejendommens tinglyste servitut, som borgerne må regne med holder, fremgår det bl.a., at grunden skal anlægges og vedligeholdes som have, at grunden ikke må benyttes til handel eller anden indretning, der forårsager larm eller ilde lugt eller på anden måde er til ulempe for omkringboende. Sådan står der i en servitut til beskyttelse af borgerne.

Nu har jeg ikke principielt noget imod at dispensere fra gældende regler eller forskrifter. På den anden side bør der kun gives dispensation i de tilfælde, hvor der foreligger overbevisende argumenter for at afvige fra borgernes tinglyste rettigheder. Men sådanne argumenter findes simpelt hen ikke i dette tilfælde, for servitutten er jo netop indført med henblik på at beskytte det eksisterende lokalmiljø. En eventuel udendørs servering vil komme til at foregå lige op ad naboernes hus, kun adskilt af et spinkelt plankeværk.

I det hele taget ønsker jeg ikke at medvirke til at forringe vilkårene i de få boligområder i Københavns Kommune, der ikke allerede er plaget af støjgener.

Lad mig sige lidt om retssikkerheden. En væsentlig grund for mig til, at der ikke bør gives dispensation til udeservering, er hensynet til retssikkerheden. Det ligger nemlig sådan, at medborgerhuset igennem længere tid har ladet hånt om den gældende servitut ved at tillade udeservering med følgende meget kraftige støjgener for naboerne. Ulovlige handlinger bør ikke kunne betale sig ved efterfølgende blåstempling fra leflende politikere.

Jeg finder det også dybt betænkeligt, at man ad politisk vej i Bygge- og Teknikudvalget har underkendt forvaltningens klare og rigtige administrative afgørelse gående ud på, at der ikke er objektive argumenter for at dispensere fra gældende ret.

Beklemmelsen bliver ikke mindre af, at det er Københavns Kommune, der i givet fald giver dispensation til sig selv. Mange private har igennem årene søgt at få restauranten der på hjørnet af Ålekistevej til at køre under forskellige navne. Sidst hed restauranten »Moulin Rouge«. Alle i kvarteret var glade for, at restauranten blev overtaget af kommunen som medborgerhus, nu var støjen færdig, men så gik medborgerhuset udendørs.

Jeg skal alt i alt af hensyn til såvel lokalmiljø som retssikkerhed og forvaltningsetik og i den almindelige anstændigheds navn på det kraftigste opfordre medlemmerne til at stemme imod indstillingen fra et flertal i Bygge- og Teknikudvalget.

Et medborgerhus i kommunalt regi skal være til glæde for medborgerne. Med kommunale penge i ryggen er dette medborgerhus gået i krig mod borgerne. Billig mad, billige

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

drikkevarer, støttet af penge tjent på de forskellige idrætshaller, KUC har, og nu med en dispensation til at gå udendørs med fortæring. Det går højrøstet, og det går livligt til. Jeg ved det, jeg bor ikke langt derfra.

Lars Jensen (B): Jeg skal starte med at meddele, at Det Radikale Venstre ikke ønsker, at der skal gives dispensation. Jeg skal ikke forklare det her. Tine Peters og Thustrup har så udmærket forklaret årsagerne til det.

Men vi må konstatere, at der er et flertal, der i dag vil gennemføre en dispensation, og derfor ønsker Det Radikale Venstre følgende tilføjelse til dispensationen – og jeg har afleveret en seddel heroppe:

»Hele dispensationen ophæves med øjeblikkelig virkning, hvis der påvises berettiget klage om overtrædelse af reglerne for udeservering«.

Årsagen skulle være sådan rimelig tydelig. Det er, at der skal være et ledelsesansvar for det medborgerhus. Hvis de vil have en dispensation, så skal det også være sådan, at de sørger for, at de mennesker, der bor i nærheden, kan blive boende der og kan nyde af, hvad der sker.

Lars Engberg snakkede om medborgerhuse i boligområder. Det har Det Radikale Venstre absolut ikke noget imod. Der skal være medborgerhuse alle de steder, hvor der bor folk, og man skal selvfølgelig have let adgang dertil. Men et medborgerhus kræver også, at der skal være et godt naboskab, og det synes vi ikke, at denne dispensation lægger op til.

Ole Hentzen (C): Socialdemokratiets ordfører mener, det er en lille sag. Det fortæller mere om Socialdemokratiet end om denne sag, for når Socialdemokratiet går i spidsen for at lade politisk magt bøje retsregler, så er vi lige nøjagtig ved sagens kerne.

Det har vi prøvet i min tid herinde én gang før inden for det samme område. Det var, hvor alle andre private husejere skulle leve efter ét sæt regler, når vi havde råde over-bestemmelse i byfornyelsessager. Men så snart det ikke passede Socialdemokraterne på enkelte ejendomme, så blev retsreglerne anderledes, på trods af de klare skriftlige embedsmandsindstillinger, som advarede mod, at her havde man altså ikke lov til at tilsidesætte objektive hensyn. Her måtte man følge samme regelsæt, uanset om det var Per eller Poul.

Men her får vi altså gentagelsen nu. Nogle mennesker, som tror, at de gennem deres gavmildhed ved at give tilladelsen i 1989 mod det, der egentlig var deres retsgrundlag, bliver nu trampet under fode en gang til af et politisk flertal, som siger: Pyt være med, at der er nogle mennesker, der har nogle retsregler, som er tinglyst, for vi synes, at det kan være ligegyldigt.

Jeg håber, at de pågældende grundejere kan finde støtte også fra andre end dem selv til at få rejst denne sag mod kommunen, så vi én gang for alle kan få trynet denne kommunes politiske flertal, når de forsøger at bøje lovreglerne til eget bedste, når det passer dem lige her og nu. For der skal være lighed for Per og Poul, uanset om det er kommunal ejendom eller privat ejendom.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det er en kort kommentar til Lars Rimfalk Jensens ændringsforslag.

Jeg har den opfattelse, som jeg er blevet bibragt ved arbejdet i Bygge- og Teknikudvalget og tidligere Byplan- og Trafikudvalget, at enhver dispensation af denne karakter på et hvilket

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

som helst tidspunkt af udvalget i øvrigt kan trækkes tilbage, hvis ligesom – jeg nævnte det faktisk i mit indledende indlæg – den ånd, som vedtagelsen er foretaget i, pludselig brister, og det vil sige, at forudsætningen ikke er til stede.

Men jeg vil godt sige, at denne sag er der leget så meget om, og nu bliver det også på ordene, der så kan give nogle særlige forventninger. Jeg står ved, hvad jeg sagde i første omgang, at vi vil holde meget øje med, hvad det er der foregår, og at vi opfatter, at sagen er på kanten.

Men vi ønsker ikke at støtte De Radikales forslag her, fordi så er vi efterhånden så langt henne, kunne man føle, at så burde man overhovedet taget slet ikke stemme for dispensationen selvfølgelig.

Men jeg siger bare, at virkeligheden er, at udvalget har mulighed for at fratage medborgerhuset dispensationen med øjeblikkelig virkning, såfremt et flertal i udvalget måtte føle sig overbevist om, at forudsætningerne er bristet.

(Kort bemærkning).

Borgmester Søren Pind: Det er blot et spørgsmål til opklaring til Jens Kjær Christensen. Skal jeg forstå det sådan, at Jens Kjær Christensen igen, hvis man overtræder det reglement, som gælder for alle, ønsker en politisk behandling endnu en gang, eller vil han leve med, at forvaltningen foretager dette administrativt?

Tine Peters (V): Jeg vil godt sige, at Socialdemokratiets indstilling afspejler den samme forkvaklede holdning, som partiet havde i forbindelse med gårdsaneringen og Kvindernes Boligselskab, der partout skulle være sammen med de andre på trods af det her, der nu var tilfældet.

Nu skal de her villaejere, de her private grundejere, som har investeret i en ejendom og har deres retssikkerhedsmæssige klausuler, have fælles have med medborgerhuset, med deres medborgere og deres naboer, som de nu ikke får lov til at vælge.

Jeg vil godt spørge, hvilke omstændigheder – og jeg vil gerne have et udførligt svar fra den socialdemokratiske ordfører, hvis man kan det – der har givet baggrund for, at man i dette tilfælde har villet underkende disse mennesker. Hvad er det, der har gjort, at medborgerhuset, som Thustrup Hansen ganske rigtigt var inde på er kommunen selv, har gjort sig fortjent til at få en forsøgsperiode på et år?

Jens Kjær Christensen var inde på i sit sidste indlæg, at denne sag er lige på kanten. Det vil jeg sige er en stærk underdrivelse. Medborgerhuset har jo netop overtrådt loven flere gange, har jo netop udnyttet en ret, som de ikke havde, og bliver nu belønnet. Hvad er det for nogle omstændigheder, der kan tale herfor?

Lars Jensen (B): Jeg vil blot takke Jens Kjær Christensen for, at han trods alt er villig til, at denne sag ikke er død og at det skal vare et helt år, før vi tager den op igen.

Jeg savner selvfølgelig at høre fra SF og Socialdemokratiet, om de også mener, at Bygge- og Teknikudvalget vil være i stand til at fratage dispensationen inden for det år, hvis udeserveringsreglerne bliver overtrådt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Jens Johansen (F): Jeg tror da, at det må stå borgmester Thustrup Hansen klart, hvad rammerne er for medborgerhuses ageren og muligheder. Der var jo netop ikke tale om udeservering. Det var helt klart, at der ikke var tale om udeservering. Men ikke desto mindre skulle Thustrup Hansen forsøge at tegne et skrækbillede af, hvad det er det medborgerhus, som han altså har det administrative ansvar for men tilsyneladende ikke indsigt i, kan tillade sig og skal tillade sig.

Vi har fuld tillid til, at vores medborgerhuse kan handle i overensstemmelse med de dispensationer, som gives, med de regler, som opstilles, og der er ikke tale om udeservering.

Jeg kan tydeligt se på de billeder, som fru Grete Henius sidder og vifter med, at der er et hegn. Det må være forbigået Tine Peters' opmærksomhed. Der er ikke tale om en fælles have, der er jo et hegn. Der er tale om en have, som hører til medborgerhuset, og som har et skel, hvor der er et hvidt hegn. Og så er der tydeligvis tale om en reception, som nogle har iagttaget fra et soveværelsevindue på 1. sal.

Vi vil naturligvis på samme måde som Enhedslisten efter det første år evaluere, hvordan det er forløbet. Vi har stor tillid til, at medborgerhuset, de folk der er derude, vores medarbejdere vil handle med stor ansvarlighed og forstand i denne sag.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi er stadig i 2. runde.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Nu blev jeg lidt usikker på, hvad det egentlig var, Jens Johansen mener. Det her drejer sig om en dispensationsansøgning til udnyttelse af ejendommens friarealer til udeservering. Det er det, det drejer sig om, det er udeservering, det er det, der ordet.

Hvis jeg forstod Jens Johansen ret, så stod han og fortalte, at der slet ikke var tale om udeservering. Det er jo det, hele sagen drejer sig om, så jeg håber da, at SF, hvis de ikke er klar over, hvad sagen drejer sig om, sørger for at besinde sig nu. Det er udeservering, det drejer sig om, kun dette ene.

Og det har fundet sted i årevis, og jeg er kommet forbi stedet masser af gange, og det foregår, og det kan man så synes er morsomt og sjovt, under bægerklang og sang osv. Det kan være meget hyggeligt for dem, der deltager i den type ting, men det kan være, at det ikke er hyggeligt for det boligkvarter, der starter netop på den anden side af medborgerhuset. Der starter nemlig boligkvarteret i Vanløse.

Dette er en fejde, der har pågået i årevis i Vanløse Avis og Vanløse Folkeblad. Det er klart, at de mange har påberåbt sig, at de få må bøje sig for, at de mange synes, at der skal være fest og skæg i gaden. Men der er nu engang en servitut, der forhindrer det, og det er spørgsmålet, om det altid bare skal være de mange, der har lov til at bøffe de få.

Nu har jeg set, at Jens Johansen har bedt om ordet. Så er jeg sikker på, at SF ændrer standpunkt, da det har vist sig, at Jens Johansen har misforstået, hvad det hele drejer sig om.

Ole Hentzen (C): Det håb jeg kan da så også udstrække til Jens Johansen, som nu Thustrup Hansen gjorde, at ved at læse på sagen endnu en gang har SF's Gruppe måske nået at ændre indstilling og kan nå at drøfte det endnu.

Men om ikke andet så i hvert fald få Jens Johansen til på partiets vegne at svare på det spørgsmål, der blev stillet, nemlig om SF, hvis der sker disse forventelige ulovligheder,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

udeserveringssæsonen startende her ved påsketid, så også er indstillet på, at der i Bygge- og Teknikforvaltningen straks kan gribes ind, eller om SF finder, at det er nødvendigt at gå helt herop igen med en sag via Borgerrepræsentationen for at få det stoppet.

Det synes jeg var en klar markering, som SF kunne gøre, om de egentlig har den samme angst, nærhedsfølelse for beboerne til medborgerhuset, som i hvert fald jeg hører Enhedslisten give udtryk for, at der skal kunne gribes ind. Det ville være rart med en udmelding fra SF på dette punkt. Vi får selvfølgelig ikke noget fra Socialdemokratiet, men om ikke andet så fra SF.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Det ville klæde borgmester Thustrup Hansen, om han også i dette tilfælde læste indstillingen, før han gik på talerstolen og udtalte sig om den. Det fremgår af indstillingen, side 2, spalte 2 midt for under punkt 3:

»Medborgerhuset anfører for det første, at det ansøgte ikke indebærer en dispensation fra servitutten til udeservering, men alene et ønske om »opstilling af haveborde og -stole, hvor medborgerhusets besøgende kan sidde ved og eventuelt medbringe mad og drikkevarer, der er købt inde i husets café.«

Det er ikke udeservering, og det vil vi gerne give dispensation til. Jeg tror, at Thustrup Hansen, som også er formand for Bevillingsnævnet, burde gå hjem og prøve at lære forskellen på udeservering og det, der fremgår heraf. Det var til Thustrup Hansen, den korte bemærkning.

Til det andet spørgsmål:: Det er medborgerhusets ansvar at holde stien ren.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er det Lars Engberg, fortsat i 2. runde.

Lars Engberg (A): Jeg er glad for, at Jens Johansen nu har klargjort, ikke hvad udeservering er eller ikke er, det er sådan set ret ligegyldigt, men hvad det er, vi giver dispensation til, nemlig opstilling af stole og borde i gården. Men mad og drikke skal købes indendørs. Det er det, vi giver dispensation til i aften, formentlig.

Jeg synes i og for sig, at der måske ikke er noget underligt i, at de borgerlige partier herinde tager villaejernes parti, og vi andre tager standpunkt til fordel for de mange, men det er jo sådan set de skillelinjer, der viser sig her i aften. Jeg synes også den meget kraftige fremhæven af de individuelle grundejeres rettigheder ... (Afbrydelse)...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Lars Hutters har ordet – men Lars Engberg får mulighed for at fortsætte.

Lars Engberg (A): Det er jo ellers alvorligt nok det her. Hvor var det, jeg kom til? Jo, der er servitutter, og vi kender dem også godt.

Men når vi overhovedet står her i aften, så er det jo fordi der er dispensationsmuligheder fra en hvilken som helst servitut her i Danmark, det er der jo, netop ud fra, at der ikke kan være noget i samfundet, der er fredhelligt i hundredvis af år, eller så længe sådan en bygning står. Sådan er det bare ikke. Servitutter kan der dispenseres fra, de kan i øvrigt også laves om

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

ved lokalplaner, og der er forskellige andre måder, hvorpå man kan lade samfundet udvikle sig på en fornuftig måde.

Jeg synes, det er en fornuftig måde, at man i et villaområde, i et boligområde, placerer et medborgerhus, hvor de, der bruger medborgerhuset, jo er dem, der bor i boligområdet. Det er faktisk meget fornuftigt, det er en naturlig udvikling af området. Derfor skal medborgerhusene også have naturlige udfoldelsesmuligheder. Det er faktisk det, vi taler om.

Jeg kan slet ikke forstå Tine Peters' sammenligning med det med kvinderne i den foregående sag. Da var der tale om – hvis jeg lige må have lov til at sige nogle få ord om det – at man jo bruger nogle skatteyderpenge, offentlige penge, og dem bruger man ikke bare for sjov og slet ikke til enkeltpersoner, men man bruger dem selvfølgelig til gavn for almenvellet mere eller mindre, til gavn for noget, som mange kan have gavn af.

Hvis det er sådan, at nogle unddrager sig en sådan situation, så rejser spørgsmålet sig naturligt, om det er rimeligt at bruge skatteyderpenge på den slags ting. Derfor også vores spørgsmål, om ikke det var rimeligt at prøve at kigge på en prioritering af gårdrydningerne i en situation, hvor der faktisk er nogle, der unddrager sig den solidaritet, der ligger i gårdrydningsideen overhovedet.

Men her er der tale om udnyttelse af et areal til offentlige formål, som mange vanløseborgere har gavn af, og de vil være glade for den udvidede service, som medborgerhuset kan tilbyde. Det har sådan set ikke noget med det andet at gøre.

Vi giver en dispensation for et år, og så skal den vurderes, ikke i Borgerrepræsentationen, hvis det står til os, men vurderes i udvalget, hvor den jo hører hjemme. De klager, der måtte være kommet – hvad der muligvis gør, forhåbentlig ikke, men det gør der muligvis – vil vi selvfølgelig som udvalgsmedlemmer vurdere, om de er berettigede eller ikke berettigede. Hvis der er for mange af dem, der er berettigede, ja så bliver den ikke forlænget.

Sådan er det, men det vil vi alt sammen tage stilling til om et år.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind**: Her taler jeg mest som borgmester og ikke så meget som Søren Pind, og det er til Jens Johansen, og jeg citerer fra indstillingen:

»Medborgerhuset ønsker nu tilladelse til at udnytte ejendommens friarealer til udeservering, hvilket forudsætter en yderligere dispensation fra servitutten.«

Det er altså forvaltningens egne ord, og jeg har undersøgt sagen, og forvaltningens klare opfattelse er, at der er tale om udeservering.

Jens Kjær Christensen (Ø): Servitutter og Thustrup. Vel bor Thustrup i Vanløse, og vel er han en meget indsigtfuld herre, menneske, person, men dog kan Thustrup ikke vide, hvad der foregår på møderne i Bygge- og Teknikudvalget. Der er han trods alt ikke til stede, da han ikke er medlem.

Jens Johansen har læst op her. Vi har tæsket rundt i denne her igennem en meget lang periode, det er ikke nogen hemmelighed. Det er ikke en sag, der lige er blevet afgjort på et lille, hurtigt møde, det kan vist roligt siges.

Der har været skændsmål imellem medborgerhuset og forvaltningen i fortolkningen af, hvad det er de har ansøgt om, og kom her og der og frem og tilbage. Det antyder noget om denne sags komplekse karakter.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Det, der er blevet sagt i udvalget, det, flertallet har sagt, er, som Jens Johansen meget korrekt læste op, ideen om, at man går ind og henter sine ting ved disken inde i kantinen – slut. Det er det, der er blevet sagt, og det, der er blevet givet tilladelse til. Det er flertallets opfattelse, og det skal selvfølgelig forstås i forhold til den dispensation, der gives.

Det næste er servitutter. Der vil jeg gøre Thustrup Hansen opmærksom på – det har vi ikke tid til i aften, det skal jeg gennemgå – hvor mange gange Det Konservative Folkeparti har stemt for servitutter i boligområder, f.eks. til indretning af erhverv, ligesom for at gøre opmærksom på det, uanset at beboere i området har protesteret mod at få erhverv ind i et rent boligområde. Det er bare som et eksempel.

Så til Tine Peters. På kanten. Det er tredje gang, jeg nu siger det, så må det vel være rimelig klart, og man kan også høre på debatten heroppe, hvordan man ligger lige der og svajer.

Så til Lars Rimfalk Jensens forslag endnu en gang. Søren Pind sagde, undskyld mig, til mig for et øjeblik siden, at han ikke forstod, hvad vi mente, jeg sagde. Vi vil ikke støtte Lars Rimfalk Jensens forslag her, fordi det giver ligesom, at så er der slet ingen beslutning tilbage overhovedet. Men det, jeg så sagde, var, at vi opfattede, at det var en alvorlig dispensation, der gives tidsbegrænset, og det vil sige, at hvis man ikke overholder det, er vi selvfølgelig klar til på et hvilket som helst tidspunkt at tage diskussionen op igen.

Når Søren Pind spørger, om forvaltningen bare kan gribe ind og gøre det, så er svaret klart nej. Denne sag er så politisk, så der skal forvaltningen ikke bare gøre noget af sig selv. Der skal sagen selvfølgelig forelægges Bygge- og Teknikudvalget.

Jens Johansen (F): Nu kan det godt være, jeg skal korrigere Enhedslistens ordfører lidt. Det er ikke en erhvervsmæssig udnyttelse af gårdens areal, der her er tale om. Det er en folkelig anvendelse. Det er det faktum, at man i et medborgerhus, i et boligområde også vil benytte udearealerne.

Den erhvervsmæssige udnyttelse ville være en udnyttelse til udskænkning, og før det her bliver en strid om ordet »udeservering« vil jeg sige, at det ikke er en udendørs udskænkning, vi giver dispensation til. Det er til den udnyttelse, som medborgerhuset søger.

For at svare Ole Hentzen: Det er for mig at se ikke Bygge- og Teknikudvalgets eller forvaltningens opgave at påse, at medborgerhuset retter sig efter det. Det skal vi evaluere senere – eller rettere, hvordan var det, gribe ind? Nej, vi synes ikke, der skal gribes ind. Vi giver en dispensation i et år, og så evaluerer vi bagefter.

Hvis der er nogen, der skal gribe ind, så er det ledelsen af det pågældende medborgerhus. Det er medborgerhuset, der skal holde sig på stien og naturligvis rette sig efter de vedtagelser, vi her træffer, og det har vi fuld tillid til, at de ansvarlige mennesker i det hus gør.

Borgmester H. Thustrup Hansen: Kære Jens Johansen: Der er ikke tale om udeservering, fordi mad og drikkevarer hentes jo inde i medborgerhusets restaurant. Dette er definitionen på udeservering. Det er jo ikke den gode gud – det ved jeg ikke, om man må sige til dig – der sender tingene ned fra himlen. En udeservering er definatorisk, at drikkevarer og mad hentes i et hus, bringes udenfor, hvor det bliver serveret. Det er selve definitionen på det, du læste op.

Må jeg så sige til Lars Engberg, at vi debatterer ikke medborgerhuses berettigelse eller ej, det er ikke det, der er emnet. Dette her er ikke en sag for eller imod medborgerhuse. Men

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

spørgsmålet er, om et medborgerhus skal være en knytnæve i ansigtet på de omkringliggende borgere.

Jeg erindrer mig ikke fra mit lange kommunalpolitiske liv, at der har været så meget dårlig presse omkring medborgerhuse, som der har været i Vanløse, siden medborgerhuset begyndte sin udeservering. Det er så elendig presse, man har haft, fordi det er blevet til en guerillakrig ude i Vanløse, fordi disse folk synes, det er evig morsomt at sidde og larme og skråle og skrike uden for huset, fordi de, der bor i villaerne rundt omkring, selvfølgelig skal kanøfles. Det er noget, der finder sted.

Må jeg sige til Jens Johansen, at man glemmer åbenbart hurtigt, hvordan forholdene er, når man har forladt et borgmesterjob, selv om man i 3½ år har beskæftiget sig med sagerne. Det er ikke en bevillingssag med udeservering. Bevillingsnævnet beskæftiger sig ikke med udeservering, og derfor kan jeg ikke rejse sagen i Bevillingsnævnet.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg tror også et langt liv i kommunalt arbejde i Københavns Borgerrepræsentation har lært Thustrup Hansen, at man ikke taler direkte. Jeg tror, det var 3 gange til Jens Johansen.

Jeg kan oplyse Lars Hutters om, at han fik ordet i forrige runde uden at have bedt om det. Så er det Lars Engberg, der fortsætter nu.

Lars Engberg (A): Det bliver trukket fra næste gang, Lars.

Thustrup Hansen siger, at vi ikke diskuterer medborgerhuses berettigelse. Nu må jeg for det første sige, at det ikke er borgmester Thustrup Hansen, der bestemmer, hvad vi diskuterer, alene i hvert fald.

Men det, som jeg anholder, fordi det står i indstillingen, og derfor er det relevant at sige det, er, at et medborgerhus er berettiget i et boligområde, og det, der står som forvaltningens indstilling, er det modsatte. Det er ikke berettiget i et boligområde, fordi et medborgerhus er en erhvervsmæssig udnyttelse af et område.

Det er det, jeg opponerer imod. Sådan må det ikke være. Medborgerhuse hører hjemme i et boligområde, ligesom en skole gør det, ligesom en børnehave gør det. Sådan må det være. Det vil jeg gerne diskutere, uanset om Thustrup Hansen vil eller ej, fordi jeg synes, det er relevant. Det står i indstillingen, og jeg er ikke enig.

Så sagde borgmester Thustrup Hansen, at udeservering er, at man henter maden inde i huset, hvorefter den bringes ud og serveres. Nu bliver det interessant, for nu bliver vi nødt til at definere ordet »servere«. For mig betyder det at servere, at der kommer en ansat fra huset og skænker op og serverer maden ... (Afbrydelse). Jo, jo, jeg mener ikke servere. Man henter sin mad inde i huset og sætter sig udenfor, og det er ikke at få serveret mad og drikke.

Det er ikke, fordi denne diskussion, som er meget semantisk, egentlig er særlig interessant. Den er kun interessant derved, at vi dog skal være enige om, hvad det er vi giver dispensation til, og det er, at der ikke må serveres ude, men der må gerne stilles borde og stole op, og folk, som er gæster i medborgerhuset, må gerne indtage deres mad og drikke udenfor. Det er det, vi giver dispensation til.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Jens Johansen (F): Altså det, som Thustrup Hansen nævner, er jo udendørs udskænkning og ikke det, der er tale om her, det at der serveres fødevarer og også drikkevarer. Og det er en bevillingssag, naturligvis er det det, men det er ikke det, der søges dispensation til. Det er til det, som den socialdemokratiske ordfører, Lars – jeg tør næsten ikke gætte på efternavnet – understreger. Vi er fuldstændig enige i, hvad det er vi har givet dispensation til. Vi kan ikke give dispensation til udendørs udskænkning, det er en bevillingssag.

I øvrigt gælder de samme regler, om det så er udeservering eller udendørs udskænkning, altså de regler, som er vedtaget her i Københavns Kommune for ophold og indtagelse af drikkevarer.

I øvrigt, hvis så Thustrup Hansen tænker videre, så har en lang række af vores københavnske høkere et udeserveringsproblem, fordi man der går ind og henter fødevarer og drikkevarer, og så går man udenfor og nyder dem i solen på en bænk. Skal de også have dispensation for at lave udeservering?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): 3. runde.

Borgmester **Søren Pind**: Der har været sagt meget om retssikkerhed her i aften, men topmålet af hykleri er dog alligevel blevet afsløret under debatten. Retssikkerhed, noget der normalt er ... (Mikrofonen afbrudt) ... Enhedslisten, det er SF's retsopfattelse, der her kommer til udtryk. Man kan blive stillet for en folkevalgt domstol, en folkedomstol.

Jeg synes, det er en interessant definition på retssikkerhed, og jeg finder det uhyrligt for et parti – der i øvrigt altid hykler om nærdemokrati, det kan man jo netop se i denne debat, hvad det er udtryk for – at man nu endnu en gang vil tvinge de stakkels beboere i dette uhyre plagede område til at søge vej gennem den politiske mølle, bruge advokater, lobbyister og hvad ved jeg for at påvirke det politiske system. Pyt være med det objektive, pyt være med, hvad en saglig forvaltning har været ude med.

Jeg synes, det er meget, meget sørgeligt på denne facon at få udstillet, hvad venstrefløjen egentlig mener med retssikkerhed.

Lad mig så undre mig såre over venstrefløjens og Socialdemokratiets opfattelse af værtshuse og udeservering i denne sag. Da vi diskuterede værtshusplanen, ville man lukke værtshuse i Indre By, fordi de støjede og larmede, og vi skulle have ro ved midnatstid. Nu åbner man op for laster og løjer, tror jeg var Venstres ordførers udtryk, og meget andet, vil jeg tilføje, midt i et boligområde, hvor der, som borgmester Thustrup Hansen har sagt det, har været uro, larm, massive klager, der har været behandlet i talrige af kommunens forvaltningsmæssige institutioner.

Det er en usaglig beslutning, hr. Jens Johansen, en dybt usaglig beslutning. Jeg er desværre ikke nået så langt, så jeg har undersøgt, om man, som Thustrup Hansen var inde på det, og hr. Ole Hentzen var inde på det, kan tillægge et sådant fuldstændig frit politisk skøn en eller anden form for retsmæssig kraft. Det mener jeg faktisk er værd at undersøge i denne sag. Det drejer sig om den lille mand, der bliver kvast af et stort, tungt system, og det finder vi grundlæggende er uacceptabelt.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Jens Johansen (F): Det er dog herligt at have den gamle Søren Pind tilbage i Borgerrepræsentationen, efter at han i så lang tid har været midtsøgende og saglig, og nu står han så her og afslører sin usaglighed. Han har ikke undersøgt sagen til bunds sammen med forvaltningen, det er dog interessant.

Jeg skal bare sige, at der gælder naturligvis for Vanløse de samme regler, som gælder andre steder for udendørs indtagelse af fødevarer og drikkevarer, at det skal ophøre kl. 22. Det fremgår af den vedtægt for anvendelse af udendørs arealer, som findes for Københavns Kommune. Der får naboerne ro. Gid beboerne i Indre By fik det.

A. Benhaddou (D): Jeg kommer ikke op for at holde en lang tale. Jeg vil bare sige, at CD selvfølgelig stemmer for indstillingen. Det vil sige, at vi vil gerne beskytte boligejernes retssikkerhed.

Forskellen er simpelt hen den, at vi ikke taler om boligkvarterer med lejeboliger. Vi taler om nogle beboere, som har brugt en masse af deres formue på at købe sig et hus, og så viser det sig simpelt hen, at de ikke kan være der på grund af støj. Der kan vi ikke bare sidde her og sige, jamen så må de finde sig i det. Derfor vil jeg stemme for indstillingen og beboernes retssikkerhed. Og retten til privat ejendom synes jeg også, vi er ved at krænke her.

Med hensyn til, om det er udeservering eller ej, gider vi ikke tage en diskussion på her, det er ikke det, det kommer an på. Det kommer vel an på, at der er nogle husejere, der ikke kan få lov til at være i fred i deres ejendom, deres ejendomsret er krænket. Derfor skal vi stemme for den indstilling, der ligger, og ikke alt det pjat om, hvornår der er tale om udeservering eller ej.

Ole Hentzen (C): Når man hører hr. Lars Engberg, så skulle man sådan set tro, at vi bøjede de der regler hver dag, når det passede os, og efter Socialdemokratiets ordførers opfattelse var det i hvert fald uhyre rimeligt, at man selvfølgelig ikke holdt sig tilbage fra at ændre på deklARATIONER og servitutter, som var tinglyst, hvis der var gået lang tid, for tingene forandrer sig jo.

For de pågældende mennesker kan man i hvert fald sige, at tingene har forandret sig hurtigt, for det er kommunen, der kommer på sine grædende knæ, da man havde erhvervet ejendommen i slutningen af firserne, og får dem overtalt til en ny fortolkning af deklARATIONEN i 1989. Så det er altså for 10 år siden. Men de gør det efter omhyggeligt at have kendt forhistorien, og laver en meget fin formulering.

Så hvis det efter socialdemokratisk målestok er rimeligt, at kommunen som aftalepartner ikke vil holde dem allerede 10 år efter, så er det vel også så kraftigt et signal til alle andre i denne by, erhvervsinteresser og andre, at sige: Jamen lav aldrig aftaler med Københavns Kommune, også selv om de er på skrift. For Københavns Kommune har et til enhver tid værende politisk flertal, som bare vil bøje den bestemmelse, som det passer dem.

Så det er sådan set flintrende ligegyldigt, hvad I laver af aftaler, og hvad I i øvrigt ellers får tinglyst af deklARATIONER, for et politisk flertal kan af politiske årsager og ikke saglige årsager til enhver tid ændre det. Det er jo da hyggeligt at vide, hvis man tror, man egentlig er oppe mod en sagkyndig og saglig og seriøs samtalepartner. Men det er Københavns Kommune åbenbart ikke.

Så bliver Lars Engberg ved med at postulere, at der er nogle, der måske ikke bryder sig om medborgerhuse i boligkvarterer. Jeg beder sådan set Lars Engberg remse alle øvrige

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

boligkvarterer op, hvor der skulle være et medborgerhus med tilsvarende servitutter og kvaliteter, som gør, at man vil have servering udendørs, eller at man vil tillade indtagelse af alkohol og mad udendørs, uanset om det sælges inde fra en skranke, eller hvad man gør der. For man har jo netop ikke haft den slags før, og vi har jo boligkvarterer, hvor vi har andre medborgerhuse.

Vi havde vel også et medborgerhus liggende her i Indre By – havde vi et hus i Magstræde eller hvor? Ja, jeg tror faktisk, det kostede kommunen, var det mellem 20 og 30 mill. kr. på grund af, at kommunen valgte at se stort på alt, hvad der var af klager af miljømæssig art over det pågældende medborgerhus. Der måtte kommunen jo også acceptere, at selv om det var i et boligkvarter, også med erhvervsejendomme, så var beskyttelsen af de omkringliggende mennesker jo altså lige så vital der, som den er alle andre steder.

Så det er kun derude ved Lindersvold, hvor man altså nu siger: Skråt op med, hvad vi som kommune sagde for 10 år siden. Nu gør vi det alligevel, for vi synes, at det er ligegyldigt, hvad det var vi sagde for 10 år siden.

Det ønsker jeg virkelig, at man retsligt kunne afprøve, også sådan så Københavns Kommunes politiske manifestation i en sådan sag virkelig kunne blive hængt ud, så man også kunne prøve for fremtiden at få nogle mere retslige aftaler, når Københavns Kommune er inde som aftalepartner, for det her er noget griseri.

Lars Jensen (B): Jeg havde sådan set ikke tænkt mig at gå op mere, men Jens Johansen bringer det frem i en.

Om personalet bringer det ud, eller om man selv henter det, altså jeg må indrømme, at jeg har meget svært ved at finde ud af, hvad det egentlig er, der gør det. Om man skal købe selv, og man selv drikker det. Jeg ved ikke, om det er et spørgsmål, hvornår det er udeservering, om man selv skal drikke det, eller man tager det med til vennerne.

Så får vi at vide, at kl. 22 er det slut. Ja, det er slut med udeservering, hvis det var udeservering, men her er det jo netop ikke udeservering, så her gør vi det, at vi går ind og køber en kasse bajere, og så slæber vi den sgu med ud, og så har vi det meget fint, og så kan vi sidde der til kl. 2 om natten, fordi der er jo ikke noget personale, der er ikke nogen udeservering, der er ikke de udeserveringsregler, der gælder. Så begynder det ligesom virkelig at vakle for Det Radikale Venstre.

Ledelsesansvar er det, der mangler. Det, vi skal have her, er et ledelsesansvar for, hvad der foregår uden for medborgerhuset, i det friareal der er. Vi kan ikke sidde her og lovliggøre en ulovlighed blot ved at give en dispensation. Vi må forholde os til, hvad det er der foregår.

Omkring medborgerhuse: Det Radikale Venstre ønsker, at der skal være medborgerhuse i boligområder. Vi synes, det er alle tiders. Vi synes da, der skal være medborgerhuse, så alle har en mulighed for at komme derhen.

Men man skal også bare lægge mærke til én ting, det var Lars Engberg, der nævnte det, at medborgerhuse er altså KUC, og det vil sige, at det altså er skatteyderpenge, der kommer ind i det her. Der er en årsag til, at man kan gå i medborgerhuset og købe sin mad for 25 kr. og sin øl, den er også lidt billigere end på det værtshus, der ligger lige ved siden af.

Så derfor skal man også overholde nogle regler omkring det. Det er noget omkring solidaritet, både med de andre erhvervsdrivende og med værtshusene, der ligger ved siden af, men også med naboerne, der bor op ad medborgerhusene.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Om det problem, om det er udeservering eller ikke udeservering, vil jeg sige, at Det Radikale Venstre er også imod, at der bliver opstillet borde, for hvis vi skal diskutere det helt dernede, jamen så vil vi ikke have de borde, for så har vi ikke noget problem med, om det er den ene eller den anden, der kommer slæbende med øllene.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Jamen det er da altid rart at høre, at folk tænder på en. Jeg tænder også på Lars Rimplalk, så derfor går jeg herop nu for at sige, at der er ingen grund til den der radikale forvirring, for en gangs skyld, og vægelsind.

De samme regler gælder, om tingene serveres ude eller ikke serveres ude. Man må ikke gå udenfor med drikkevarerne efter det tidspunkt, som er angivet i den vedtægt. Sådan er det, og det ved bevillingspolitiet, som i øvrigt håndhæver det her, også.

(Kort bemærkning).

Borgmester H. Thustrup Hansen: Det er jo i princippet en meget lille sag, vi diskuterer her. Når den alligevel kan skabe så engageret en debat, som den gør, så er det vel nok fordi vi i virkeligheden er inde i et kernepunkt i et samfund, nemlig spørgsmålet om beskyttelsen af den enkelte mod de mange.

Der er ingen tvivl om, at det jo er de mange, der sidder uden for medborgerhuset, så snart vejret er til det, og har det festligt. Det er jo klart, at de er mange, og det er svært for de omkringliggende villaejere at komme til orde over for de mange, fordi de ved, at siger de for meget, bliver det hele bare meget værre. Men det er jo her, samfundet skal komme ind og beskytte, og jeg opfatter det faktisk som noget meget, meget afgørende.

Jeg tror også, den engagerede debat viser hos dem, der ikke er indstillet på at give dispensationen, at man opfatter det som noget meget vigtigt i et civiliseret og ordnet samfund, at statsmagten ikke bare støtter flokken imod de enkelte. Det er derved, retssamfundet skal kendes, det er, at de enkeltes rettigheder tilsidesætter man ikke bare, fordi det kan være politisk opportunt.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Der er ikke flere, der har begæret ordet. Vi skal stemme i denne sag.

Som jeg har lyttet til debatten, var der en sondring i forhold til den oprindelige tekst. Begrebet »udeservering« er, sådan som jeg forstår det, af forslagsstillerne opfattet som noget andet. Så derfor omkring hovedteksten, som er det, der står i selve dagsordenen, vil jeg foreslå den lille justering, at der ikke står »... indretning af medborgerhuset med henblik på udnyttelse af ejendommens friarealer til udeservering«, men »på udnyttelse af ejendommens friarealer som ansøgt« ... (Afbrydelse af borgmester Søren Pind). Nej, det forslag, der skal tages stilling til nu, er den tekst, der er. Det var det, det hele startede med, borgmester Søren Pind, det er den tekst, der er til dagsordenspunktet. Det er indstillingen om, at der som forsøg meddeles medborgerhuset en 1-årig dispensation fra servituten.

Når der overhovedet kunne være tale om en standsningssag, så er det fordi det, der mest ligner en beslutning i det, der er foregået i Bygge- og Teknikudvalget, er en beslutning om en dispensation, den er søgt formuleret ind som dagsordenspunktet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Jeg har lyttet mig til, at der har været en meget, meget spændende diskussion om definitionen på forskellige former for servering, og at man her ikke helt har ramt begrebet, og der derfor i stedet for »til udeservering« kommer til at stå »som ansøgt«, borgmester Søren Pind. Ellers må vi have afleveret et andet forslag.

Borgmester Søren Pind: Jeg vil altså godt sige, at det kan godt være, Jens Johansen har en bestemt opfattelse af, hvad »udeservering« defineres som, men her er der en forvaltning, der har defineret det, som det altid har været defineret i Københavns Kommune. Overborgmesteren kan ikke, fordi han har siddet og lyttet sig til noget under en debat, tilsidesætte dette forvaltningsmæssige skøn. Det synes jeg simpelt hen ... sådan har vi ikke gjort før.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Nu var debatten sådan set ikke genoptaget, det var ikke det, der var tanken. Det var stillingtagen til det, der ikke helt er gjort færdig, må jeg sige, i Bygge- og Teknikudvalget, og som søges afklaret her ved en beslutning i Borgerrepræsentationen.

Det er, uanset, Søren Pind, hvad jeg måtte mene om sagen, min opgave at prøve at lande en beslutning i overensstemmelse med det, der er intentionerne i det, der er, Thustrup Hansen, i hvert fald et flertal for i Bygge- og Teknikudvalget. Så jeg spørger, om man kan være enig i, at vi foretager en afstemning ... (Afbrydelse af Ole Hentzen). Vi foretager nu, Ole Hentzen, en afstemning om det, der står som dagsordensteksten, og i stedet for »til udeservering« kommer der til at stå »som ansøgt« ... (Afbrydelse af Ole Hentzen). Ole Hentzen, det, der er indstillingen, det var det, sagen startede med, hele diskussionen startede med, det var borgmester Søren Pind, der rejste spørgsmålet om, hvorfor der var ændret i forhold til det, der var indstillingen i udvalget.

Når man bruger standsningsretten, der er ikke truffet anden beslutning i Bygge- og Teknikudvalget end det, der næsten ligner en beslutning, nemlig truffet af et flertal, at man ønsker at give en dispensation som ansøgt. Derfor er det formuleret i selve punktet.

Jeg renoncerer så på det, der hedder »som ansøgt«, og sætter under afstemning selve dagsordenspunktet, som det står, »friarealer til udeservering«. Det stemmer vi om, når vi har taget stilling til det af Lars Jensen stillede ændringsforslag. Lars Jensen stillede et ændringsforslag, der selvfølgelig kun har mening, for så vidt man giver dispensationen: »Hele dispensationen ophæves med øjeblikkelig virkning, hvis der påvises berettiget klage om overtrædelse af reglerne for udeservering«. Det forslag tager vi stilling til først, og vi påbegynder afstemningen om det nu.

Lars Rimfalk Jensen (B) stillede ændringsforslag om, at hele dispensationen ophæves med øjeblikkelig virkning, hvis der påvises berettiget klage om overtrædelse af reglerne for udeservering.

Ændringsforslaget blev forkastet med 29 stemmer imod 22.

For stemte: O, V, C, B, L og D.

Imod stemte: A, F og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Indstillingen, formuleret som dagsordenspunktet, blev godkendt med 30 stemmer imod 21.

For stemte: A, F, Ø og L.

Imod stemte: O, V, C, B og D.

9) 97/99

Indstilling om at et stillet forslag til beslutning vedrørende udarbejdelse af lokalplan for ejendommene matr.nr.ne 41h, 715 og 122 Udenbys Vester Kvarter ("Vesterfælledvej") forkastes.

(Bygge- og Teknikudvalget - standsningsret)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Mikkelt Warming, som har begæret sagen forelagt BR, værsgo.

Mikkelt Warming (Ø): Enhedslisten ønsker med det forslag, vi stillede i Bygge- og Teknikudvalget, at sikre, at der udarbejdes lokalplan for et område på Vesterfælledvej. Området, bl.a. de bevaringsværdige huse på Vesterfælledvej 6, er i dag ikke reguleret af nogen form for lokalplan.

Det er ikke, fordi der ikke er sket noget i området. I de sidste 10 år har man bygget om og bygget rundt osv., men en lokalplan, som kunne regulere området, og som bliver til på baggrund af en offentlig debat, hvor lokale beboere kan blande sig, hvor politikere kan blive inspireret, har der ikke været.

Omkring årsskiftet kom det frem på Vesterbro, at ejeren, Copenhagen Europe Center, vil rive husene på Vesterfælledvej ned. Tilladelsen er søgt og givet af Plandirektoratet. Ejeren vil indrette parkeringsplads og har en plan om med tiden at lave et parkeringshus, og tiden tæller ned, man regner med, at det går i gang til sommer.

Hvilke bygninger er det så egentlig, man sådan administrativt har givet tilladelse til at rive ned? De 2 forhuse er fra cirka århundredskiftet og er i Bydelsatlas Vesterbro registreret som høj bevaringsværdi. Det samme gør sig gældende for det lidt ældre baghus.

En lokalplan kan måske ikke redde de bevaringsværdige huse, tilladelsen er givet. I Enhedslisten forestiller vi os, som vi også har skrevet i det forslag, vi stillede, at man kan tage kontakt til ejeren og høre, om ikke nedrivningerne kan vente, til en lokalplan er på plads. Men en lokalplan kan i hvert fald regulere, hvad der kan ske med området efter en eventuel nedrivning. En lokalplan kan sikre, at offentligheden, at beboerne på Vesterbro får en chance for at diskutere, om der ikke er andet end en trist parkeringsplads, dette område kan bruges til.

For gør man intet, forkaster man ikke indstillingen fra Bygge- og Teknikudvalgets flertal i aften, vedtager man ikke Enhedslistens forslag i aften, så bliver der parkeringsplads. Det er det eneste, han kan bruge det til. Der bliver parkeringsplads, hvis man ikke gør noget.

En parkeringsplads med udkørsel på Vesterfælledvej betyder øget ind- og udkørsel i det område. Det vil efter vores opfattelse medføre øget trafikchaos på Vesterfælledvej, fordi trafikken også her er stigende. Flere og flere, som vi ser det, smutter denne vej ind fra

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Roskildevej for at undgå køerne på Vesterbrogade. Det er efter vores opfattelse helt hen i vejret at bidrage med at sikre, at der kan komme endnu flere parkeringspladser just her.

Vi ønsker, at vesterbroerne, specielt beboerne på Ydre Vesterbro, får en chance for at være med til at bestemme, hvad der skal ske med området på Vesterfælledvej. En lokalplan med offentlig høring giver netop mulighed for, at man kan diskutere, og en lokalplan betyder, at områdets anvendelse diskuteres og besluttet politisk i stedet for i direktoraterne.

Hvornår er det egentlig, man skal lave lokalplan? Det kan juridiske eksperter og borgmesteren sikkert komme med mange definitioner på. En af dem, jeg har hørt, som jeg tror på, er, når der sker betydelige indgreb i lokalområdet.

Er det ikke et betydeligt indgreb at nedrive bevaringsværdige huse? Er det ikke at gribe ind i lokalområdet, hvordan facaderne er, vejen er, hvordan stemningen er? Er det ikke et betydeligt indgreb, når man ved, at der kommer en parkeringsplads? Det betyder noget. Er det ikke et betydeligt indgreb? Hvorfor er der så ikke lavet lokalplan for dette område?

Som vi tolker forvaltningens indstilling, der kom i Bygge- og Teknikudvalget, så virker det som om, at det har man ikke gjort i 10 år, hvorfor skulle man så gøre det nu. Sådan virker det oprigtigt talt, anden begrundelse er der egentlig ikke.

Denne sag giver også anledning til at spørge, hvorfor man egentlig har haft så mange mennesker gående og knokle med at lave bydelsatlas rundt omkring i byen, bydelsatlas hvor man registrerer de huse, de bygninger, der er, hvor man diskuterer, finder ud af karakterisere dem med forskellige bevaringsværdier, når man nu ikke tager hensyn til det, når man nu her vil fjerne bygninger med høj bevaringsværdi.

Der er jo en grund til, at man i de her bydelsatlas karakteriserer bygninger med høj bevaringsværdi. De er bygninger med liv, med sjæl, der er med til at give stemning i byen. Hvorfor er man så ivrig for – eller ivrig måske ikke, hvorfor slår man ikke bremserne i og siger: Måske skal de ikke bankes ned alligevel?

Vi synes, det er vigtigt, at det er herinde, man tager stilling til, hvad der skal ske med området på Vesterfælledvej, og at det ikke overlades til administrative beslutninger.

Derfor – nu skal man passe på, hvad man sætter til afstemning her i salen, kan jeg forstå – anbefaler vi kraftigt at forkaste den indstilling, der ligger fra flertallet i Bygge- og Teknikudvalget, og derigennem vel mere eller mindre automatisk vedtage Enhedslistens forslag om, at der bliver udarbejdet lokalplan for området på Vesterfælledvej.

Johannes Nymark (A): Det sker ikke så tit, men det sker åbenbart i dette tilfælde, at vi oplever et medlem af forsamlingen tale mod bedre vidende. Det har været tyngende, synes jeg, at læse Mikkel Warmings udtalelser til Vesterbro Bladet. Og det har været endnu mere ubehageligt at gå rundt i området og høre om de myter, der er i omløb.

Det, vi taler om her, er, at en ejer af nogle huse benytter sig af den almindelige adgang til at sige: Nu vil jeg rive disse huse ned. Vi har en mulighed for at forhindre det, en mulighed ved at gå ind og lave en bevarende lokalplan, hvorefter vi risikerer, i dette tilfælde vil jeg næsten sige er sikre på at udsætte os for at skulle overtage en ejendom, om hvilken vi ved, at den vil koste et sted mellem 20.000 og 25.000 kr. pr. kvadratmeter, hvis den skal fastholdes som ejendom. Det er dyrere end den meget berømte/beryggede Skomagerkarré på Gasværksvej, som dog ligger lige fremme ved et kendt gadekryds, en stor ejendom i anden række.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Skulle vi gå ind nu og risikere og overtage og bruge en masse skatteborgerpenge på det? Det tror jeg ikke engang folk i området ville nikke til, hvis de kendte til den konsekvens.

Det andet er så, at skal der være noget andet end at nedrive nogle bygninger, som det er for dyrt at sætte i stand, så skal vi have lavet en lokalplan, så tager vi debatten til den tid.

Jeg synes altså ganske enkelt, at Mikkel Warming har bildt folk noget ind. Jeg hører oven i købet, at man nærmest skal slå ud med hånden, som om disse smukke huse med et fingerknips a la Sorte Hest renoveres. Der er forskellige konstruktive forhold, der gør, at det er rasende dyrt at røre ved.

Må jeg så også sige om bydelsatlas, at Mikkel Warming har også lagt øre til, at nogle af de personer, som har været med til at lave bydelsatlas, forklarer, hvad det er. Jo, det er en intensiv vandring gennem et områdes gader, hvor man noterer sig æstetisk pæne ting, som det kunne være interessant at bevare.

Men det er understreget, at man har på ingen måde undersøgt bygningerne, man har ikke engang været indenfor, men man er gået rundt i kvarteret og taget stilling til, hvordan det tager sig ud. Det tager sig fortsat ud, som bydelsatlasset beskriver, men det, vi nu ved, er, at huset er i en elendig forfatning, og vi er ude på et økonomisk overdrev, hvis vi vil drømme om at tvinge en ejer til at fastholde dette hus.

Sådan hænger tingene sammen.

Jens Johansen (F): Det er jo egentlig forbavsende og overraskende at høre Johannes Nymark fra Socialdemokratiet tale på den måde om registranterne og kvartersplanerne for de forskellige bydele, den registrering, som er blevet lavet af ejendommenes bevaringsværdighed, af Skov- og Naturstyrelsen. Det er andet end en blot og bar besigtigelse.

Det er rigtigt, at der i sin tid, da den blev lavet, blev ansat unge medarbejdere i Skov- og Naturstyrelsen til at foretage dette job, at de blev udstyret endda med røde jakker, så man kunne genkende dem i gaden, når de kom rundt, og dermed at her var både statens og kommunens interesse i at få registreret særligt bevaringsværdige og bevaringsværdige og mindre bevaringsværdige ejendomme, før byfornyelsen gik i gang, og med henblik på, at kommunen i sit planarbejde tog hensyn til de forhold, der var omkring visse bygninger, som er særligt bevaringsværdige eller i registranten er beskrevet som særligt bevaringsværdige.

Jeg tror, at Johannes Nymark burde genopfriske sin historiske indsigt omkring denne registrant i det her bydelsatlas, som er lavet, idet det samtidig var en forudsætning fra Skov- og Naturstyrelsens side for de her efterhånden mange år siden, så jeg kan godt forestille mig, at Johannes Nymarks erindring ikke rækker så langt, at Skov- og Naturstyrelsen ikke ville gå ind med de traditionelle fredningssager, således at vi fik det her tovtrækkeri mellem kommune og Skov- og Naturstyrelsen omkring ejendomme, som man havde set forud.

Det var indledningen til 1990'erne, hvor man prøvede at løse opgaverne på en ny og anderledes og konstruktiv måde. Målsætningerne var at tage hensyn til bevaringsværdigheden hos bestemte bygninger bl.a. og især på Vesterbro. Det er derfor bl.a. Skomagerstiftelsen er blevet bevaret.

Men så er det begyndt at skride for kommunen. Først røg Bindebølls gamle atelier på Vesterbrogade 29, som var højrodt i bydelsatlasset, som var en særlig bevaringsværdig bygning, og som Skov- og Naturstyrelsen var opmærksom på, og som Foreningen til Hovedstadens Forskønnelse har peget på. Og nu ryger snart denne her lille toldbygning i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

forbindelse med rædslerne nede på Kalvebod Brygge. Den er også højtrød, den er også særligt bevaringsværdig.

Jeg er da helt overbevist om, at den udvikling i kommunens respekt for eller rettere mangel på respekt for det her bydelsatlas bliver noteret, og det vil give sig udslag i fremtiden med flere fredningssager end det, vi har set her op igennem 1990'erne. For det var saftsusemig forudsætningen, at her skulle kommune og stat prøve at arbejde sammen på en anden måde end det, man havde set tidligere, hvor man knaldede fredningskendelser ned over bygninger, som kommunen ville have revet ned.

Nu kommer så her, og det tjener, synes jeg Enhedslistens vesterbrorepræsentant til ære, her kommer Mikkel Warming og gør opmærksom på, at her er altså et par højtrøde bygninger mere, der er truet. Hvad hører vi så? Vi hører argumenter, som er krigserklæringer, som jeg hører det, i forhold til Skov- og Naturstyrelsen. Det synes jeg ikke er særlig konstruktivt eller frugtbart.

Vi kan støtte Enhedslistens opfattelse af det her, at der skal udarbejdes lokalplan for området. Med andre ord, at der skal nedlægges forbud mod nedrivning.

Tine Peters (V): Jeg mener igen, at dette er et bevis på, at Enhedslisten ønsker at underkende grundejeres rettigheder, rettigheder som de har ansøgt om, en tilladelse til at foretage en nedrivning, som ikke kan stoppes på baggrund af udarbejdelsen af en lokalplan. Der verserer en klagesag, man har bedt om, at denne nedrivning får opsættende virkning. Det har man ikke fået.

Det er en tilladelse, som ikke kan trækkes tilbage, og Enhedslistens interesse for at få udarbejdet denne lokalplan synes jeg burde have kommet noget før, den her grundlæggende interesse for området, før tilladelsen til nedrivning blev givet.

Jeg synes, det er et bevis på, at en folkestyret forsamling igen går ind og piller ved forvaltningsmæssige procedurer, som er blevet brugt i implementeringen af nogle fastlagt kriterier for, hvornår der gives en tilladelse, og hvornår der ikke gives en tilladelse. Jeg mener slet ikke, at denne diskussion om nedrivning eller ej hører ind under lokalplan eller ej.

Omkring det, som Jens Johansen siger, netop det her med, at lokalplanen kan stoppe nedrivningen, så vil jeg ikke gå ind i diskussionen, om bygningerne er bevaringsværdige eller ej. Jeg mener bare, at det hele er en form for obstruktion. Der er jo givet et tilsagn om, at hvis der skal være et parkeringshus på denne grund, så skal der udarbejdes en lokalplan inden.

Det er naturligvis forvaltningen, der har skønnet det, og efter den tydelige mistillid, som både Enhedslisten og SF har vist til forvaltningsprocedurerne i aften, så kan jeg selvfølgelig godt forstå, at de betvivler det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Der er ikke flere i 1. runde, vi går til 2. runde.

Mikkel Warming (Ø): Tine Peters starter med at sætte fingeren på det ømme punkt: Hvorfor har I ikke gjort noget før? Jo se, nu var de huse ligesom udpeget med høj bevaringsværdi, så vi forventede jo egentlig ikke, der ville ske noget. Vi har nemlig samme forventning, som Jens Johansen giver udtryk for, nemlig at man i den måde, man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

administrerer nedrivningstilladelser og andre ting på, selvfølgelig tager et vidtgående hensyn til bydelsatlasset og til de markeringer, der er givet der.

Hvorfor gjorde vi så ikke noget før? Ja, det var da, fordi vi ikke fik noget at vide, fordi man netop gav nedrivningstilladelserne administrativt.

Vores opfattelse er, at der burde være lavet en lokalplan, før man gav de nedrivningstilladelser. Det skal ikke være nogen hemmelighed, det er vores opfattelse. Vi er udmærket klar over, at det ikke kan forhindres nu. Men derfor har vi også både i motiveringen for forslaget og i indlægget heroppe, fremlæggelsen heroppe, sagt, jamen det handler om, hvad det område skal bruges til i fremtiden.

For det første fordi vi ved godt, der kommer en lokalplan, i det øjeblik der bliver indgivet en ansøgning om at opføre et eller andet. Men indtil da kommer det, det ved vi jo, til at blive brugt til parkering. Og er det fornuftigt på det område? Er det specielt trafiksikkert at øge ind- og udkørsel i det område af Vesterfælledvej?

De ting ville vi gerne diskutere også i en offentlig høring, hvor beboerne kunne få lejlighed til at bestemme, hvad området skal bruges til efter den nedrivning, vi godt ved, vi ikke kan forhindre. Det var sådan set det, der lå i det, at det synes vi, at beboerne og i sidste instans politikerne skal være med til at bestemme.

Johannes Nymark (A): Som sagen er oplyst for os i udvalget, finder jeg, at forvaltningen har taget bydelsatlasset alvorligt. Vi har fået beskrevet, at man faktisk har gjort meget behjertede forsøg på at finde frem til metoder til at restaurere bygningen inden for overkommelige økonomiske rammer.

Det har vist sig ikke at være muligt, så var man skredet ud på et økonomisk overdrev, og dermed må man konstatere, at forudsætningerne er forsvundet. Man har respekteret bydelsatlasset, men man er gået ind og har undersøgt tingene nærmere og er blevet klogere og må resignere og så sige, at dette er uden for de muligheder, vi har, almindeligvis økonomiske rammer, uden for det, som man i almindelighed vil acceptere. Et baghus på Vesterfælledvej til 25.000 kr. pr. kvadratmeter tror jeg ikke, mange har lyst til at bide på.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): To ting. Jeg synes stadig, det kunne være interessant, at man lavede en lokalplan, der fastlagde, hvad området kunne bruges til i fremtiden, og ikke mindst hvad det kunne bruges til, indtil der måtte blive opført en bygning, fordi det har faktisk betydning for, hvad der kommer til at ske, hvis, når, hvad der nu sker, når de huse bliver revet ned. Det er en ting.

En anden ting er, at jeg for at lette stemmeafgivningen i den forstand, at tingene ikke bliver lige så indviklede som for ikke så længe siden, skal annoncere, at vi har genfremsat vores forslag som ændringsforslag, nemlig at der bliver udarbejdet lokalplan for Vesterfælledvej. Det vil vi meget gerne have til afstemning.

Jens Johansen (F): Det her bliver ikke en diskussion om parkeringshus. Det kunne ellers være interessant nok. Den kan vi så gemme til en anden gang, hvis det bliver aktuelt.

Men jeg vil bare bemærke, at det glæder mig at høre, at Socialdemokratiet ved sin ordfører fortsat har respekt for bydelsatlasset og de intentioner, der lå i det, da det blev lavet, de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

intentioner der lå fra kommunens side og fra statens side i forhold til spørgsmålet om særligt bevaringsværdige bygninger, og så det forhold, at man der arbejder sammen, frem for at vi får knaldet fredningssager ned over bygninger, og vi får de her konfrontationer mellem stat og kommune, som kendetegnede årtierne forud for det, vi nu er ved slutningen af.

Det glæder mig, at der fortsat er respekt for bydelsatlasset og den registrering, der er foretaget der.

Mikkel Warming (Ø) stillede følgende ændringsforslag: "Det pålægges forvaltningen at udarbejde lokalplan for matr. nr.122, 715, 41H, Udenbys Klædebo Kvarter, helst før de bevaringsværdige huse Vester Fælledvej 6 nedrives. Lokalplanen skal samtidig fastsætte evt. fremtidig anvendelse af området."

Ændringsforslaget blev forkastet med 34 stemmer imod 19.

For stemte: F, Ø, B og L.

Imod stemte: A, O, V, C, P og D.

Hermed var Bygge- og Trafikudvalgets beslutning godkendt.

10) 104/99

Indstilling om kapitalbevilling på 7,0 mill. kr. til renovering af Gevninge kildeplads samt anlæg af veje på diverse kildepladser.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

11) 105/99

Indstilling om at organisationsstrukturen i den nuværende forening Elforsynings Database (ELDA) ændres til et ELDA A/S, at Belysningsvæsnetts styregruppemedlem i foreningen ELDA indtræder i bestyrelsen for det nystiftede ELDA A/S, og at Belysningsvæsnetts ejerandele i foreningen ELDA konverteres efter omdannelsen til 60 aktieandele af nominel værdi kr. 1000 og giver KB 60 stemmer på generalforsamlingen i ELDA A/S.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

12) 106/99

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

*Indstilling om godkendelse af 5 projekter om fjernvarmeledninger til områderne Blushøjvej, Hovedvagtsgade, Ydunsgade, Ægirsgade og Amager Strandvej samt en kapitalbevilling på 29,6 mill. kr. hertil.
(Miljø- og Forsyningsudvalget)*

Indstillingen blev godkendt.

13) 109/99

*Indstilling om , at forliget af 25. februar 1999 med Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte (KTO) om overenskomst- og aftalefornyelserne pr. 1. april 1999 godkendes, og at Økonomiforvaltningen bemyndiges til at forny og indgå aftaler og overenskomster i overensstemmelse hermed.
(Økonomiudvalget)*

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal høre Enhedslistens gruppeformand, der på et tidspunkt over for mig har rejst spørgsmålet om habilitet ... (Afbrudelse). Tak for det. Der er ikke noget problem.

Jeg vil godt ledsage dette punkt, som er indstilling om, at forliget af 25. februar 1999, det såkaldte KTO-forlig, om aftalefornyelser pr. 1. april 1999 godkendes, og at Økonomiforvaltningen bemyndiges til at forny og indgå aftaler i overensstemmelse hermed, med nogle bemærkninger.

Det er jo sådan, at de forhandlinger har drejet sig om de generelle spørgsmål, bl.a. den økonomiske ramme, arbejdstidens længde og antallet af feriedage. Den næste fase i denne sag er så godkendelsen i de kompetente forsamlinger både på arbejdsgiverside og på lønmodtagerside, og det er så det, vi nu skal tage stilling til som arbejdsgiverpart for Københavns Kommunes vedkommende.

Jeg skal kort sige om økonomien i forhandlingerne, at 99-forliget holder sig inden for den økonomiske ramme på 3 pct., der er indarbejdet i budgettet for 1999, og således ikke kræver en tillægsbevillingsovervejelse.

Så skal jeg sige, at der for år 2000 er tale om en mindre forhøjelse i forhold til det, der i januar budgetmæssigt er meldt ud om lønfremskrivningen. Den merudgift drejer sig om godt 20 mill. kr. Økonomiudvalget vil senere tage stilling til, hvordan de økonomiske konsekvenser heraf skal indarbejdes.

Jeg vil godt sige alt i alt, at der er tale om et resultat, som jeg synes, begge parter kan være tilfredse med. Jeg skal bare nævne 4 af de emner, der er fremhævet, 4 af de emner, der tilsammen udgør, sammen med mange andre, forliget.

For det første, at vi får en 3-årig overenskomstperiode mod hidtil en 2-årig. Det hænger sammen med det andet punkt, jeg vil nævne, nemlig indførelsen af 3 feriefridage. De 3 dage udløses nemlig over perioden på 3 år med 1 feriefridag om året i den næste 3-årige periode.

Og så opnås der større fleksibilitet i fastsættelse af lønnen, og det betyder, at man i den enkelte forvaltning, bl.a. i den enkelte afdeling, enkelte institution får bedre muligheder for at anvende lønnen som redskab, Inger Marie Bruun-Vierø, til at understøtte virksomhedens

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

formål og til at understøtte den personalepolitik, man ønsker, både virksomhedens formål, institutionens formål og den personalepolitik, man ønsker.

Jeg vil sige, at på mange måder er forliget i tråd med den politik, vi også arbejder med her, nemlig at der fastsættes færre regler centralt, og at de regler, der fastsættes, sker i form af rammer, der udfyldes lokalt af forvaltningerne og i institutionerne.

Jeg kan kun anbefale, at man tiltræder indstillingen, som den ligger her.

Morten Kabell (Ø): Allererst vil jeg egentlig godt på vegne af Enhedslisten undre mig lidt over, at når vi ser en godkendelse af overenskomstresultatet, så sker det i Borgerrepræsentationen, mens oplægget til forhandlingerne kun sker i Økonomiudvalget. Umiddelbart burde der være en parallelitet i det her forløb, og det har undret os lidt. Det er der sikkert kloge mennesker, der kan forklare os lidt om.

Enhedslisten kan ikke tilslutte sig overenskomstresultatet på Københavns Kommunes vegne, bl.a. fordi størstedelen af elementerne ikke acceptable for dem, Enhedslisten repræsenterer, nemlig det arbejdende folk. Men i dag vil jeg dog undlade at gå nærmere ind på den side af sagen, for vinklen her skal i højere grad være arbejdskøbevinklen, for det er jo som arbejdskøbere, merværdiudnyttende, at vi i dag skal tage stilling til, om vi kan godkende overenskomstresultatet eller ej ... (Munterhed) ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er Mikkel Warming, nej, Morten Kabell.

Morten Kabell (Ø): Så kunne jeg godt tænke mig at høre, om ikke Socialdemokratiet kunne stille med en anden ordstyrer, en, der måske kunne borgerrepræsentanternes navne ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er Morten Kabell, der har ordet.

Morten Kabell (Ø): Tak. Det er af forskellige årsager, vi ikke kan anbefale en godkendelse.

For det første er den frie forhandlingsret, som i forvejen er en stærkt tvivlsom affære, når man ser det fra arbejderside, i højere og højere grad blevet en illusion, også for den side, vi skal tage stilling til her. Christiansborg, Folketinget, regeringen er i dag de steder, hvor man reelt træffer beslutningerne om overenskomstfornyelsen. Det sker ikke ude i kommunerne og amterne. Det er ikke sådan, at vi har den frie ret til forhandling, som vi burde have som kommuner og amter over for arbejderne.

For det andet er det vores klare opfattelse, at begrebet »ny løn« skader den arbejdskraft, vi hyrer for os. Flid, fedt og snyd bliver således det fremherskende princip, i stedet for at det var mere positive elementer, der gjorde sig gældende i dagligdagen ude på arbejdspladserne.

Som arbejdskøber kan vi ikke støtte en personalepolitik, der primært virker ved del og hersk, virker ved, at folk skal konkurrere mod hinanden frem for at kunne samarbejde, lave teambuilding osv., ting der jo ellers burde være fremherskende i personalepolitikken.

For det tredje indebærer overenskomstresultatet, at de 3 nye feriedage skal kunne konverteres til løn. Således bliver det fornuftige mål om større frihed til arbejderne med mulighed for at restituere sig, frihed til nye oplevelser osv., ødelagt i jagten på flere penge, en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

ting der i stedet for burde løses over løndelen af overenskomstresultatet. Vi kan fuldt ud tilslutte os, at man giver 3 fridage mere end det, der indtil nu er blevet givet, men det er forkert, at det kan konverteres til løn.

For det fjerde giver overenskomstresultatet ikke tilstrækkelige midler til en øget efteruddannelse med garanti for en udvikling af arbejdskraften, en ting, som vi jo som arbejdskøbere må søge til hver en tid. Det er jo nærmest ynkeligt, når man læser det, så derfor er der også her elementer, der gør, at vi ikke kan anbefale overenskomstresultatet.

Samlet må vi vurdere overenskomstresultatet som værende dårligt. Det er ikke på nogen måde det, man kunne have sat næsen op efter i forhandlingerne med arbejdssiden. Vi skal derfor opfordre til, at man stemmer nej til godkendelsen, at man går om igen med forhandlingerne.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg beklager. Det var hverken for at genere Mikkel Warming eller Morten Kabell. Men jeg glæder mig til punkt 22 på dagsordenen.

Ikke andre har begæret ordet, forhandlingerne er afsluttet, og jeg forstår det sådan, at der er et ønske om afstemning, i hvert fald ordene »om igen«.

Indstillingen blev godkendt med 37 stemmer imod 15.

For stemte: A, O, V, C, B, P og D.

Imod stemte: F, Ø og L.

14) 110/99

Indstilling om godkendelse af regulativ for Borgerrepræsentationens medlemmers deltagelse i kurser og kursuslignende arrangementer, og at Borgerrepræsentationen henlægger administrationen af regulativet til Borgerrepræsentationens 1. og 2. næstformand, der i forening indenfor kursusregulativets rammer tager stilling til medlemmernes ansøgninger om kursusdeltagelse, samt godkendelse af tillægsbevilling på 0,7 mill. kr. i 1999 til dækning af kursusafgifter m.v.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

15) 111/99

Indstilling om godkendelse af, at Skatte- og Registerforvaltningen indgår et lejemål på Artillerivej 86 til brug for selskabsskatteligningen, og at der gives en tillægsbevilling på 6,7 mill. kr. i 1999 til Økonomiudvalget, Bevilling Skatte- og Registerforvaltningen i forbindelse hermed, samt at der anvises kasse-mæssig dækning for udgiften på i alt 6,7 mill. kr. i 1999 på Økonomiudvalgets funktion 8.03.5 (kassen).

(Økonomiudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Indstillingen blev godkendt.

22) 101/99

*Indstilling om udskydelse og afløsning mod vederlag af tinglyst deklaration om hjemfaldsret vedrørende en ejendom i Eksercerpladsen, København (Bella Center).
(Økonomiudvalget)*

Sagen var ved mødets begyndelse overført fra behandling for lukkede døre til behandling for åbne døre.

Overborgmesteren deltog ikke i behandlingen af denne sag på grund af inhabilitet. I stedet var Erik Winding (A) indkaldt.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Morten Kabell har bedt om, at der tages stilling til, om sagen skal udsættes til førstkommende møde, og det stemmer vi om.

Morten Kabell (Ø) stillede forslag om, at sagen blev udsat til behandling i det næste møde.

Forslaget blev forkastet med 37 stemmer imod 16.

For stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, O, V, C, B, P og D.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Forslaget er forkastet, og vi går derefter til behandling af punktet.

Lars Engberg (A): Sagen drejer sig om udskydelse og afløsning mod vederlag af den deklaration om hjemfaldsret, der er tinglyst på Bella Centrets ejendom. Jeg vil tillade mig at ridse sagens forløb op.

For at gøre Bella Centret mere konkurrencedygtigt ved afholdelse af kongresser, har selskabet udarbejdet et projekt, så centret bl.a. bliver i stand til at rumme kongresser med op til 4.500 deltagere i permanente kongreslokaler.

Når der i dag afholdes kongresser med 2.000 og helt op til 15.000 deltagere, så koster det op til 6 mill. kr. hver gang at ombygge centret. Det betyder, at København ofte bliver for dyr i den internationale konkurrence om kongresserne. En udvidelse af Bella Centret vil således betyde, at det på kort sigt er muligt at trække flere store kongresser til København.

Ifølge Wonderful Copenhagen er der for øjeblikket et uudnyttet omsætningspotentiale for København som vært for større internationale kongresser på ca. 350 mill. kr. om året. Herudover giver internationale kongresser en betydelig international medieopmærksomhed og dermed også en større turistmæssig interesse.

Med en realisering af selskabets udvidelsesplaner skabes der fundament for at udnytte de nye muligheder i Øresundsregionen. Ved at etablere kongresfaciliteten i umiddelbar

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

tilknytning til de eksisterende udstillingsfaciliteter i centret, opnås der endvidere nogle samdriftsfordele, som ikke vil kunne opnås, hvis man placerede kongrescentret andetsteds.

Som alternativ til en udvidelse af Bella Centret kunne der bygges et nyt kongrescenter et andet sted i København, men det ville formentlig kræve investeringer på mellem en halv og en hel milliard kroner med betydelig offentlig medfinansiering.

Projektet skal finansieres gennem lånoptagelse. Det giver bl.a. et problem i forhold til den hjemfaldsdeklaration, som er pålagt ved salget, idet deklarationen allerede kan gøres gældende i år 2019. For at opnå en bedre finansiering af projektet har selskabet ønsket, at hjemfaldsdeklarationen ændres.

Med forbehold for godkendelse af Borgerrepræsentationen blev der så i foråret 1998 indgået en aftale, som Økonomiudvalget indstillede til BR den 17. juni sidste år. Aftalen indeholdt bl.a., at hjemfaldspligten blev udskudt vederlagsfrit til år 2044, samt at selskabet efterfølgende kan frikøbe sig fra deklarationen mod et vederlag på ca. 49 mill. kr. Værdien af udskydelsen til år 2044 udgør ca. 81 mill. kr., hvoraf Københavns Kommunes andel udgør 44½ mill. kr., svarende til at vores andel af samejet jo er 55 pct.

Som bekendt anmodede Morten Kabell samme dag Indenrigsministeriet om en udtalelse om sagen, subsidiært bl.a., at kommunen skulle pålægges ikke at effektuere forslaget, indtil der forelå en udtalelse fra ministeriet. Det er Morten Kabells opfattelse, at udskydelse og afløsning af hjemfaldspligten kun kan ske, hvis der betales et vederlag på ca. 130 mill. kr.

På BR-mødet blev forslaget derefter henvist til fornyet behandling i Økonomiudvalget, og det blev meddelt Indenrigsministeriet, at BR ikke ville træffe beslutning om denne sag, før der forelå en udtalelse fra ministeriet.

I forbindelse med sagens behandling anmodede Indenrigsministeriet så Københavns Kommune og Erhvervsministeriet om en udtalelse. 5. november sidste år tiltrådte et flertal i BR, at kommunen i sin besvarelse henholder sig til Erhvervsministeriets svar til Indenrigsministeriet. Af dette svar fra Erhvervsministeriet fremgår bl.a., at det er ministeriets vurdering, at kommunal medvirken i denne sag vil være i overensstemmelse med loven om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter.

For bl.a. at sikre, at det oprindelige formål med udbygningen fastholdes, er aftalen dog blevet suppleret med et nyt punkt om, at selskabet ikke må foretage investeringer i andre virksomheder, hvis dette fører til konkurrenceforvridning i forhold til øvrige virksomheder på det pågældende marked.

Indenrigsministeriet har nu meddelt, at det er ministeriets opfattelse, at Københavns Kommune lovligt kan udskyde hjemfaldsretten samt lade hjemfaldsretten frikøbe af selskabet til et vederlag, som er beregnet ud fra det udskudte og dermed nye hjemfaldstidspunkt.

For så vidt angår de bevillingsmæssige spørgsmål, der blev rejst af et mindretal i forbindelse med BR's behandling af svarskrivelsen til Indenrigsministeriet, har ministeriet meddelt, at fremtidige indtægter som følge af hjemfaldsret er en eventualrettighed. En ændring af en sådan rettighed vil kunne omtales i garanti- og eventualrettighedsfortegnelsen, men den kommunale styrelseslov stiller ikke krav om det.

Efter Indenrigsministeriets opfattelse giver udskydelse af hjemfaldsretten således ikke anledning til særskilte bevillingsmæssige spørgsmål, som skal forelægges Borgerrepræsentationen til beslutning.

Så da Indenrigsministeriets udtalelse nu foreligger, forelægges sagen hermed på ny.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Martin Günter (F): Ja, ja, det er da interessant, at Socialdemokratiets ordfører kan holde sådan en længere tale om dette spørgsmål uden overhovedet at komme ind på det, som er det afgørende og stridspunktet i denne sag, nemlig hvorvidt Københavns Kommune skal forære 44,5 mill. kr. til aktieselskabet Bella Center.

Det er rigtigt, at Indenrigsministeriet siger, at vi lovligt kan udskyde tilbagekøbsretten og derefter aflyse den. Det er der ikke noget særlig mærkeligt i. Det mærkelige i denne sag er, at selve udskydelsen i virkeligheden er en fiktiv disposition, idet man vil gøre dette uden vederlag for Bella Center og derefter beregne tilbagekøbet eller aflysningen ud fra det udskudte tidspunkt, hvorfor det bliver meget billigere, end det ellers ville have været.

Der er i virkeligheden ikke noget, som godtgør, at Københavns Kommune ikke skulle forlange den normale pris for at udskyde tilbagekøbsretten og derefter forlange den normale pris for at aflyse tilbagekøbsklausulen, og derefter, hvis man fra kommunens side, fra Socialdemokratiets side, ønsker at forære 44½ gode københavnske millioner kroner til Bella Center, så stillede man et selvstændigt forslag herom. Det vil man ikke. Det tror jeg, at der er en meget god grund til, at man ikke vil. Det er, fordi man er helt sikker på, at hvis man kørte denne sag fuldstændig efter recepten, så ville man have et problem.

At der er tale om et erhvervstilskud, fremgår jo direkte af, at indenrigsministeren har forespurgt i Erhvervsministeriet, og, som det også fremgår af bilag 2 i indstillingen, er det Erhvervsministeriets vurdering, at kommunal medvirken ved det omhandlede arrangement vil være i overensstemmelse med § 2 i lov nr. 383 om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter. Det vil sige, at man her helt klart siger: 44,5 mill. kr. i erhvervstilskud til Bella Center.

Vi synes i SF, at det havde været rigtigt, at man havde fremlagt det her som en selvstændig sag for at afprøve, om Borgerrepræsentationen kun vil forære Bella Centret 44,5 mill. kr., hvis det skal ske gedulgt, men ikke vil gøre det, hvis der skal være et reelt beslutningsforslag.

Det er nemlig det, der er det store problem i denne sag. Der er to store problemer. Det ene er altså, at vi skjult – eller skjult, det er ikke mere skjult, end at det jo står her, men det er altså indpakket – giver erhvervstilskud til en enkelt branche, udstillings- og conferenceområdet, i stedet for at score de 44,5 mill. kr. til afdrag på kommunens gæld eller til andre nyttige ting.

Det andet problem er, at det handler om lighedsgrundsætningen i forvaltningen. Altså det viser sig gang på gang, at der gælder ikke samme regel for Kong Salomon og Jørgen Hattemager her i byen. De store grundejere får konstant særordninger, når det gælder om at få aflyst deres hjemfaldsklausuler. Vi så det sidste år med Scala, i år ser vi det så med Bella Center.

Det er i virkeligheden det store problem, at vi ikke får det som et reelt beslutningsforslag.

Jeg vil egentlig godt spørge dem, der er ansvarlige for denne sag – nu er overborgmesteren her ikke, men andre må vel kunne svare på det – hvilke andre eksempler der kan gives på, at man har udskudt tilbagekøbsretten vederlagsfrit. Er der nogle ganske almindelige folk med tilbagekøbsklausuler, der får udskudt deres tilbagekøbsret vederlagsfrit? Det tror jeg ikke de kender nogen eksempler på.

Når man tænker på, hvilke millionbeløb vi så sent som i aften har skåret på følsomme sociale områder, så er forslaget her efter SF's mening skamløst, og derfor vil SF stemme imod det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Morten Kabell (Ø): Jeg kan tilslutte mig Martin Günters bemærkninger. Det er tankevækkende for det første, at Socialdemokratiets ordfører på ingen måde overhovedet forholder sig til det, der har været ankepunktet i denne sag fra venstrefløjens side. Jeg synes også, det er lidt tyndt, hvis jeg skal være ærlig.

Så synes jeg også, det er tankevækkende, at bevillingen her skal ske skjult, uden at det fremgår direkte af indstillingen. Det er ikke mindst tankevækkende, at man nedstemmer et forslag, mit fra tidligere, om, at der i det mindste bliver givet mulighed for, at en sag som denne kan debatteres i offentligheden.

Man kunne jo undre sig over, om, hvorvidt man fra flertallets side herinde ligefrem vil opfordre til at begå de uhensigtsmæssigheder, man ellers mener, det er, når papirer bliver lækket til pressen. Men det er jo lidt det, man på en eller anden måde opfordrer folk til at gøre. Vi har været pæne, søde, rare, som man skal, naturligvis overholdt reglerne og ikke lækket noget som helst, ikke været ude og kommet små papirer i journalisters brevkasser. Men det havde faktisk været den eneste måde, hvorpå man kan få en offentlig debat om dette punkt.

Man skulle måske i virkeligheden fra flertallets side herinde betænke sig og så give muligheden for den offentlige debat og den mulighed for en politisk meningsudveksling, som er grundlaget for ethvert demokrati, enhver folkevalgt forsamling.

44 mill. kr. i erhvervsstøtte fra Københavns Kommune, det er jo, hvad denne indstilling og så også i virkeligheden handler om. Lad mig give nogle eksempler.

I 18 år kunne Københavns Lærerforenings kolonier undgå den nedskæring, de blev pålagt i Budget 98, og som i Budget 99 blev permanentgjort. Det er 11 gange brandvæsenets besparelseskraft fra 1999, det der i dag bliver ødslet væk. Det er 3 års budgetter til cykelstier.

Jeg kunne fortsætte derudaf med at finde sammenligningspunkter med ting, som vi ellers har behov for i denne kommune, men som der desværre jo ikke er penge til. Men det er det beløb, man i dag ødsler væk.

Indstillingen her hælder 44 mill. kr. ud til Bella Centret fra denne kommune og dermed reelt til en lang række private investorer. Det er uacceptabelt. Det er ikke mindst uacceptabelt, når tingene sker i det skjulte, når tingene sker på en måde, således at det ikke er muligt at få en offentlig debat om prioriteringen af kommunens kroner.

44 mill. kr. kunne gå til mange ting. Man kunne endda sågar have brugt dem på noget gældsafdrag, hvis det virkelig var det, man ville. Det kunne jo også have forbedret mange ting for kommunen.

Alt i alt, man gør det her på den værst tænkelige måde, og man gør det med det værst tænkelige resultat.

Skal vi endelig give Bella Centret muligheden for at frikøbe sig for tilbagekøbsklausulerne, så vil jeg foreslå, at beløbet sættes til det, som de øvrige borgere i byen skulle betale. Det vil svare til 129.751.027 kr. Det ville det nemlig være, hvis lighedsprincippet skulle gælde.

Det vil jeg foreslå, det kommer til, og derfor har jeg stillet et ændringsforslag på vegne af Enhedslisten, som er omdelt i salen, nemlig at de 48.751.027 mill. kr. bliver ændret til det, det burde have været, nemlig 129.751.027 mill. kr. Kun sådan kan denne sag landes på en anstændig måde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Lars Hutters (L): Denne sag viser også, hvem der åbent og ærligt står ved de værdier og de politikker, som de egentlig forelægger for borgerne.

Denne sag handler om, hvordan man vil sikre i princippet Københavns Kommunes økonomi, om det, der er aktiver for Københavns Kommune, skal indbringe det, der er markedsværdi, eller det ikke skal.

Jeg må sige, at jeg undrer mig kolossalt meget over, nu når vi endelig har fået den på den åbne dagsorden, at vi ikke hører Venstre, en Søren Pind komme og fortælle, hvorfor lige præcis i sådan nogle sager som den her markedsværdien ikke skal gælde, når man skal sælge. Det plejer ellers at være Venstres og Søren Pinds ideologier på alle andre områder. Men hvorfor skal det ikke gælde for det her?

Hvorfor hører vi ikke De Konservative i denne sag, Det Radikale Venstre i denne sag? CD har heldigvis meldt sig; så kan det jo være, vi kan få at vide fra CD, hvorfor markedsværdierne ikke skal gælde i denne sag.

Det mærkelige ved det hele er, at markedsværdierne skal gælde, når det går ud over de små i samfundet, men når det skal være med til at sikre, at der er god økonomi i kommunekassen, så skal de sættes ud af kraft. Jeg ville føle mig utroligt flov over, at man ikke tør stå åbent frem og forklare det her for offentligheden, for pressen og for borgerne.

Hvorfor skal Københavns Kommune, som jo egentlig er den mest gældstyngede kommune, ikke prøve at få så mange penge i kommunekassen som overhovedet muligt? Vi hører jo ellers fra Venstre, Socialdemokratiet, De Konservative, Det Radikale Venstre og CD, at der ikke er råd til, som vi hørte her i aften, at de hjemløse kan få en bare nogenlunde anstændig behandling. Der er ikke råd til, at de syge kan få en ordentlig behandling. Der er ikke råd til, at de ældre kan få den hjemmehjælp, som de har brug for. Det hører vi jo den ene gang efter den anden, og det er vel egentlig det, der ligger bag ved budgetforliget, og dette er vel også en del af budgetforliget.

Jamen kan vi ikke få en forklaring på, hvorfor vi ikke, når man siger, at man ikke har råd til det, skal prøve at få så mange penge i kassen, så vi dels kan få afskrevet noget af gælden, dels måske sikre, at sygeafdelingen på Sundholm kommer til at eksistere, og at de ældre får hjemmehjælp m.m.

Jamen hvor er egentlig de politiske perspektiver og det, man har stået for, og som man den ene gang efter den anden, fuldstændig forkert viser det sig jo under dette dagsordenspunkt, har kritiseret venstrefløjen for? Venstrefløjen er jo ærlig og siger, at det er de store, der skal betale, og hvis der virkelig er en markedsværdi, så skal det altså også kradses ind, så det kan mærkes for de store, som jo har pengene.

Det er de små, som er i nød, og som det jo er, hvis der endelig skal være et offentligt system, det er jo det, det skal bruges til. Det offentlige system skal vel ikke bruges til at fylde lommerne på dem, der i forvejen har ... (Afbrydelse). Jo, siger De Konservative. Jamen så kom da herop og fortæl åbent, at det er det, I går ind for, at de store skal have så meget som overhovedet muligt, og man skal helst tage det fra de små. Jamen så kom da herop og sig det. Så er det jo ærligt, og så kan vi jo gå ud og forklare befolkningen, at det er på den måde, det egentlig skal være. Så kan vi jo så måle, om borgerne egentlig ønsker den slags.

Jeg kan godt sige med det samme, at hvis I går ud og siger det ærligt, som I egentlig mener, så er I færdige med at være et flertal herinde i Borgerrepræsentationen, for det ønsker borgerne aldeles slet ikke.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Jeg vil også sige, at i Økonomiudvalget lå der helt klart et ønske fra en lang række af partierne, Enhedslisten, SF og undertegnede, at vi ønskede det her på en åben dagsorden. Som det sikkert erkendes af dem, der er medlemmer af Økonomiudvalget, så sagde overborgmesteren ja til det.

Hvad er det så for noget at forberede denne sag på en lukket dagsorden, som jo i den grad har så mange politiske ideologier og værdier liggende i denne sag? Egentlig ud over at det handler om økonomi, så handler det faktisk meget mere om den måde, man præsenterer sin politik på, og hvad man egentlig ønsker.

Der er jo egentlig sket et svigt fra overborgmesterens side i forberedelsen af denne sag, og derfor burde man jo have erkendt, at man havde lavet det svigt og have udskudt sagen, så den var kommet på en åben dagsorden.

Men jeg glæder mig til at høre, hvad det er I har af forsvar. Jeg gætter på, at I har intet som helst.

Borgmester Søren Pind: Ja, Lars Hutters, jeg forstår, at alting er skjult, og intet er fremme. Så er det alligevel pudsig, at man sådan i al stilfærdighed befinder sig her under en åben dagsorden i Borgerrepræsentationen med en enlig journalistisk svale siddende oppe på kvisten og overvære hele debatten.

Det er måske en anelse overdrevet at sige, at der ikke er nogen, der siger, hvor sagen står. Indstillingen er klar. Indenrigsministeriet og Erhvervsministeriet har behandlet sagen og har fundet, at der ikke er noget ulovligt i det. Jeg synes personligt, at det er et godt projekt, hvor vi som medejere af det her vil være sikre på, at tingene udvikler sig positivt for Københavns Kommune og for Bella Centret.

Jeg synes ikke, der er noget skjult, og jeg synes ikke, der er noget forgjort i det. Jeg synes ikke, man behøver at hidse sig sådan op og sige, at der er lagt skjul på noget, for det er der ikke. Sandheden er lagt direkte frem. Det har været prøvet ved de juridiske instanser, som nu engang kan behandle kommunale beslutninger. Og så er vi her og træffer en demokratisk beslutning.

Vi synes altså i Venstre, at dette er et positivt tiltag, som vil sikre arbejdspladser, udvikling, fremskridt i Københavns Kommune. Det er sådan set derfor, vi synes, vi sidder her. Vi vil godt være med til at sikre byen i en positiv retning erhvervsudviklingsmæssigt, arbejdspladsmæssigt osv., osv., osv.

Så jeg synes måske slet ikke man behøver at hidse sig sådan op. Jeg går til hver en tid gerne i holmgang med Lars Hutters åbent, alle steder, hvor vi kan mødes, med åben pande. Ingen problemer i det.

Bo Hindkjær Pedersen (O): Jeg må indrømme, at vi i Dansk Folkeparti er af samme overbevisning som SF og Enhedslisten. Vi mener altså, der er flere penge at hente i denne sag end det, vi har fået. Det er ikke, fordi vi vil bremse fremskridtet for Københavns Kommune, men vi synes heller ikke, vi har råd til at snyde os selv, som vi mener, vi gør i denne sag. Så derfor gør vi, ligesom vi gjorde, da vi havde Palads eller Scala eller hvad der nu var oppe, vi stemmer selvfølgelig også imod det her salg til den latterlige pris af 44 mill. kr.

At Morten Kabell måske lige har taget de skrappe sko på og er endt på 129 mill. kr., er måske lige i overkanten, men Lars Hutters' bud tidligere på sæsonen på 81 mill. kr. synes jeg

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: For 2 måneder siden drøftede og vedtog BR forslaget til en samlet ungdomspolitik for Københavns Kommune.

Et af hovedmålene i ungdomspolitikken er, at unge bliver hørt, og at de får indflydelse på og ansvar for beslutninger, som vedrører dem selv.

Vedtagelsen af ungdomspolitikken og ikke mindst Københavns nu 1-årige deltagelse i regeringens ungdomskommuneforsøg har rettet fokus ind på de unge i København og ført til igangsætning af nye forsøgsprojekter, som netop omhandler demokratibegrebet og unges muligheder for medindflydelse.

Med den foreliggende handleplan for indflydelse til unge får vi nu yderligere et redskab, der kan medvirke til at opfylde ungdomspolitikken's målsætning. Handleplanen er resultatet af det arbejde, som ad hoc-udvalget har udført i perioden siden maj sidste år, hvor vi her i Borgerrepræsentationen nedsatte dette særlige udvalg med det formål at udarbejde et oplæg til organiseringen af et kommende ungdomsråd.

Jeg synes, at ad hoc-udvalget, hvoraf flere af medlemmerne jo er til stede her i dag, har gjort et godt arbejde. Der har været arbejdet grundigt med tingene, og udvalget har foreslået tiltag, som ikke snævert holder sig til kommissoriets ordlyd, men sigter bredere og lægger op til, at alle unge i København får muligheden for at involvere sig i spørgsmål, handlinger og beslutninger, som vedrører dem selv.

For 2 måneder siden drøftede vi de mere overordnede linjer i ungdomspolitikken, målsætninger og hensigter. Med handleplanen for indflydelse til de unge går vi nu over til de konkrete projekter og handlinger, handlinger som skal give de unge de nødvendige rammer og muligheder for at præge den politiske beslutningsproces og udformningen af ungdomsrettede initiativer.

Kort fortalt er forslagene, at der etableres en ungdomsborgrepræsentation, i daglig tale kaldet UBR. Den henvender sig til alle unge, som er interesseret i politik, men måske ikke som vi andre er tiltalt af arbejdet i politiske partier. UBR får sit eget budget på ½ mill. kr. i hvert af årene 1999 og år 2000 og skal, hvis det går som planlagt, bestå af ca. 50 unge i alderen 15-20 år. Det er tanken, at UBR bliver hørt af de stående udvalg og udtaler sig i sager, der vedrører unge. UBR er vel nok det nærmeste, vi kommer en afløser for Det Rådgivende Ungdomsudvalg.

Der ansættes en ungetalsmand, der skal arbejde på de indre linjer i kommunen og skal inspirere og hjælpe medarbejdere til at inddrage unge i det arbejde, der vedrører unge, meget gerne ved hjælp af utraditionelle metoder som f.eks. fremtidsværksteder, temadage og konkurrencer.

Der etableres også et særlig fagkyndigt udvalg, »Antennerne ude-udvalget«, som skal arbejde for unges interesser, rettigheder og muligheder for medindflydelse i kommunen. Udvalget skal bestå af sagkyndige, som har den nødvendige gennemslagskraft til bl.a. at sætte aktuelle spørgsmål vedrørende unge til debat i både det politisk-administrative system og en bredere offentlighed.

Op som det sidste igangsætning af medbestemmelsesprojekter, f.eks. på bibliotekerne. Formålet med disse projekter er, at unge inddrages i hele forløbet, i planlægning, udformning og gennemførelse, så de på den måde gives mulighed for at påvirke deres dagligdag og deres nære omgivelser.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

De 4 modeller skal supplere hinanden, og samlet skal handleplanen medvirke til, at unges indflydelse i København styrkes.

Kultur- og Fritidsudvalget anbefaler, at handleplanen gennemføres som et forsøg, der skal strække sig frem til udgangen af år 2000. Udvalget har hertil bevilget i alt 1,3 mill. kr. Yderligere 400.000 kr. kommer fra ungdomskommunemidlerne.

Et enigt ad hoc-udvalg har fremlagt handleplanen. Kultur- og Fritidsudvalget har tilsluttet sig gennemførelsen heraf, og Økonomiudvalget har givet sin anbefaling. Borgerrepræsentationen bør, også med tanke på Københavns Kommunes særlige forpligtelser og muligheder for at være udadvendt og udviklingsorienteret, gøre det samme og give startskuddet til det fortsatte arbejde, så først ad hoc-udvalget og forvaltningen og kort efter de unge kan komme i gang med realiseringen af handleplanen.

Kaja Jacobsen (F): Jeg tror ikke, der er nogen, der har forestillet sig, at jeg ville kunne lade være med at kommentere denne sag. Der er opstået næsten sådan en »pas nu på, at man ikke rører ved noget«, »pas nu på, at det ikke vælter sammen«. Det kan jeg slet ikke forstå, hvorfor det skulle gøre, fordi vi har jo faktisk at gøre med en sag, hvor vi alle sammen er enige. Det er ret utroligt, men det er vi.

Det er sådan en slags hjertesag for mig, ikke så meget fordi det ændrer verden med et hak. Jeg kan berolige Venstre, Konservative og andre med, at der ikke er tale om første skridt til en rød verdensrevolution, ej heller er der tale om langhårede 68'er-projekter. Der er tale om 90'er-projekter, der er tale om en konkret plan for, hvordan man inddrager unge i hverdagen.

Når det er en hjertesag for mig alligevel, så er det, fordi jeg synes, det rammer nogle meget centrale diskussioner, som man måske ikke tager så tit. Jeg vil gerne nævne et eksempel på, hvad for en slags diskussion det rammer.

For i virkeligheden et godt stykke tid siden så jeg en annonce i avisen, hvor der stod Københavns Kommune og det fine logo og alt sådan noget, og så stod der: »Vil du have indflydelse på Københavns fremtid?«. Ja, tænkte jeg, det vil jeg sgu gerne, og jeg læste videre. Det var ikke nogen annonce for at sidde i en ungdomsborgrepræsentation eller for at stille op til et valg eller engagere sig i et politisk parti eller på anden måde demokratiske institutioner. Det var en stillingsannonce fra Udviklingsafdelingen i Økonomiforvaltningen. Vil du have indflydelse på Københavns fremtid, så skal du ansætte dig selv i vores Økonomiforvaltning eller søge en stilling der.

Når jeg synes, at det er så centralt, så er det, fordi mange unge i dag oplever, at det med at engagere sig politisk ikke er noget, man skal gøre, og vi skubber faktisk selv til det med den slags annoncer. Det handler om en anden slags karrierelivsstil, hvor det er et vigtigt og fint job, der skaber muligheden for indflydelse, i stedet for at engagere sig i et politisk parti, i en politisk bevægelse eller i sin hverdag.

Det er på en eller anden måde udtryk for, at det politiske system er i en eller anden form for krise, altså det er os, det handler om, vi er simpelt hen ikke gode nok, vi gør det ikke godt nok som partier og som politiske myndigheder. Det er den diskussion, jeg synes, at det her rammer ned i, og det er derfor, jeg synes, den er væsentlig.

Det, der så er kommet ud af arbejdet, er jo i virkeligheden ikke, at der bliver lagt en forfærdelig masse magt eller indflydelse ud til en forfærdelig masse unge. Det ligger der i nogle af forslagene, men det, som jeg synes også er interessant i denne indstilling, er, at det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

måske mestendels handler om at lære os, og lære vores forvaltninger at lytte, at lære voksne mennesker at lytte.

Det kommer til udtryk ved, at man ansætter en ungetalsmand og ved, at man laver en målrettet eller skal vi sige mere systematisk gennemgang af, hvor unge kan få indflydelse, altså hvordan de kan inddrages, og det synes jeg er godt.

Også at man ikke bare skal høre på indholdsmæssige diskussioner som f.eks.: Hvordan kunne du godt tænke dig, din vej så ud? Hvordan kunne du godt tænke dig, dit liv var? og sådan noget. Men også at se på, hvordan unge kan lave demokratisk deltagelse på andre måder, end vi gør det traditionelt. Det tror jeg er utrolig vigtigt for udviklingen af vores demokrati.

Så er der en anden ting i det, og det er, at vi helst skal få ud i den anden ende unge mennesker, som har haft en positiv oplevelse med demokrati. Unge har jo det her med, at siger man politik til dem, så skriger de: Hjælp, det er vist ikke noget for mig. Men spørger man unge, hvad de mener om tilværelsen, hvad de godt kunne tænke sig, hvad for nogle holdninger, hvad for nogle værdier der er vigtige for dem, så er det ligesom at trykke på en knap, og så kommer der jo en ordstrøm ud.

Så hvad får vi ud af det her? Måske får vi bedre beslutninger ud af det, måske kan vi få inspiration til, hvordan vi kan udvikle det politiske system og vores kontakt til borgerne.

Morten Kabell (Ø): Ja hej, så er det mig igen. Jeg vil selvfølgelig endnu en gang holde mine 5 minutter på min saglige og stilfærdige måde. Ja lad os gå i gang.

Jeg hørte jo kultur- og fritidsborgmesterens tale og kunne naturligvis kun kvittere for mange af de elementer, der ligger i den. Jeg er meget enig i behovet for, at unge bliver hørt, at unge får ansvar for deres egen hverdag, at unge bliver inddraget og får medindflydelse.

Så må jeg jo så sige, at jeg samtidig kan give SF's ordfører fuldstændig ret i den vurdering, hun kom med. Der er ikke tale om noget første skridt til den socialistiske verdensrevolution. Der er heller ikke tale om noget langhåret 68'er-projekt. Der er for den sags skyld heller ikke tale om noget første skridt til nogen verdensrevolution, der kunne handle om at pille i sin egen navle. Der er faktisk i det hele taget nok ikke tale om noget, der er så forfærdelig vidtgående igen.

Enhedslisten kan sagtens tilslutte sig de 9 »at«'er, og hermed kunne jeg så forlade talerstolen – det vil jeg lade være med. Jeg har nemlig lige præcis 3 minutter og 43 sekunder tilbage.

Det handler naturligvis om, at jeg synes, det er vigtigt, at vi får diskuteret her, hvordan vi kan videreudvikle det, at unge får indflydelse på deres egen hverdag. Hvordan kan man videreudvikle det, at kommunen går med ind og giver de unge ansvar? For det skulle jo meget nødig kun blive ved principperne, festtalerne og de fine ord, hvad der ellers er fare for.

F.eks. kunne vi jo påpege, hvis vi ønskede at skabe rav i debatten – det kunne jo aldrig nogen sinde være mit ønske – at meget ofte, når man går fra de fine ord og ned på konkret plan, så halter det faktisk i denne her kommune.

Et konkret eksempel er det, som denne sal har diskuteret vel 1.200-1.400 gange i tidens løb. Det ligger ude på Ydre Nørrebro og har adressen Jagtvej 69. Man oplever jo, hver eneste gang talen er om at skulle sikre unge medansvar, sikre unge indflydelse på deres egen hverdag, at så halter det jo, når man kommer til faktisk også at give det til de unge, der ønsker

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

indflydelse på deres egen hverdag, der ønsker at arrangere noget for sig selv, uden at det nødvendigvis skal være pædagogstyret, KUC-lignende og hvordan man nu ellers kan finde på at ensrette og uniformere tilbuddene til unge i denne kommune.

I virkeligheden burde det, der var oppe her, jo være en ros til de mange unge, der i dag er i Ungdomshuset på Jagtvej 69, for det er nemlig unge, der gør det, som man ønsker med den indstilling her, nemlig at sikre, at de tager medansvar, at de sikrer sig indflydelse på egen hverdag, at de går ind og i det hele taget bliver hørt og prøver på at organisere deres egen hverdag.

Det er sådan nogle unge, som denne kommune har brug for flere af, flere unge, som ikke kun finder sig i – der er 1 minut og 43 sekunder endnu – festtalerne og de fine ord, men rent faktisk også gør noget ved sagen. Det er det, som ungdomspolitik burde handle om, og det er det, som ungdomspolitik handler om, når det er bedst. Det er nemlig det, som de unge, som også bor i denne kommune, som også betaler deres skat, som også stemmer ved valgene, måske en gang imellem, i hvert fald kan forvente af denne sal af folkevalgte politikere.

Jeg håber, at vi ved at etablere disse ting også lige så stille er ved at få en erkendelse, der kan gå op for flertallet herinde, nemlig at det handler om at tro på de unge, vi har i denne kommune, hvad enten de er slipseklædte eller de har ring i næsen. Der skal være plads til begge grupper af unge, fordi begge grupper af unge faktisk er født og vokset op i denne kommune. Der skulle gerne være plads til begge grupper. Det er det, vi skal vise med fremtidens ungdomspolitik.

Det håber jeg, at man vil. Det her er et skridt på vejen, et meget, meget lille skridt. Jeg håber, man er parat til at gå hele vejen også i resten af forårets afstemninger.

Og så har jeg endda ikke engang brugt hele min taletid, tak.

Helle Sjelle (C): Én ting kan jeg i hvert fald sige: Det sidste, Morten Kabell nævnte her fra talerstolen, er bestemt ikke noget, som jeg er enig i, og det vil jeg gerne understrege med det samme i hvert fald.

Når man taler om Københavns fremtid og visionerne for denne skønne by, så er det også relevant at se på byens ungdom. København skal også gerne være en kommune, hvor ungdomspolitikken er sat på dagsordenen, også gerne meget højt oppe på den dagsorden. Normalt er det et policy-område, der er integreret i resten af kommunens politik. Sådan skal det naturligvis også være i fremtiden. Vi skal ikke have en by, der er fragmenteret, men en by, hvor det er helheden der er i fokus.

En gang imellem kan det imidlertid også være nyttigt at fokusere på enkelte grupper og netop deres forhold. Det er det, man gør ved denne handleplan for indflydelse til unge, der, som navnet, som man kan sige, antyder er et forsøg med forskellige måder, hvor unge kan sikres indflydelse.

Planen er som bekendt et kompromis af mange forskellige interesser med de fordele og ulemper, som sådan noget altid indebærer. Men politik, som det så ofte før er sagt, og som det ikke kan siges mere rigtigt i denne sammenhæng, er det muliges kunst.

Jeg tror egentlig ikke, at jeg vil komme med flere bemærkninger her i aften om handleplanen for unge, men blot opfordre til, at man stemmer for denne plan.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

A. Benhaddou (D): Ja, det er også meget kort, ikke andet end at jeg siger, at som CD-medlem af Kulturudvalget støtter jeg også fuldt ud alle indstillingspunkter.

Jeg kan kun sige, at mægtigt sludder fra Morten Kabeil skulle man lede længe efter. Men o.k., lad det være. Det er i hvert fald ikke en diskussion om bevaring af Ungdomshuset på Jagtvej eller ej.

Men jeg synes, der er nogle nye initiativer her, der er lagt ud til de unge i København. Godt nok havde vi ikke så mange penge til det, det var ærgerligt, men det var, hvad vi kunne få ud af vores lille budget i Kultur- og Fritidsudvalget.

Det, der kan være glædeligt ved det her, er, at det er opnået med bred opbakning blandt alle partier i Kultur- og Fritidsudvalget, både fra borgerlige og fra venstrefløjspartier. Det burde vi i hvert fald være glade for i forhold til al den mudderkastning, vi har oplevet i løbet af aftenen.

Så jeg bakker fuldt ud op omkring denne indstilling.

Indstillingen blev godkendt.

17) 103/99

Godkendelse i henhold til Lov om Kommunernes Styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af en stedfortræder for Mona Heiberg, A, der af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingsmøder fra den 1. juni 1999 og 1 måned. 1. stedfortræder Battal Tanriverdi indkaldes.

Borgerrepræsentationen konstaterede, at betingelserne for indkaldelsen af stedfortræderen i henhold til Lov om kommunernes Styrelse, § 15, stk. 2 var opfyldt, og at Battal Tanriverdi (A) var rette stedfortræder.

Indkaldelsen blev godkendt.

18) 112/99

*Forslag til beslutning (stillet af Birthe Nødgaard, Gunhild Legaard, Louise Frevert, Poul Nielsen, Bo Hindkjær Pedersen, Vagn Hindkjær Pedersen og Aage H.B. Pedersen):
"Forslag om at give tilskud til hospice-ophold i Københavns Kommune.
Borgerrepræsentationen vedtager at give tilskud til hospice-ophold i Københavns Kommune."*

Gunhild Legaard (O): Dansk Folkeparti har ønsket følgende ændringsforslag til dagsordenens punkt 18:

»Borgerrepræsentationen vedtager at give tilskud til hospiceophold for borgere i Københavns Kommune i 1999 på 1,5 mill. kr.«

Det gør vi, fordi for år 2000 er der foreslået indregnet et beløb på 2 mill. kr. til hospicer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Når vi ønsker ændringen gældende fra 1. april 1999, er det, fordi Dansk Folkeparti allerede bragte emnet op i efteråret med det klare ønske og formål, at hospicer fik tilskud snarest og senest i 1999. Hospicerne har brug for pengene nu.

Når vi bliver født, står der en hærskere af læger, jordemødre, sygeplejersker og fædre. Når vi skal dø, er det ofte en enlig affære. Et hospice er det sidste hjem for døende mennesker. Det er mennesker, for hvem alle behandlingsmuligheder er udtømte, og patienten befinder sig i sin absolut sidste livsfase. Der er fred og ro, og hovedvægten er selvsagt ikke behandling, men pleje og omsorg, som et veluddannet og velnormeret personale udfører.

Dansk Folkeparti mener, at det er en menneskeret at vælge at dø et sådant sted. Vi mener også, at støtten til de allerede etablerede hospicer skal falde nu. Vi har allerede ventet for længe. Oven i købet er det økonomisk en fordel for kommunen. Dels er de billigere, dels frigør de hospitalspladser eller aflaster hjemmesygeplejen.

Dansk Folkeparti anmoder partierne om at slutte op og stemme ja til, at Københavns Kommunes borgere allerede nu får mulighed for at dø på et hospice, som Københavns Kommune støtter. Vi kan ikke være andet bekendt.

Lubna Elahi (A): Jeg må sige, at jeg blev noget forundret over at se Dansk Folkepartis forslag om tilskud til hospiceophold på dagsordenen for mødet i dag. Min forundring går på, at jeg ikke kan se, om Dansk Folkeparti blot ønsker, at der skal gives støtte til hospicer af principielle grunde, eller om man rent faktisk ønsker at løse et behov. Jeg har en mistanke om, at det drejer sig om det første.

Jeg var selv til stede ved det møde i Sundheds- og Omsorgsudvalget, hvor spørgsmålet blev behandlet, og jeg kan da også henvise til det notat, udvalget havde fået tilsendt med dagsordenen for mødet. I notatet er det fremhævet, at der faktisk er en del forbedringer i gang.

Her i foråret planlægger vi dels at åbne en afdeling på et plejehjem, der specielt skal kunne tage sig af ældre med så stort plejebæhov, at det kan sidestilles med de behov, der løses på hospicer, dels planlægger vi at etablere en udgående service fra Bispebjerg Hospital, en palliativ afdeling, hvilket vil sige en afdeling, der smertebehandler, således at der kan gives vore plejehjem og døgnplejen vejledning i smertebehandling.

Disse oplysninger sammen med det forhold, at der ikke er afsat yderligere penge på budgettet til denne aktivitet i år, gjorde, at man i udvalget enedes om at udsætte behandlingen til forberedelsen vedrørende budgettet for år 2000. Der var altså tale om et enigt udvalg, hvilket også omfatter Dansk Folkepartis 2 medlemmer af udvalget.

Når man dertil lægger, at Dansk Folkeparti ikke gjorde noget for selv at få sagen ind i budgetbehandlingen, da vi forberedte budgettet for indeværende år, og det under mødet i udvalget blev oplyst, at de eksisterende hospicer selv ville dække udgifterne ved det nødvendige ophold af bl.a. københavnere, så synes jeg, at det også er naturligt at opfordre Dansk Folkeparti til at kende deres besøgstid i det politiske arbejde her i Borgerrepræsentationen og i udvalgene.

Selv om man normalt ikke må referere fra udvalgmøder, så tror jeg ikke, at jeg får bøvl med de øvrige udvalgsmedlemmer, når jeg oplyser, at Sundheds- og Omsorgsudvalget på sit møde i mandags under behandlingen af budgettet for år 2000 gennemgik et udspil fra Sundhedsforvaltningen vedrørende omstilling på ældreområdet, og herunder forslag til nye aktiviteter i år 2000.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Et af forslagene, som udvalget om ikke så længe kommer til at tage stilling til, går ud på at yde støtte til hospiceophold for københavnere. Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt gå i detaljer med udspillet, men blot konstatere, at der nu er taget hul på at finde en løsning på problemet med ydelse af kommunalt tilskud til hospiceophold.

Jeg må henvise til udvalgsbehandlingen af budgettet år 2000, hvor der er enighed om, at man skal opprioritere kommunale tilskud til hospiceophold.

Og så en lille bemærkning til ændringsforslaget fra Dansk Folkeparti: Man har ganske enkelt glemt at henvise til, hvilken konto pengene skal tages fra.

Else Iversen (F): Der skal jo mod til at stille sig herop og sige, at man ikke kan støtte Dansk Folkepartis forslag om tilskud til hospiceophold, for det er jo sikkert noget, vi alle sammen synes er en forholdsvis god sag, at man kan få lov til at dø på en ordentlig måde.

Men det gør jeg altså alligevel, for forslaget fra Dansk Folkeparti rummer ganske mange ting. Det er jo ikke bare tilskud til hospiceophold. Det er også tilskud til at pleje døende i eget hjem, og når man kigger rigtig godt efter i indholdet, som jeg synes er måske en anelse populistisk formuleret, så er der virkelig dynamik i forslaget. Det handler om udlicitering, privatisering, brugerbetaling. Det er der faktisk alt sammen i denne sag, og det er vi jo ikke meget for. Der er faktisk efterhånden en bred kreds, der ikke bryder sig om brugerbetaling på sundhedsområdet – ikke også, Venstre ? – og da slet ikke, når ikke vi i udvalget har fået diskuteret den sag ordentligt.

Selv om Dansk Folkeparti nu har stillet et ændringsforslag, som nok skal forstås på den måde, at der alt i alt skal afsættes 1½ mill. kr. til hospiceophold og ikke 1½ mill. kr. til hvert hospiceophold, fordi hvis der var det, så ville jeg også oprette et hospice, så mangler der ganske enkelt en afklaring af, hvad behovet for tilskud er i denne sag.

Vi synes, at tankerne kan være meget udmærkede, men vi ved ikke rigtig, hvad det er for et grundlag, vi tager stilling på.

Som Lubna Elahi lige har været inde på, så har Københavns Kommune oprettet en hel del plejepladser til terminalt syge, og om de dækker behovet for hospicer eller hospicelignende ophold, kan man heller ikke rigtig se ud af det her forslag.

Men først og fremmest er det uspiseligt for os, at man skal betale for at dø. Det er jo tydeligvis kun et tilskud, som sådan er lidt sukker, som Dansk Folkeparti gerne vil drysse ud over de stakkels syge, med forventet forretning selvfølgelig, og resten må man så betale selv.

Det påstås jo ganske vist, at det er billigere for kommunen, men det kan vi altså heller ikke rigtig se af forslaget. Det kan da godt være, at det er billigere for kommunen med et hospiceophold, men det tror jeg ærlig talt, at de døende er forholdsvis ligeglade med. De får nemlig regningen selv.

Derfor ønsker vi, at denne sag bliver henvist til udvalget, så den kan blive diskuteret sammen med budgettet for år 2000, hvor vi kan tage stilling til, hvordan behovet er i forhold til de pladser, der allerede nu er oprettet, og dem, der er diskuteret i budget 2000. Vi vil ikke på nuværende grundlag være med til at uddele et glasurtilskud til Dansk Folkeparti.

Bente Møller (Ø): Der er én ting, vi alle sammen har tilfælles, på trods af alle vores forskelligheder. Det er, at vi blev født engang, og vi skal også dø. Nogle af os kommer til at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

dø på en nådig måde, og andre af os kommer måske til at dø med et ikke så behageligt sygdomsforløb.

Enhedslisten er en varm tilhænger af, at hospicer bliver en integreret del af det danske sundhedsvæsen, eller social-, pleje- og omsorgsvæsen, man kan jo altid diskutere, hvor det ligger henne.

Der er i dag forskellige steder, hvor nogle af de opgaver, som hospicer så også løser på deres måde, bliver løst. Nogle dør jo i sygehusvæsenet, ved vi, og får plejen det sidste stykke tid der. Nogle dør derhjemme med en indsats fra dag- og døgnplejen organiseret af vores udmærkede hjemmepleje, og andre bliver passet af en nær pårørende, der får løn efter servicelovens bestemmelser herfor.

Vi ser gerne, at hospiceophold også bliver en valgmulighed for folk, der er døende, altså i terminalfasen. Vi kan bare ikke støtte Dansk Folkepartis forslag, som det ligger, fordi det indeholder en brugerbetaling. Her er ikke tale om, at hospiceophold bliver et tilbud på linie med de andre tilbud. Her er tale om et tilskud, hvor det så bliver dem, der har råd til at betale restbeløbet selv, eller som nonnerne, eller hvem det nu måtte være, ser i nåde til det sted, hvor man så skal tilbringe den sidste tid.

Vi vil også helst have, at hospicerne bliver en del af det almindelige skattefinansierede system. Vi er nu ikke så bekymrede for de nuværende på Lukas Stiftelsen og på Diakonissestiftelsen, fordi de er jo drevet af mennesker, der traditionelt ikke har som mål at opsamle profit, og det tror vi heller ikke, at de gør.

Men jeg skal fremsætte et ændringsforslag, der lyder:

»Borgerrepræsentationen beslutter, at hospiceophold fremover er et alment tilbud til alvorligt syge i terminalfasen på linie med sygehusindlæggelse, dag- og døgnpleje og løn til nære pårørende for at passe døende i eget hjem«.

Altså så den fjerde valgmulighed også bliver der.

Borgmester Søren Pind: Jeg synes i og for sig modsat så mange andre ordførere, at man skal kvittere for de positive intentioner i Dansk Folkepartis forslag. Det synes jeg for så vidt, man skylder at gøre. Man kan have mange holdninger, men jeg tror grundlæggende, at intentionen bag det, uanset hvordan man har valgt at formulere det, for så vidt kunne samle meget bred opbakning.

Derfor var det også for mig en anelse mærkværdigt at opleve f.eks. SF's Else Iversens indlæg, der nærmest med modbydelighed i munden udtrykte, at dette forslag omfattede jo også pleje i eget hjem, nærmest som om det var en forbrydelse på linie med alt andet. Men det synes jeg for så vidt dette område er alt for alvorligt til.

Jeg tror alle, måske modsat det udtryk der kom, ønsker, at vore døende får så god og så ordentlig en afsked med livet som overhovedet muligt og selvfølgelig her særligt de meget sygdomsramte.

Jeg synes heller ikke, det er udtryk for »glasurtilskud«, sådan som det bliver sagt. Jeg mener, der er nogle ærlige bestræbelser på at tage dette område alvorligt og prøve på at gøre nogle nye ting.

Men for mig står det selvfølgelig også klart, og det indrømmer jeg blankt som deltager i det budgetforlig, som er indgået for i år, at selvfølgelig kan vi ikke her og nu gå ind og bryde

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

med de budgetforudsætninger, som er. Der er lagt nogle budgetter, og derfor kan vi ikke pludselig bare presse en masse ekstra penge ud af kommunekassen.

Men vi vil godt kvittere for de positive intentioner, og vi vil derfor stille følgende ændringsforslag, og jeg har på gruppeformandsmødet forstået, at Det Konservative Folkeparti og Det Radikale Venstre vil tilslutte sig det pågældende ændringsforslag. Det lyder som følger:

»Borgerrepræsentationen giver sin positive tilslutning til at indarbejde tilskud til hospice i budgettet for år 2000.«

Grete Henius (C): I en del år var der herinde et medlem af vores konservative gruppe, Birthe Leerbech, som selv var sygeplejerske, og som var en varm fortaler for oprettelse af hospicer, som hun havde set bl.a. i England. Det var længe før, man overhovedet havde det herinde.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi – ikke bare hun, som da heldigvis stadig væk lever, men vi andre konservative også synes, at det er en god ting at have et sted, hvor døende, hvor der ikke er mere at gøre, altså hvor behandling er ophørt, har et ordentligt og værdigt sted at være i deres sidste dage.

Derfor har det også af mig været bragt op i udvalget. Vi er næsten alle sammen enige om, at vi vil forsøge at få det indarbejdet i næste års budget, idet vi jo ikke pludselig lige kan gå ind og tage penge ud af det.

Hvis nu Gunhild Legaard, og hvis nu kommunikationen i det parti, Gunhild Legaard tilhører, havde været lidt bedre, så ville de 2 medlemmer, som er i det parti, og som sidder i Sundheds- og Omsorgsudvalget, have kunnet fortælle Gunhild Legaard, at det forholder sig sådan, at der er enighed i udvalget om, at vi vil forsøge at få det indarbejdet i næste års budget. Og det er netop, fordi der er fuld enighed om, at døende ikke altid dør på den mest værdige måde.

Så derfor vil heller ikke vi være med til pludselig over hals og hoved at ændre det budgetforlig, som er indgået mellem flere af partierne herinde. Men jeg kan sige til Gunhild Legaard, at hun kan være forvisset om, at det vil have De Konservatives bevågenhed, og vi vil se meget positivt – det er lidt af en kliche, men det vil vi nu faktisk gøre – på det, når sagen igen bliver taget op i forbindelse med næste års budget.

Lars Hutters (L): Jeg må sige, at jeg har det som Søren Pind fra Venstre, at jeg synes, der er god grund til at kvittere over for Dansk Folkeparti, for det er rigtigt, at denne meget nødvendige debat om, at der skal oprettes hospicer for de døende, bliver rejst her i Borgerrepræsentationen.

Det er tænkeligt, og det kan jeg forstå er sket, at der er en debat også i Sundheds- og Omsorgsudvalget. Men jeg synes da også, det er vigtigt, at man markerer, og jeg kan forstå, at det stort set er hele vejen rundt, hos samtlige partier, at der er et stort og et stærkt ønske om, at tilbuddet om hospice skal være gældende for de københavnere, som i den kommende tid får behov for det. Det synes jeg er en god og en positiv konklusion på debatten.

Jeg må dernæst sige, at naturligvis, hvis det skal være en retting, som skal være for alle, og det går jeg også ud fra, at Dansk Folkeparti mener, så bør det nok ikke være sådan, at det er en eventuel egenbetaling, som eventuelt kan blive afgørende for det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Jeg vil på dette område godt fuldt ud give dem, der har debatteret i sagen, ret i, at her har vi i mange år savnet et fornuftigt og godt tilbud lige fra, at det er en god måde, mennesker dør på på hospitalet, til, at de har mulighed for at dø hjemme på en god måde såvel som på hospice.

Så når jeg har sagt dette, så støtter jeg det ændringsforslag, som Enhedslisten har stillet, at det naturligvis på lige fod med hospitalsophold bliver gratis for dem, der vælger det.

Jeg kan også godt forstå, at man i aften alligevel ikke kan vedtage det, selv om jeg godt kan følge Dansk Folkeparti i, at det havde været rart at få sådan en markering ud. Men jeg har hørt som sagt samtlige partier give løfte om, at det kommer ind i år 2000-budgettet.

Så håber jeg også, at jeg misforstod Socialdemokratiets ordfører, som rent faktisk talte om kommunal støtte til hospicer. Det skal vel forstås i den retning, at man står fast på, at det ikke skal koste den enkelte noget, lige så vel som det ikke skal koste ... (Afbrydelse). Godt, men så er jeg også enig med Socialdemokratiet.

A. Benhaddou (D): Døden synes jeg er noget, man ikke taler så meget om i det danske samfund. Derfor må jeg så kvittere for, at Dansk Folkeparti for en gangs skyld tager et emne op, som jeg ikke vil påstå er af populistiske grunde, men simpelt hen fordi vi undlader at tale om døden og se døden i øjnene. I dette tilfælde har vi fra Borgerrepræsentationen vist en positiv indstilling til forholdene for københavnere i forbindelse med deres død.

Jeg har også selv oplevet det her på nært hold i forbindelse med mine forældres død. Der kan man godt opleve nogle gange, at døden på et hospital kan være utrolig hektisk, der er aktivitet rundt omkring en osv., osv. Så derfor er ideen om støtte til hospicer en fornuftig idé, at Københavns Kommune går ind og giver støtte til hospiceinitiativ.

Jeg vil også sige, at CD støtter Venstres ændringsforslag. Jeg tror, at Dansk Folkeparti kan være stolt over, at næsten alle partier nu har tilkendegivet, at dets forslag vil gå med i overvejelserne omkring Budget 2000. Det tror jeg vil medføre, og det er trods alt et lille beløb, at jeg næsten er helt sikker på, at uanset hvem der indgår budgetforlig år 2000, så vil der blive vedtaget noget omkring hospiceophold for københavnere.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Vi går til 2. runde.

Gunhild Legaard (O): Jeg vil gerne takke for opbakningen.

Jeg har et par svar angående den palliative enhed på Bispebjerg Hospital, som rigtignok er for meget syge patienter. Men den palliative enhed har forskningsmæssig status, og det vil sige, at patienter ikke selv sådan kan ønske at komme der. De bliver udvalgt af læger til den specielle afdeling. På et hospice kan alle og enhver ønske at komme selv.

Angående plejehjemsafdelingerne er det mig bekendt heller ikke meningen, at patienter skal ligge her og dø. Det er en slags aflastningsophold, hvor det er meningen, at de skal hjem igen.

Hospicerne har jo eksisteret i mange år. Lukas Stiftelsens har eksisteret et sted mellem 5 og 7 år, og Diakonissestiftelsens i 1 3/4 år. Og i den tid har de måttet klare sig selv. Det er på høje tid, og jeg mener, det er nu, vi bør give det tilskud.

Københavns Kommune har lukreret på den ordning, at Københavns Kommunes meget dårlige patienter kommer ud på hospicerne og dør der, og kan de ikke betale selv, så søges der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

friplads til dem. Sygesikringen Danmark støtter det med et rimeligt beløb, og en hel del kommuner støtter det ligeledes.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingerne er afsluttet. Der er stillet forslag om, at punktet henvises til Sundheds- og Omsorgsudvalget, og jeg går ud fra, at der skal være afstemning om udvalgshenvisningen ... (Afbrydelser). SF trækker forslaget om udvalgshenvisning, og Lars Hutters opretholder forslaget.

Else Iversen (F) stillede forslag om, at sagen blev henvist til Sundheds- og Omsorgsudvalget.

Forslaget blev forkastet med 34 stemmer imod 16.

For stemte: F, O og L.

Imod stemte: A, Ø, V, C, B, P og D.

Bente Møller (Ø) stillede ændringsforslag om, at hospiceophold fremover er et alment tilbud til alvorligt syge i terminalfasen på linie med sygehusindlæggelse, dag- og døgnpleje og løn til nært pårørende for at passe døende i eget hjem.

Ændringsforslaget blev forkastet med 26 stemmer imod 23.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Gunhild Legaard (O) stillede ændringsforslag om, at Borgerrepræsentationen vedtager at give tilskud til hospice-ophold for borgere i Københavns kommune i 1999 på 1,5 mio. kr.

Ændringsforslaget blev forkastet med 27 stemmer imod 23.

For stemte: F, Ø, O og L.

Imod stemte: A, V, C, B, P og D.

Venstres gruppe, Det Konservative Folkepartis gruppe og Det Radikale Venstres gruppe stillede ændringsforslag om, at Borgerrepræsentationen giver sin positive tilslutning til at indarbejde tilskud til hospice i budgettet for år 2000.

Ændringsforslaget blev godkendt med 50 stemmer. Ingen stemte imod.

For stemte: A, F, Ø, O, V, C, B, P, L og D.

Hermed var forslaget til beslutning bortfaldet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Forslag til beslutning (stillet af Lars Hutters, L):

"Forudsætningen - som det er angivet i H:S's sygehusplan år 2000 - for lukningen af Kommunehospitalet er en opprioritering af geriatri og reumatologi/genoptræning på de akutte hospitaler, samt at forholdene skal være mindst lige så gode på de akutte hospitaler som på Kommunehospitalet.

H:S har udsendt besparelsesforslag på 85,5 mill. kr. for budget 2000 for Rigshospitalet, Hvidovre Hospital, Bispebjerg Hospital og Frederiksberg Hospital, hvoraf det fremgår:

Ca. 100 senge, fortrinsvis for ældre i det medicinske område, skal lukkes:

- *Ved udflytning af 24 geriatriske senge fra Kommunehospitalet til Bispebjerg Hospital, som ifølge sygehusplanen var planlagt til Rigshospitalet, skal der efterfølgende lukkes 24 geriatriske senge på Bispebjerg Hospital.*
- *Der skal lukkes geriatriske senge på Hvidovre Hospital.*
- *Der skal lukkes genoptræningssenge på Hvidovre Hospital, Bispebjerg Hospital og Frederiksberg Hospital.*

Hospitalerne anfører, at besparelsesforslagene vil få konsekvenser for patienterne i form af ringere og dårligere hospitals-behandling af befolkningen bl.a.:

- *Reduktion af sengekapaciteten vil føre til reduktion af behandlingen af H:S-borgere vedrørende en række ventelistesygdomme, og den forventede konsekvens er længere ventetid.*
- *Give problemer med overbelægning, genetablering af en acceptabel belægningssituation, samt vanskeligheder med at fastholde personalet.*
- *Forringelser i den ønskelige kvalitet og service.*

Borgerrepræsentationen kan ikke acceptere, at forudsætningerne for lukningen af Kommunehospitalet, som er vedtaget med sygehusplanen, ikke overholdes. Borgerrepræsentation pålægger Borgerrepræsentationens medlemmer af H:S's bestyrelse at arbejde på, at opprioriteringen af geriatrien og reumatologien/genoptræningen fastholdes, - og de foreslåede besparelsesforslag derfor fjernes. En eventuel revision af sygehusplanen forudsætter inden beslutning en høring af befolkningen, især ældreorganisationerne samt personale på H:S' hospitaler."

Lars Hutters (L): Der er jo tider for falske løfter og falske underskrifter. Der er jo aktuelle sager både med en statsminister med et falsk løfte og flere forretningsfolk med falske underskrifter.

Jeg siger ikke dermed, at der er politikere, der omkring den vedtagne sygehusplan, hvor forudsætningen var, at man skulle opruste geriatrien og genoptræningen, når man skulle lukke Kommunehospitalet og udflytningen derfra, har afgivet falske løfter, eller at Lars Engberg har skrevet falsk under for, at det ikke skulle foregå. Det siger jeg ikke. Det vil selve debatten i aften og afstemningen naturligvis vise.

Altså indtil andet er bevist, så må jeg naturligvis gå ud fra, at ikke mindst Socialdemokraterne, som syntes, det var fantastisk vigtigt at få oprustet geriatrien og få oprustet genoptræningen for de ældre og få dem flyttet ud fra Kommunehospitalet, faktisk har ment det.

Jeg ved godt, at der er nogle, der siger, nu der er lagt disse besparelsesforslag frem, at nu er det lykkedes for Socialdemokraterne under falsk flag at få lukket Kommunehospitalet, og så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

vil de efterfølgende ikke opfylde de løfter og den sygehusplan, som de har skrevet under. Jeg håber stadig væk, det har været med en ægte underskrift.

I hvert fald er det, Borgerrepræsentationen i aften skal tage stilling til, om man stadig væk vil opretholde sygehusplanen, om man stadig væk står inde for, at man naturligvis som en forudsætning for lukning af Kommunehospitalet skal opruste geriatrien og skal opruste genoptræningen.

Det er det stik modsatte af den lange række af besparelsesforslag, som er lagt frem, under stor protest i øvrigt fra en lang række hospitalsdirektioner på HS-sygehusene. Det er alvorlige ting, der bliver sagt. Hvis man gennemfører det her, så vil man direkte sætte førligheden for en lang række HS-borgere over styr, og ventelisterne vil vokse. Det står direkte i de skrivelser, der er kommet fra hospitalsdirektionerne.

Så det er ikke med de pågældende hospitalsdirektioners velsignelse, at det skal ske. Det kommer helt an på den politiske indstilling og som sagt, om der har været falske løfter eller falske underskrifter undervejs. Lad mig bare tage et eksempel blandt nogle af de fuldstændig ejendommelige, der er.

F.eks. står der i et af forslagene, at der rykkes ud med 23 geriatrike senge fra Kommunehospitalet, når det lukker, til Bispebjerg, og så foreslår man i øvrigt, at der lukkes 23 andre geriatrike senge. Jeg ved ikke, om borgmester Peter Martinussen vil fortælle Borgerrepræsentationen, om det er en opfyldelse af, at man vil opruste geriatrien.

Der er jo også det ved det, at sådan som det ser ud, så har den måde, man i øvrigt har gennemført besparelserne på, jo allerede kostet menneskeliv. Det ved borgmester Peter Martinussen udmærket godt. Det har været omtalt i aviserne, og jeg har til i aften bedt om, at borgmesteren undersøgte, om ikke det kunne blive bekræftet, at et meget omtalt dødsfald rent faktisk var forårsaget af, at man havde lukket så mange senge, så det pågældende menneske på grund af sengelukningen døde.

Jeg håber naturligvis – og det er jo baggrunden for, at jeg rejser det – at man står fast på de vedtagelser, man har givet. Vi har jo tidligere i aften ganske flot foræret 80 mill. kr. til Bella Centret, så jeg må jo gå ud fra, at man ikke i aften vil komme med den skammelige politiske påstand, at det skulle være af økonomiske grunde, at man nu ikke kan leve op til de løfter, man har givet.

Så den afstemning, man skal igennem, er for det første, at Borgerrepræsentationen står ved sygehusplanen og de løfter, man har givet om oprustning.

For det andet, at man giver et pålæg til medlemmerne af HS' bestyrelse fra Københavns Borgerrepræsentation, at de naturligvis stemmer imod disse forslag til besparelser, som jo direkte forhindrer, at den pågældende sygehusplan og de politiske løfter, man har givet befolkningen, kan gennemføres.

Borgmester Peter Martinussen: Jeg skal modsat Lars Hutters prøve at gøre det kort, især på dette fremskredne tidspunkt af aftenen, og spare lidt mere, i hvert fald på ordene.

Jeg kan dog ikke undlade at sige, at der jo er en række ting i det lange forslag, Lars Hutters har stillet her, som ikke helt passer. Derfor må jeg sige, at der ikke er grundlag for de afstemninger og de afstemningstemaer, som Lars Hutters lige påstod her fra talerstolen.

Lars Hutters skriver f.eks. i beslutningsforslaget her, at HS nu har udsendt besparelsesforslag på 85,5 mill. kr. for Budget 2000. Nej, HS har ikke udsendt eller besluttet

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

sig for nogen besparelsesforslag for år 2000 nu. Men på baggrund af de økonomiske rammer, vi kender, på baggrund af tidligere vedtagelser i de 2 kommuner, København og Frederiksberg, og på de vilkår, der således eksisterer, har man, helt i overensstemmelse med løfter til både politikere og personale, allerede nu indhentet mulige besparelsesforslag fra hospitalerne og ikke mindst bedt om også at få belyst deres konsekvenser med henblik på, at vi kan få en god, lang, grundig debat, ikke i aften, Lars Hutters, men i løbet af den kommende periode frem til budgetfremlæggelsen og ikke mindst budgetvedtagelsen såvel i HS som i de 2 kommuner, hvis budgetter jo, må man sige, hænger meget sammen med HS', og med henblik på, at man kan få drøftet konsekvenser og andet omkring de økonomiske rammer, der er for hospitalsfællesskabet.

Der er altså ikke tale om, at der er lagt op til præcis vedtagelse af disse eller andre spareforslag, men kun, at man inden for de økonomiske rammer prøver at sandsynliggøre, hvordan tingene kan hænge sammen, og man giver god tid til en grundig debat om konsekvenserne af de besparelsesforslag. Faktisk hvad vi som sagt lovede hinanden og ikke mindst personalerepræsentanterne, hvilket jo nok vil være Lars Hutters bekendt i forbindelse med den seneste drøftelse om omprioriteringer på det vedtagne HS-budget.

Så hvis det var en skolestil, ville jeg nærmest give »misforstået emne« og den karakter, der hørte til der, men det skal vi så undlade i aften.

Jeg vil så bare sige to ting mere, når nu chancen er der. For det første, at det er glædeligt at konstatere, at et lidt større overskud for 1998 kan være med til at mildne vilkårene for HS i år 2000, og at der også er en række andre forhold, f.eks. det at flere patienter fra Københavns Amt end forudsat bliver behandlet på HS-hospitalerne på grund af vores korte ventetider. Nogle af disse ting trækker faktisk i den rigtige retning og medvirker til, at vi alene af den grund kan reducere sparekravene.

Så vil jeg gerne sige til sidst, men ikke mindst, at jeg er helt enig med Lars Hutters og med hospitalsdirektionerne i nogle af deres betragtninger om, at de indkomne foreløbige besparelsesforslag ser alt andet end rare ud.

Derfor trøster det mig også, for det første, at vi får god tid til at prioritere og vurdere på baggrund af de økonomiske rammer, vi kan få for vores virksomhed i år 2000 og få drøftet konsekvenserne af det, og for det andet, at det virker, som om konjunkturerne for en gangs skyld, var jeg nær ved at sige, på dette område er med os, så sparekravene alt andet lige kan blive mindre.

Men det ville være at kortslutte denne grundige proces fuldstændig, hvis Borgerrepræsentationen i aften på det grundlag, man har, eller måske netop ikke har, og fuldstændig afsondret fra budgetprocessen i øvrigt traf beslutning om, hvad man i hvert fald ikke måtte gennemføre i HS.

Så med disse få ord, trods alt, skal jeg bede om, at man ikke vedtager Lars Hutters' forslag i aften, men at man derimod giver god mulighed for den debat, vi skal have om grundlaget for vores serviceniveau på hospitalsområdet.

Else Iversen (F): Ved du hvad, Lars. Vi er fuldstændig enige med dig. Vi synes også, det er for dyrt og for dårligt, så vi har tænkt os at støtte dit forslag. Der ligger jo bl.a. 60 patienter, som er godkendt til plejeophold på hospitalerne, og som vi jo ved fra dagspressen, så er det jo

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

rasende dyrt. Men hvis vi har forstået, hvad du siger, rigtigt, så er der 2 afstemningstemaer i dit forslag, nemlig:

1. »Borgerrepræsentationen pålægger Borgerrepræsentationens medlemmer af HS' bestyrelse at arbejde på, at opprioriteringen af geriatrien og reumatologien/genoptræningen fastholdes – og de foreslåede besparelsesforslag derfor fjernes.«

2. »En eventuel revision af sygehusplanen forudsætter inden beslutning en høring af befolkningen, især ældreorganisationerne samt personalerne på HS' hospitaler.«

Godt, det vil vi gerne støtte.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nu kan man sige, nu er det ganske vanskeligt at trække 2 sætninger ud af en A4-side og kalde det de konkrete forslag. Jeg tror, det er vanskeligt at trække enkeltelementer ud, og opfatter Lars Hutters' forslag som et sammenhængende forslag.

Ikke flere i 1. runde. Lars Hutters i 2. runde.

Lars Hutters (L): Men som forslagsstilleren skal jeg da anmode overborgmesteren om, at det bliver sat under afstemning på den måde, som netop var formuleret fra SF's side. Jeg takker for SF's støtte.

Så må jeg indrømme, at jeg ikke forstod borgmester Peter Martinussen, som jo heroppe for lidt siden underrettede Borgerrepræsentationens medlemmer om, at HS ikke havde udsendt de pågældende besparelsesforslag.

Så ved jeg ikke, hvad det er, jeg står med her fra HS-direktionens Planlægnings- og Økonomiafdeling fra den 3. marts 1999. Det er sendt rundt på samtlige HS-hospitaler, til samtlige samarbejdsudvalg, og der har været en meget stor runde af diskussioner blandt både ledelse og personale.

Jeg går ud fra, at det er et autentisk dokument, eller er det et af de eksempler på falske underskrifter, vi oplever? Det vil jeg egentlig godt bede borgmesteren om at forholde sig til. Fordi hvis det, borgmesteren nu her fortæller, slet ikke er ment sådan, hvorfor skal der så bruges uendelig meget tid og papir og jeg ved ikke hvad og skabes store bekymringer blandt både ledelse og personale og patienter rundt omkring på HS' hospitaler? Det synes jeg da er noget højst mærkeligt og ejendommeligt. Det vil jeg godt bede borgmesteren om at forklare.

Hvis ikke borgmesteren vil forklare det i aften, så skal borgmesteren få det som et skriftligt spørgsmål, og så vil jeg gerne bede om, at borgmesteren i modsætning til de andre spørgsmål, jeg har stillet borgmesteren, ikke venter 3-4 måneder med at svare på det, men svarer på det inden for den tid, der står i forretningsordenen, i hvert fald inden for 8 dage. Det tror jeg, der er mange, der gerne vil have et svar på. Hvis ikke det er alvorligt ment, så er de her ting fuldstændig absurde.

Når jeg i lighed med alle andre har ment, at det var seriøst, og jeg tror nu altså stadig væk, der desværre er et vist gran af seriøsitet i det, så er det jo på grund af, at jeg synes, vi skal markere med det samme, at det ikke er det, vi går efter.

Jeg mener naturligvis også, at økonomien ikke bare er et spørgsmål om at spare. Økonomien er også, at ikke mindst regeringen, som sidder med i HS med 6 medlemmer, også er med til at tage et ansvar for økonomien i HS. Som bekendt er der forhandlinger omkring

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Københavns Kommunes økonomi og HS' økonomi i maj-juni måned, og der bør det naturligvis indgå.

Efter min opfattelse – det er muligt, borgmester Peter Martinussen har en anden opfattelse – bliver hele HS' økonomi ret så afgørende for, hvad det er for et resultat, der kommer ud af de forhandlinger, vi har med regeringen. Der synes jeg, man skal line op med det samme, hvad vi mener om det, og hvilke krav vi har.

Jeg håber, at borgmesteren vil svare; ellers skal jeg gerne ulejlige med det spørgsmål om, hvis ikke det er ment seriøst, hvorfor det så overhovedet skal sættes i værk, som det er gjort, og så håber vi, at vi kan få et svar inden for 8 dage.

Men som sagt, jeg takker for SF's støtte.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere har begæret ordet. Forhandlingerne om dette punkt er afsluttet.

Jeg vil sige, at det kan være lidt svært løsrevet ud af 1½ sides ord at trække det, der er forslaget. Så jeg vil bede Lars Hutters om, næste gang han stiller forslag, så klart at fremdrage, hvad det er der er forslaget, eller gå i en dialog med Borgerrepræsentationens Sekretariat for at få formuleret forslaget. Jeg har ikke kunnet scanne det ud af forslaget ... (Afbrydelse). Det er jeg meget glad for, Martin Günter. Jeg kunne også finde andre elementer i denne.

Jeg vil sige til Lars Hutters, at jeg forstår det sådan, at det, der ønskes afstemning om, er:

1. »Borgerrepræsentationen kan ikke acceptere, at forudsætningerne for lukningen af Kommunehospitalet, som er vedtaget med sygehusplanen, ikke overholdes.«
2. »Borgerrepræsentationen pålægger Borgerrepræsentationens medlemmer af HS' bestyrelse at arbejde på« osv. forslaget ud.

Der blev begæret delt afstemning.

Første del: "Borgerrepræsentationen kan ikke acceptere, at forudsætningerne for lukningen af Kommunehospitalet, som er vedtaget med sygehusplanen, ikke overholdes." blev forkastet med 27 stemmer imod 24.

For stemte: F, Ø, O, P og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Anden del: " Borgerrepræsentation pålægger Borgerrepræsentationens medlemmer af H:S's bestyrelse at arbejde på, at opprioriteringen af geriatrien og reumatologien/genoptræningen fastholdes, - og de foreslåede besparelsesforslag derfor fjernes. En eventuel revision af sygehusplanen forudsætter inden beslutning en høring af befolkningen, især ældreorganisationerne samt personalerne på H:S's hospitaler." blev forkastet med 28 stemmer imod 24.

For stemte: F, Ø, O, P og L.

Imod stemte: A, V, C, B og D.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

20) 114/99

Forslag til beslutning (stillet af Morten Kabel, Ø):

"Borgerrepræsentationen beslutter at rette henvendelse til regeringen med henblik på forhandlinger om, at Københavns Kommune trækker sig ud af Ørestadsselskabet."

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Morten Kabel får ordet.

Morten Kabel (Ø): Ja tak. En økonomisk katastrofe det er, hvad Ørestadsselskabet og Ørestadsprojektet er i gang med at kaste Københavns Kommune ud i. Det er baggrunden for Enhedslistens forslag her til aften.

Vi kan i Enhedslisten kun tilslutte os, at der kommer store investeringer i den kollektive trafik, for hvor ville trafiksituationen her i byen dog se bedre ud, hvis vi altid snakkede denne beløbsstørrelse, når vi snakkede investeringer i kollektiv trafik og i forbedringer af byens trafiksituation.

Problemet er i øjeblikket, at vi med metroen får den forkerte og dårligste slags kollektive trafik udført af tvivlsomme entreprenører til den højest mulige pris. Det må siges at være grotesk.

12 mia. kr., ca. 60 pct. af denne kommunes nettobudget, det er overslaget over den indtjening, som salget af grunde i Ørestadens område skal give. Det lyder jo flot, og det lyder jo også af mange penge, som der skulle være mulighed for at få bygget meget for.

Men vi har jo desværre ikke de 12 mia. kr. i hånden, men snarere tværtimod, for indtægterne skal komme ind over de næste 30 år – 30 år. Det betyder jo alt andet lige en høj grad af usikkerhed hvad angår indtægternes størrelse. Det betyder også, at de udgifter, man har undervejs, jo skal finansieres, og at der skal betales renter af dem.

Udgifterne derimod ligger ikke fordelt over 30 år, men ligger nu, i denne periode, vi er i gang med. Overslaget her i januar-februar ligger på 8,3 mia. kr. sådan cirka. Det er 3,7 mia. kr. mere end oprindeligt anslået, da man gik i gang med dette projekt, og det er ca. 1,8 mia. kr. mere, end da grundlaget for den nuværende beslutning, de nuværende investeringer blev truffet.

Spørgsmålet er i virkeligheden også, om vi kan stole på de oplysninger, vi har fået, om, at det »kun« – i meget store citationstegn – kommer til at koste 8,3 mia. kr. Jeg tror det ærligt talt ikke. I Folketingets Finansudvalg er udgifterne i øjeblikket vurderet til 12 mia. kr. af udvalgets formand, Peter Duetoft fra Centrum-Demokraterne. Det er altså før renter etc. Reelt ligger vi altså på et langt højere beløb.

Enhedslistens forslag vil betyde, at vi overlader ansvaret for etableringen af metroen til staten og til staten alene. Hermed har vi jo, som jeg nævnte, paradoksalt nok måske en trafikpolitisk allieret i CD's folketingsgruppe. Det vil måske være en af de første gange det sker. Men der er jo relanceret de samme tanker, nemlig at statsliggøre byggeriet af metroen.

Det vil være den eneste farbare vej, for et byggeri af denne størrelse er af et omfang, som kræver, at det er hele landet, der står bag, at det er hele landet, som går ind og tager et ansvar, og man ikke bare påfører borgerne i én kommune, om end denne kommune selvfølgelig er stor, det ansvar. Alternativet til Enhedslistens forslag i aften er at påføre borgerne i Københavns Kommune en milliardgæld for et projekt, der i bedste fald er middelmådigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Økonomisk ansvarlighed vil betyde, at vi sørger for at gavne Københavns Kommunes borgeres pengepung. Det vil betyde, at vi sørger for at forhindre, at vi om få år skal ud og lægge flere hundrede millioner, ja milliarder kroner i Ørestadsselskabet for at dække underskuddet, penge, der kun kan hentes ét sted fra, nemlig i denne kommunes kasse, enten ved at skære ned på servicen eller ved at sætte skatten op med uhyrligt mange procent.

Økonomisk ansvarlighed er derfor at støtte det forslag her. At stemme nej er som at spille russisk roulette med 6 kugler i magasinet.

Jens Johansen (F): Jeg har i dag sammen med andre borgerrepræsentanter modtaget en invitation til et kursus i retorik. Jeg tror, at Morten Kabell i hvert fald kunne komme med under det dagsordenspunkt, der på kurset vil handle om demagogi, fordi det, vi har hørt her, er dog den værste gang demagogi, man længe har kunnet høre.

Forudsætningerne i den motivering, som er i Enhedslistens forslag her, kan vi simpelt hen ikke tilslutte os. De holder ikke, de er ikke dokumenteret. Jeg forstår, at Morten Kabell tager Peter Duetoft som sandhedsvidne på, hvordan Ørestadsselskabets økonomi og metroanlæggets økonomi ser ud. Det synes jeg er helt fint, men det må jo så altså også lægges Morten Kabells dømmekraft til last.

Vi nærer den samme bekymring som Enhedslisten for, om den model, som er valgt ved finansieringen af metrobyggeriet, skal medføre, at Københavns Kommunes borgere over skatten kommer til at betale til metroanlægget og metrodriften. Det skal der ikke være tvivl om.

Men der skal heller ikke være tvivl om, at sådan som økonomien ser ud nu, så er der ikke noget, der tyder på, at det rædselsscenario, der her stilles op som noget givet, og som ganske demagogisk heroppefra postuleres som den skinbarlige sandhed, skulle blive virkeligheden. Der er jo sagt meget om ting, der skulle være sandheden om metroanlægget her i den seneste tid, og Morten Kabells optræden heroppe er så endnu en replik i det absurde teaterstykke, vi har set, hvor Peter Duetoft også har spillet sin rolle. Der er intet, der tyder på, at det rædselsscenario, der her tegnes af Morten Kabell, skulle blive virkeligheden.

Men selvfølgelig er det nødvendigt at få beregnet følsomheden for Ørestadsselskabet. Derfor har vi også stillet en række spørgsmål til Ørestadsselskabets forvaltning for at få udregnet 16 forskellige scenarier for de forskellige parametre, som øver indflydelse på økonomien.

Jeg synes, der er god grund til at få belyst i Økonomiudvalget, om det skulle forholde sig sådan, som Morten Kabell postulerer heroppefra, eller det skulle forholde sig sådan, som jeg i hvert fald indtil videre har hørt, at det forholder sig, at der ikke er noget, der tyder på, at det er sådan, som Morten Kabell siger. Og stedet mener jeg er Økonomiudvalget. Derfor vil jeg ved forhandlingernes afslutning foreslå hele dette forslag henvist til Økonomiudvalget. Subsidiært skal jeg meddele, at SF vil stemme imod forslaget.

Borgmester Søren Pind: Jeg har studeret forretningsordenen meget nøje. Jeg har ikke et eneste sted fundet en klausul, der fordrer, at medlemmer af Borgerrepræsentationen siger tak for ordet, når de går på talerstolen. Men jeg kan godt forstå, at Morten Kabell gør det, når han fremkommer med sådan noget sludder, som vi lige har hørt. For hvad er essensen af det, der bliver sagt? Essensen er, at københavnernes kommer til at stå uden metro.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Nu har vi hørt Enhedslisten et massivt antal gange sige, at det handler om den kollektive trafik. Vi skal smide bilisterne ud af byen. Vi skal fjerne, havde jeg nær sagt, alt andet end muligheden for at køre med den ene eller den anden form for kollektivt transportmiddel. Og så ser man dette forslag fra Enhedslisten.

Hvad er forslaget egentlige indhold? Forslagets egentlige indhold er at bryde med hele den fundamentale forudsætning, der ligger til grund for Københavns minimetro, en eller anden forestilling om, at så vil staten bare komme og lave en minimetro til københavnere, helt af sig selv, uden et københavnsk bidrag.

Jeg må bare sige til Enhedslisten, at der er Venstre fundamentalt uenig. Vi ønsker et metrosystem i København, vi ønsker en ordentlig, anstændig kollektiv transport i denne by. Og hvis Enhedslisten pludselig er svunget om og fundamentalt har ændret synspunkt, så synes jeg, man skal gå op og sige det, i stedet for det vrøvl, vi hører her.

Må jeg så sige, at vi med den seneste udvikling i Ørestadsselskabet in mente er helt trygge ved, at der nu, i hvert fald i forhold til offentligheden, vil komme en anderledes håndfast styring af Ørestadsselskabet ind. Vi skal ikke kritisere den tidligere bestyrelse, det findes der ikke noget grundlag for, men vi tror på, at den nye formand for Ørestadsselskabet, som kommer til, vil kunne bibringe den ro over organisationen, som bl.a. Enhedslisten konstant har været med til at udfordre.

Det er sådan set, tror jeg, den fundamentale forudsætning for, at København kan få et ordentligt metrosystem, og det er sørgeligt at se, at Enhedslistens snak om et ordentligt kollektivt transportsystem i hovedstaden kun er det – snak.

Ole Hentzen (C): Jeg skal kort sige, at Den Konservative Gruppe naturligvis ikke støtter det forslag, der er fremlagt.

Vi støtter heller ikke det af Jens Johansen stillede forslag om, at forslaget egentlig skulle have lov til at bestå ved at blive henvist til Økonomiudvalget. Det stemmer vi også imod. Vi er lige så sikre på, at når de beregninger foreligger, der er annonceret fra hr. Jens Johansens side, så vil de af kommunen 3 udpegede medlemmer i bestyrelsen, som alle har sæde i Økonomiudvalget, finde en helt naturlig anledning til, at Økonomiudvalget kan få den orientering, som er nødvendig desangående.

Lars Hutters (L): Hvis jeg skal være ærlig, og man skal jo være ærlig, så må jeg sige, at jeg ikke har sikkerhed for, hvordan økonomien er i Ørestadsselskabet. Det til trods for at Københavns Kommune ejer 55 pct. af Ørestadsselskabet. Det burde jo være naturligt, at alle borgerrepræsentanter til punkt og prikke vidste alt om, hvordan økonomien er i Ørestadsselskabet, hvad der er af gældsposter, hvordan udviklingen er osv., osv.

Men jeg skal være ærlig og sige, at det gør jeg ikke, og jeg ved ikke, hvor mange medlemmer herinde i Borgerrepræsentationen der gør det. Jeg kan forstå, at Jens Johansen fra SF, som sidder som et af Borgerrepræsentationens bestyrelsesmedlemmer i Ørestadsselskabet, heller ikke gør det.

Jeg synes, det er ganske fortræffeligt, at Jens Johansen nu har stillet en lang række spørgsmål, som jeg håber hjælper til, at også nogle af os andre får en bedre forståelse for økonomien i Ørestadsselskabet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Jeg har kunnet notere mig, at der i offentligheden er en meget stor bekymring. Jeg ved som sagt ikke, om det er rigtigt eller ej, fordi der er ikke nogen særlig stor gennemsigtighed i øjeblikket, og det er muligt, at den nye formand, Henning Christophersen, hjælper til med, som Søren Pind siger, at nu kommer denne gennemsigtighed. Der er et kæmpestort ønske om det.

Jeg så gerne, at denne sag blev henvist til Økonomiudvalget, fordi det vil jeg da sige til Søren Pind fra Venstre, at jeg er meget stor tilhænger af, at vi får en god metro, og jeg er meget glad for i aften at høre, at Søren Pind og Venstre giver håndslag på, at vi skal have et godt, veludviklet kollektivt trafiksystem. Så også på det punkt er jeg og Venstre enige.

Jeg er også i den situation, selv om jeg kan forstå den bekymring, som Enhedslisten har, at jeg heller ikke kan stemme for Enhedslistens forslag. Altså for mig at se er det faktisk vigtigt, at København bevarer en indflydelse, sådan som Søren Pind også var inde på, på, hvordan den kollektive trafik udvikles.

Hvis de økonomiske byrder bliver af en sådan karakter, så det begynder alvorligt at antaste skatteborgernes pengepung, og jeg kan forstå, at det egentlig er det, der dybest set er bekymringen for Enhedslisten, så har jeg selv, hvad man ved i Økonomiudvalget, peget på, at jeg synes sådan set, store trafikinvesteringer, som også store dele af Danmark ville få gavn af i forbindelse med Øresundsbroen og i forbindelse med lufthavnen osv., naturligvis burde kunne finansieres ligesom disse meget store motorveje, har jeg forstået, jeg har aldrig selv kørt på dem,ovre i Nordjylland.

Jeg tror sådan set, at det her trafiksystem kommer til at transportere sådan ca. 1.000 gange, ja måske endnu flere personer, end disse motorveje, som staten har investeret i oppe i Nordjylland. Så hvis det endelig bliver et problem med økonomien, så synes jeg, det er den vej rundt med en fornuftig forhandling med Trafikministeriet, det skal løses.

Men som sagt, jeg glæder mig til, og jeg er meget glad for, at Jens Johansen har stillet de her spørgsmål om økonomien, for jeg glæder mig vitterlig til at få en meget stor indsigt i, hvordan økonomien er i Ørestadsselskabet.

Jeg synes, det burde være en af de væsentligste ting, at ligegyldigt hvornår en borgerrepræsentant blev stoppet på gaden under de her store udbygninger, så kunne borgerrepræsentanten over for den interesserede borger klart og tydeligt og meget præcist redegøre for, hvordan økonomien var.

Det synes jeg ville være en god målsætning, og jeg håber, at jeg, inden vi går på sommerferie, kan sige til samtlige andre borgerrepræsentanter og borgere i København, at nu har vi fået den klare indsigt i økonomien.

Mikkel Warming (Ø): Jeg ved ikke, hvem der ville gøre sig bedst på retorikkurset, Morten Kabell eller det trængte bestyrelsesmedlem, der med ørestadskasketten på forsvare selskabet næsten uanset hvad. Jeg ved ikke, om den opvisning i defensiv retorik, som Jens Johansen kom med, var et nærmere studium værd. Jeg tror godt, jeg kan finde på andet at lave.

Hvad er det så vi ved om økonomien i Ørestadsselskabet? Jo, vi ved for det første, at anlægsudgifterne, som man kender dem i dag, er næsten fordoblet i forhold til det oprindelige overslag. Vi ved, at man skal til at have ret mange penge i kassen i forhold til grundsalget,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

hvis man skal undgå at falde i en rentefælde, hvis man skal undgå, at renterne på de lån, man optager for at finansiere metroen, ikke pludselig begynder at overstige de indtægter, man har.

Går det den vej, og det er der, vores store bekymring ligger, så er det, at man har bundet en kommune, som ikke er verdens rigeste, i et projekt med store økonomiske problemer, og derved påfører man Københavns Kommune og københavnske borgere store økonomiske problemer.

Jeg vil henvise til det ellers absolut ikke venstreorienterede ugeblad Mandag Morgen, som har lavet nogle meget interessante analyser af scenarierne for grundsalget, hvad det er for nogle priser, man regner med på internationalt niveau i lignende konstruktioner, lignende områder. De siger – og de mener virkelig »desværre«, og det gør jeg for så vidt også – at risikoen for, at Ørestadsselskabet ender i en rentefælde, er meget, meget stor.

Det, som jeg meget gerne ville have et bestyrelsesmedlem fra Ørestadsselskabet til at svare på, er, hvor mange penge der er kommet i kassen fra grundsalg i Ørestaden. Ikke noget med alt det med optioner og store planer og offentlige byggerier i mange eksemplarer, der skal derud. Hvor mange penge er der i kassen? Hvor mange er der kommet ind i regnskabsår 1997 og i regnskabsår 1998? Det må man vide som bestyrelsesmedlem, fordi der lå jo budgetter og forudsætninger, som talte om rimeligt store grundsalg i netop de år. Så det må vi kunne få svar på: Hvor mange penge er der i kassen?

Hvorfor opstår denne usikkerhed? Det skal ikke være nogen hemmelighed, at for os er den konstruktion, den selskabsform, man har valgt, med et selskab, som jeg tror, vi er ret mange, der anser for ganske lukket, som er med til at sprede usikkerhed omkring, hvordan projektet går.

Det handler ikke om ikke at ville metroen, det handler tværtimod om at få den på ret spor. Det handler tværtimod om at få skabt sikkerhed for, at projektet ikke kører så meget af sporet, at det ender i en økonomisk katastrofe. Det kan vi efter vores mening kun for alvor sikre ved, som det burde have været fra starten, at gøre det til en offentlig, statslig opgave at sikre gennemførelsen af dette projekt. Hvis man samtidig kan sælge grunde, fint nok, det kan da dække nogle af omkostningerne, men sikkerhed for at kommunens økonomi ikke trækkes ned af Ørestadsselskabet.

Gennem at trække sig ud af Ørestadsselskabet, og det er sådan set det, vi jo opfordrer til, så sikrer vi forhåbentlig også en situation, hvor der kommer så meget åbenhed i processen, så meget åbenhed omkring metroprojektet, omkring grundsalget, omkring de planer, der er, at man føler sig sikker, at man ved, hvor mange penge der kommer i kassen, at man ved, hvorfor der er ting, der åbenbart ikke er gået så godt, som de kunne, i forhold til entreprenøren. Den åbenhed, som kan komme ved, at selskabet forsvinder, vil give alle københavnerne og mange flere borgere en meget større indflydelse på, hvad det er for et projekt, vi ender med.

For tag ikke fejl, formålet med det her er at sikre, at vi får en ordentlig metro, og sikre, at der også er penge til og vilje til at udbygge den ud over de spor, man nu har lagt, at udbygge den og sikre, at den kommer videre ud. Det kan man kun, hvis man i hvert fald begynder at overveje – det kunne man så passende gøre i Økonomiudvalget – at følge Enhedslistens forslag og få kommunen ud af en måske kommende økonomisk suppedas og samtidig sikre et reelt offentligt ansvar og reel åbenhed omkring projektet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Inden Morten Kabell i 2. runde tager ordet, vil jeg gøre nogle få bemærkninger om denne sag og i særlig grad måske til Mikkel Warming.

Jeg synes, det er lidt bagvendt at tale om, at nu skal kommunen trække sig ud med henblik på, at Borgerrepræsentationen skal få større indsigt i et projekt, hvis staten tog det fulde ansvar for det. Det er jo lidt, ja déjà-vu-agtigt er der over debatten, men lidt grotesk er det, et offentligt ejet selskab, staten og kommunen i fællesskab.

Jeg har også hørt til dem, der mente, og gjorde det forud for vedtagelsen af loven i 1992, at denne opgave burde være en opgave, som staten alene tog sig af. Så har vi udviklet et efter min opfattelse ganske glimrende koncept, som jo har vist sig at få metroen på skinner, har vist sig at være et projekt, der skrider frem, om end lidt langsommere, og det er lidt ærgerligt, end det var forudsat.

Jeg deler den opfattelse, som Jens Johansen giver udtryk for, jeg deler den opfattelse, som borgmester Søren Pind giver udtryk for i forhold til tillid til, at dette projekt fortsat kommer til at køre.

Jeg har det i øjeblikket sådan lidt surrealistisk, når man følger debatten i medieme og ser, hvad der bliver skrevet og sagt forskellige steder om et projekt, hvor man kan se, at betonpillerne rejser sig på Amager, og boremaskinerne trods alt kører fremad.

Det er ikke mere, Lars Hutters, end en måned eller halvanden siden, vi havde en runde med drøftelser af det her i Økonomiudvalget, og jeg forudskikker, at når vi ser den rapport, som trafikministeren har sat i gang, når resultatet af det er på plads, når vi ser, hvad Rigsrevisionen når frem til baseret på den undersøgelse, der er sat i gang, ja, så får vi naturligvis en drøftelse igen i Økonomiudvalget.

Vi har tilkendegivet, de 3 bestyrelsesmedlemmer, som jo stod bag den rapport eller orientering, der blev givet af Økonomiudvalget for en måned til halvanden siden, at det gør vi igen, når der er ønske om det. Det gør vi igen, også når vi føler, at der er behov for at delagtiggøre andre fra udvalget og Borgerrepræsentationen i, hvad der foregår i selskabet.

Jeg må klart afvise, at det, der foregår i selskabet, er mere lukket, end hvis DSB havde forestået eller staten på en anden måde alene havde forestået dette projekt. Det er jo lidt grotesk at sige, at en statsliggørelse af projektet skulle give borgerrepræsentanterne Mikkel Warming og Morten Kabell større indsigt. Det taler næsten for sig selv.

Ikke flere i 1. runde, vi går til 2. runde.

Morten Kabell (Ø): Ørestadsselskabets næstformand har jo ret, når han siger, at en eventuel statsliggørelse af selskabet taler for sig selv, hvis en statsliggørelse af selskabet ville give borgerrepræsentanter som resten af befolkningen større indsigt i, hvad der foregår. Det er rigtigt, det taler for sig selv, for det er faktisk sandheden ... (Afbrydelse). Nu kan jeg høre, at overborgmesteren sidder bagved og siger, at det er jo fuldstændig brrrrr derudaf. Ja ja, men sandheden er, at det her er et lukket selskab, hvor man intet kan få at vide. Sandheden er jo, at vi ikke kan få de oplysninger, vi ønsker. Sandheden er jo, at det ikke er muligt at få de oplysninger ud af selskabet om økonomi, om tidsplaner, og om, hvordan projektet i det hele taget skrider frem, som vi gerne vil have.

Jeg kan da godt love overborgmesteren og Jens Johansen og andre, der måtte ønske at få sådan et løfte, at vi vedbliver med at sætte sådan nogle sager her på dagsordenen. Vi vedbliver med at stille spørgsmål, skriftlige, mundtlige, på alle mulige andre måder, lige indtil vi får de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

svar, vi ønsker. Fordi det er meget enkelt: Giv os de svar, giv os dem på et reelt grundlag, og så kan vi snakke politik derefter. Indtil videre er dette et opklaringsarbejde som det, man har lavet i Randers.

Jens Johansen slog fast, at der ikke var noget som helst belæg for, at et rædselsscenario skulle være korrekt. Man har fra SF's side stillet op 16 forskellige scenarier, som man ser. Det vil glæde mig, hvis det betyder, at SF begynder at have en offensiv rolle i Økonomiudvalget omkring Ørestadsselskabets økonomi og planlægning. For i de nu 14½ måned, jeg har siddet der – med 6 uger på orlov dog – så har jeg ikke set det endnu. Men det vil glæde mig, og jeg vil se frem til at kunne samarbejde med SF om en offensiv rolle, for det er ikke det, jeg har set endnu.

Så skal jeg helt undlade at kommentere noget om retoriske bemærkninger, demagogi og sådan nogle ting, bare lige så stille kommentere, at hvis det var det, det skulle bedømmes på fra det ærede bestyrelsesmedlem i Ørestadsselskabet Johansens side, ja, så ville man jo nok snakke om bragesnak og om føren – nej, jeg må ikke sige føren bag lyset, men så i hvert fald bare tale varm luft.

Søren Pind forholdt sig lidt til forretningsordenen. Man kunne også kommentere, at der er i hvert fald ikke noget i forretningsordenen, der siger, at man skal tiltale ham »borgmester«, men det gør vi dog alligevel af uvisse årsager.

Han talte også om minimetroen, og det var måske en meget god lille fortaelse, eftersom den faktisk hedder metroen. Sandheden er jo, at det er blevet en minimetro. Man kan ikke engang få det igennem, man ønsker. Det skyldes jo i høj grad i øjeblikket, at Københavns Amt er ved at nå til en lille smule fornuft og faktisk ikke vil give de investeringer til det, som de skal. Jeg er en sjælden gang blevet glad for Københavns Amt.

Så forholdt Jens Kramer Mikkelsen sig til, om, hvorvidt offentligheden kan få noget at vide. Spørg de mange journalister, der har forsøgt at få noget at vide, om de kan få noget at vide. Svaret er et rungende nej, for selskabet er fortsat lukket, for selskabet forsøger fortsat at holde tingene skjult for alle andre end lige dem selv.

Jeg skal ikke kunne sige det, men det kan godt være, at bestyrelsen i Ørestadsselskabet får de ting at vide, som de beder om, og de får måske de ting at vide, som vi andre beder om. Men det kommer ikke videre end til bestyrelsen, hvis bestyrelsen får det at vide, jeg ved det ikke, jeg deltager der ikke.

Det er også et glimrende koncept, får vi at vide, og metroen er på skinner. Nu er det jo ikke noget problem at udstede checks. Det er måske et større problem i det her tilfælde, hvem det er der skal ende med at betale dem, og i det her tilfælde gør man altså regning uden vært.

Jens Kramer Mikkelsen sagde én ting, som jeg godt kan tilslutte mig fuldt ud: Det er surrealistisk. Det er surrealistisk at se, hvordan man behandler offentligheden i denne sag. Det er surrealistisk at se, hvordan man har et selskab, der netop ikke bare er underlagt den ene af de offentlige myndigheder, men som netop er blevet til et selskab, som jo så gør, at det bliver lukket. Fik vi statsliggjort det her, så kunne det være, at vi som borgere fik en mulighed for at få indsigt. Så kunne det også være, at folketingsmedlemmerne havde en mulighed for at få indsigt i selskabet. Så kunne det være, at man kunne få den indsigt og de muligheder for at præge beslutningerne, som vi har krav på som borgere i dette land.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Men Ørestadsselskabets bestyrelse agter ikke, som det har været indtil nu, at medvirke til det. Det er jo det, vi meget tydeligt har set i dag fra både Jens Johansen og Jens Kramer Mikkelsen. Ynk, ynkk, ynkk.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Medynk.

Jens Johansen (F): Jeg ved snart ikke, om man skal le eller græde på Enhedslistens vegne, helt ærligt. Jeg noterede mig nogle ting, som jeg gerne vil konstatere. For det første et markant politikskifte hos Enhedslisten og så alligevel en modsigelse mellem de 2 ordførere, som har været heroppe.

Det markante politikskifte går på, at nu vil Enhedslisten pludselig metroen. Det har Enhedslisten ellers ikke villet før, men vi vil metroen, siger Mikkel Warming. Derefter siger Morten Kabell, det er da godt, at Københavns Amt har sagt nej til at ville metroen, det er fornuftigt. Med andre ord: Vi vil ikke metroen. Kan Enhedslisten finde ud af, hvad politik Enhedslisten har på dette område?

Vi tager Mikkel Warmings ord for gode varer og ønsker Enhedslisten velkommen i gruppen af partier, der vil metroen, fordi vi vil det projekt i SF, og det har vi hidtil ment var forskellen til Enhedslisten. Men velkommen i klubben, I som nu vil metroen sammen med os andre.

Så må jeg sige, at vi deler også den bekymring, at det her skulle komme til at koste Københavns borgere skatte kroner. Derfor har vi stillet de her spørgsmål om følsomheden for at få en risikoberegning. Vi vil nemlig gerne bygge vores vurderinger på facts og ikke på slagord og fraser og udtalelser og slag på tasken, f.eks. fra Finansudvalgets formands side. Det vil vi ikke. Det er faktisk for, at Enhedslisten skulle have mulighed for i Økonomiudvalget at gøre det samme, at vi stiller forslag om udvalgshenvisning.

Men jeg vil gerne bekræfte over for Ole Hentzen – som jeg nu ikke lige kan få øje på – at vi vil vende tilbage til Økonomiudvalget med de beregninger, når de er lavet.

Så vil jeg sige, at det er ret interessant at høre Enhedslisten tale om sammen at spille en offensiv rolle i Økonomiudvalget. Nu behøver vi, synes jeg, ikke at bruge Økonomiudvalget som det sted, hvor vi spiller en offensiv rolle, men derimod bestyrelsen, og det gør vi så.

Der vil jeg konstatere, at bestyrelsen faktisk har taget til efterretning, at Borgerrepræsentationen har vedtaget et forslag stillet af Enhedslisten. Men det er sgu gået fuldstændig hen over bevidstheden på Enhedslistens ordfører, at det her er vedtaget, at selskabet skal være åbent.

Jeg vil meget gerne vide, hvor mange gange Morten Kabell har stillet spørgsmål om eller til Ørestadsselskabet, som han ikke har fået svar på. Jeg vil meget gerne vide, hvilke journalister der har henvendt sig for at få informationer hos Ørestadsselskabet, som de ikke har fået. For når den slags informationer bliver nægtet med henvisning til sagshemmeligheder og forretningshemmeligheder, så skal bestyrelsen informeres, og jeg har ikke i bestyrelsen fået informationer om, at der er nogen, der er blevet nægtet aktindsigt.

Men jeg vil også spørge Ørestadsselskabet, hvor mange gange Morten Kabell har stillet spørgsmål til Ørestadsselskabet. Han står jo heroppe og siger: Vi stiller spørgsmål uden at få svar. Det vil jeg spørge selskabet om, og så må vi se, hvad antallet har været. Indtil videre er jeg mig ikke bevidst, at Morten Kabell har stillet spørgsmål til Ørestadsselskabet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Mikkel Warming stillede et konkret spørgsmål om regnskab 97 og 98, hvor mange penge der er kommet ind ved ejendomssalg. Som det fremgår af regnskabet, så er der kommet flere ind, end der er budgetteret. Der er også en del af salgene, der er forbehold på ... (Mikkel Warming: Grundsalg i Ørestaden, ikke Skanska. Morten Kabell: Svar på det stillede spørgsmål ...) ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jens Johansen har ordet. Jeg vil godt sige til Morten Kabell og Mikkel Warming, som er meget ivrige i denne sag, og som jeg forstår har nærlæst forretningsordenen, at det fremgår også af forretningsordenen, hvor man taler fra.

Jens Johansen (F): Som jeg forstod spørgsmålet, så var det, hvor meget land eller hvor mange grunde der var solgt, hvor mange penge der var kommet ind. Det fremgår af regnskabet. Der er kommet mere ind, end der er budgetteret med. Det kan jeg så også konstatere, at det ved Mikkel Warming.

Men ikke desto mindre har vi noteret os, at der er forbehold på en del af disse handeler, og derfor er det også, at vi har stillet de spørgsmål om risiko og følsomheden, som vi så nu er ved at få beregnet. Det vil vi vende tilbage til Økonomiudvalget med på et senere tidspunkt.

Jeg synes, det har været en pudsigt forestilling her fra Enhedslistens side. Den bekræfter igen det, jeg sagde i mit første indlæg.

Og så synes jeg, at det kunne være nok så interessant en diskussion at finde ud af, hvem det er der skal score overskuddet, hvis og når der kommer et overskud på driften af Ørestadsselskabet og metroen.

Mikkel Warming (Ø): O.k., så starter vi med at fortælle Jens Johansen en lille historie fra det virkelige liv.

For ikke særlig længe siden var jeg som en af de inviterede fra denne forsamling til et møde ude i Vanløse om den nye station i forbindelse med ringbanen. Der var en lang diskussion, om man nu også kunne være sikker på, at der kom en metro til Vanløse, for det ville man gerne have.

Der var bl.a. nogle ihærdige lokale spørgere, som sagde: Vi har skrevet til selskabet, vi har bedt om at få, vi har fået at vide nu hele tiden, at selvfølgelig har selskabet ikke nogen planer om ikke at sende metroen til Vanløse. Det er der vist heller ikke politiske planer om herinde, mig bekendt i hvert fald. Kan vi så ikke få de papirer, der beviser det? Nej, det kan man ikke. Kan vi ikke få den beslutning, som viser, at det bliver sådan? Nej, det kan man ikke, det udleverer man ikke.

Se, der var en konkret usikkerhed, der kunne fjernes ved en lille smule åbenhed, Jens Johansen. Det var bare en lille historie fra det virkelige liv.

For jeg er da sikker på, at man ikke i selskabet eller nogen som helst andre steder har planer om, at der ikke skal være metro i Vanløse. Selvfølgelig har man ikke det. Men så fjern dog den usikkerhed ved at udlevere papirerne. Sværere kan det vel ikke være. Der kan vel ikke være så mange forretningshemmeligheder, der bliver afsløret på den måde.

Så spørger Jens Johansen, hvad vi mener om metroen. Vi vil gerne have en metro. Vi synes bare ikke, den skal gå på Amager Fælled, der har den ikke noget at gøre.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Og så omkring grundsalget. Jo, jeg ved nemlig godt, hvad det er for et tal, der er kommet ind på salg af grunde i Ørestaden, ikke havnegrundene. Ifølge et svar til Folketingets Trafikudvalg er det lig nul i 1997. Og i 1998 har man ikke lavet regnskabet færdigt ifølge det svar, der er givet. Hvor mange penge var det, Jens Johansen, der skulle være kommet ind i reel cash?

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Altså Mikkel Warming har jo siddet i dette ... (Afbrydelse). Jeg har bedt om en kort bemærkning. Mikkel Warming har selv siddet i selskabets bestyrelse, og jeg ved, han har fået udleveret alt materiale vedrørende dette selskabs oprindelse, herunder alt det materiale, der var til forelæggelse i Folketinget, og som gav anledning til, at der blev vedtaget en lov om Ørestadsselskabet. I ørestadsloven var der klart beskrevet etape 1 og etape 2 og etape 3.

I denne lov vedtaget af Folketinget står der jo, at der skal etableres en metrolinje mellem Vanløse og Frederiksberg, og hvis Mikkel Warming vil have udleveret nogle papirer, der bekræfter dette, så henvend sig dog det rette sted, nemlig i Folketinget, hvor han kan få udskrifter af forhandlingerne samt lovtæksten endnu en gang. Det andet er rent idioti.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Ønsker Morten Kabell at opretholde sin korte bemærkning fra før? (Ophold). Så er det Jens Johansen for en kort bemærkning først.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Jeg har det altså lidt sådan, at nu bliver det endnu mere absurd, end det startede. Nu skal vi til at høre om, hvilke møder Mikkel Warming har været til. Jeg kan også underholde med møder, jeg har været til, men det kommer ikke sagen ret meget ved.

Jeg synes, at Mikkel Warming skal oplyse, hvilke spørgsmål det er han og Morten Kabell ikke har kunnet få svar på, og så skal de nok få det. Men jeg tvivler på, at der er nogen spørgsmål, som de har stillet på den måde, man stiller spørgsmål på her, og det ved de også godt hvordan er, de ikke har fået svar på.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Jeg vil godt gentage for Jens Johansen, hvad det var det handlede om. Det handlede om nogle aktive lokalfolk ude i Vanløse, som gerne ville have de papirer, der kunne sikre, at de fik fjernet enhver tvivl om, at der kom metro til Vanløse. Det var bare det, jeg sagde, at de fik at vide, da de henvendte sig, at de papirer kunne de ikke få. Det er altså noget, der er sket for mindre end et år siden, efter at forslaget blev vedtaget herinde. Altså det var i virkeligheden lige så meget et godt råd til Ørestadsselskabet om at udlevere sådan nogle papirer.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Morten Kabell, er det en kort bemærkning? (Morten Kabell: Nej). Så er det Søren Pind først ... (Morten Kabell: Nå men så vil jeg gerne have en kort bemærkning). Nej, nu får Søren Pind en kort bemærkning. Det er ikke et supermarked, vi er medlemmer af her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind**: Jeg synes stadig væk ærlig talt, at Jens Johansen har behov for og ret til at få svar på sit spørgsmål: Er der stillet spørgsmål til dette, eller er der ikke? Det synes jeg ærlig talt er ret afgørende. Man kan ikke begynde at snakke udenom på alle mulige andre faconer.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er der ikke flere i denne runde. Vi går til 3. runde.

Morten Kabell (Ø): Jeg synes, man ofte kan konstatere her, at Jens Johansen ikke hører efter og måske heller ikke læser indenad, det ved jeg ikke, men i hvert fald har store problemer med egentlig at høre efter, hvad det er der er blevet sagt heroppefra.

Der blev stillet nogle konkrete spørgsmål. Der blev også stillet nogle konkrete spørgsmål, der burde være til at svare på. I hvert fald i forhold til de svar, vi har fået i Økonomiudvalget, og som har været tilgængelige for alle medlemmer af Borgerrepræsentationen, så er det jo også, at der fremgår nogle tal af de regnskaber og andre steder, som jo meget tydeligt viser, at det er varm luft, når vi får at vide, at regnskaberne passer. Nej, det gør de ikke. Når vi trækker de ting fra, hvor man kun har en option eller interesse for at købe osv., så når vi frem til, at salget er minimalt. Så når vi frem til, når vi begynder at regne ud, at der i virkeligheden ikke er nogen som helst økonomisk dækning for de garantier, som Jens og Jens Johansen giver heroppefra.

Laver man en simpel renteberegning på udgifter på 8,3 mia. kr. over 30 år, så er det ikke noget problem at finde ud af, at de udgifter langt, langt overstiger de 12 mia. kr. i indtægter, som man kan få ind. Dermed hænger økonomien ikke sammen.

Jeg vil gerne udstede den garanti til Jens Johansen og Jens Kramer Mikkelsen, at der ikke er nogen fra Enhedslistens side, der om 30 år vil gå ud og tage æren for, at det her har givet overskud. Vi skal også gerne frasige os retten til at være med til at fordele overskuddet. Det er nok det billigste politiske løfte, jeg nogen sinde kan udstede i denne forsamling.

Så bliver der spurgt direkte, hvor mange gange vi har stillet spørgsmål til Ørestadsselskabet. Når jeg stiller mine spørgsmål i Økonomiudvalget, stiller jeg dem og beder om at få dem op på et økonomiudvalgsmøde. Jeg har også bedt om til et økonomiudvalgsmøde, at Ørestadsselskabets direktør deltog. Det skete ikke.

Jeg får mine svar fra Ørestadsselskabets bestyrelse. Bestyrelsen meddelte mig, at det måtte jeg finde mig i. Det gjorde jeg så. Så vil jeg ikke have skudt i skoene fra denne talerstol, at jeg jo bare kunne have stillet dem til Ørestadsselskabet.

Nu må I ærlig talt lige tage og slappe af. Enten må I være konsekvente, så stiller vi dem til Ørestadsselskabet, så får vi også svarene fra Ørestadsselskabet, eller også stiller vi dem i Økonomiudvalget, og så får vi svaret fra Københavns Kommunes repræsentanter i Ørestadsselskabets bestyrelse. Det andet pjat skal I ikke forsøge at lege med. Det er vi lidt for intelligente til. Beklager meget, Jens Johansen.

Men jeg kan godt fortælle dig en ting, når I snakker om at bekræfte, når jeg hører på Jens Johansen her, så får jeg bekræftet, hvorfor jeg ikke længere er medlem af SF, men har valgt et egentligt demokratisk-socialistisk parti.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Altså ikke nok med at det starter med demagogi, det ender sgu i de rene bekendelser her.

Jeg konstaterer, at Enhedslistens ordfører, Morten Kabell, ikke har svaret på det spørgsmål, jeg stillede. Jeg spurgte, hvor mange spørgsmål der er stillet, som Morten Kabell ikke har fået svar på, og så snakker han om noget helt andet. Med andre ord, det er en pose varm luft og det rene demagogi.

Morten Kabell (Ø): (Mikrofonen afbrudt) ... over evnen til at være i stand til at høre. Men jeg skal gerne skære det ud i pap, jeg skal også gerne skrive det ned til Jens Johansen, så han åbenbart er i stand til at fatte det.

Svaret er naturligvis nul, idet jeg ikke har stillet spørgsmål direkte til Ørestadsselskabet. Fordi da jeg ville det, fik jeg at vide, at jeg skulle stille dem i Økonomiudvalget, således at Københavns Kommunes repræsentanter i Ørestadsselskabets bestyrelse kunne svare der. Hvor svært kan det være at forstå.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Jeg må sige, at for det offensive socialistiske økonomiudvalgsmedlem kan det da ikke være nogen hindring at få sådan et svar. Så stiller man da bare de spørgsmål, man vil have svar på, ikke. Med andre ord, grundlaget for Enhedslistens forslag er fuldstændig smuldret.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Jeg tror, både jeg og andre medlemmer af Borgerrepræsentationen har fået en fornemmelse af, at der kører en eller anden form for procedure for at få skabt klarhed om, hvor meget åbenhed der er i Ørestadsselskabet. Jeg tror på, at den vedtagelse, der er kommet her i Borgerrepræsentationen, og som Jens Johansen refererede, at Enhedslisten havde fået vedtaget her, hjælper i den retning.

Men jeg må også sige, at jeg vil bekræfte, at Morten Kabell fik faktisk i Økonomiudvalget, om jeg så må sige en henstilling om, at spørgsmålene ikke skulle stilles til Ørestadsselskabet, men til Borgerrepræsentationens 3 bestyrelsesmedlemmer, som også er medlemmer af Økonomiudvalget.

Jeg synes ikke, vi skal fortsætte dette mere, jeg synes ikke, det er det centrale, det synes jeg rent faktisk ikke. Jeg ser frem til, som Jens Johansen også var inde på, at vi får yderligere nogle gode drøftelser i Økonomiudvalget.

Det eneste, jeg har noteret mig, er, at man åbenbart fra bestyrelsesmedlemmerne nu siger, at hvis, såfremt, ifald det går for langsomt, så kan vi stille direkte spørgsmål til Ørestadsselskabet, og det er da muligt, jeg vil gøre det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil sige til Lars Hutters og til andre, at man altid kan stille spørgsmål direkte til Ørestadsselskabet. Det, vi gjorde i forbindelse med den redegørelse, vi havde oppe for en måned eller halvanden siden, var en redegørelse fra de 3 bestyrelsesmedlemmer til resten af Økonomiudvalget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Man må ikke brænde inde med spørgsmål til Ørestadsselskabet. Jeg vil meget gerne sige, at jeg – og jeg går ud fra, at noget tilsvarende gælder for Jens Johansen og vel også for Peter Skaarup, at hvis der er medlemmer af forsamlingen, som brænder inde med spørgsmål og ikke kan få dem besvaret, vil vi meget gerne orienteres om det. Vi vil også meget gerne orienteres, hvis man hører om spørgsmål i byen, der ikke bliver besvaret.

Jens Johansen (F) stillede forslag om, at sagen blev henvist til Økonomiudvalget.

Forslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 16.

Før stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, O, V, C, B og D.

Forslaget til beslutning blev herefter forkastet med 42 stemmer imod 7.

Før stemte: Ø.

Imod stemte: A, F, O, V, C, B, L og D.

Udenfor dagsordenen

1) 121/99

Anmodning fra Tage Møller om tilladelse til at udtræde som medlem af bestyrelsen for Kongogården, samt meddelelse fra Enhedslisten - de rød-grønnes gruppe om, at Hanne Schmidt, Brigadevej 38, 2300 København S indtræder som nyt medlem af bestyrelsen.

Anmodningen blev imødekommet, og meddelelsen taget til efterretning.

Udenfor dagsordenen

2) 122/99

Anmodning fra Majbritt Kjær Klavsen om tilladelse til at udtræde som medlem af Den Sociale Ankestyrelse, samt meddelelse fra Venstres Gruppe om, at Lise Helweg, Classensgade 68, 2100 København Ø, indtræder som nyt medlem af Ankestyrelsen.

Anmodningen blev imødekommet, og meddelelsen taget til efterretning.

Udenfor dagsordenen

3) 123/99

*Indstilling om udpegning af chefen for Københavns Brandvæsens Forebyggende Afdeling, overbrandinspektør Flemming Christensen til ny afsnitschef for Afsnit Amager i det krigsmæssige redningsberedskab.
(Bygge- og Teknikforvaltningen)*

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 18. Marts 1999

Indstillingen blev godkendt.

Udenfor dagsordenen

4) 124/99

Anmodning fra Peter Martinussen om tilladelse til at udtræde som medlem af Valgbestyrelsen til kommunevalget, samt meddelelse fra Den Socialdemokratiske Gruppe om, at den nuværende suppleant Johannes Nymark rykker op som nyt medlem af Valgbestyrelsen, og at Lars Engberg indtræder som ny suppleant i stedet for Johannes Nymark.

Anmodningen blev imødekommet, og meddelelsen taget til efterretning.

Udenfor dagsordenen

7) 127/99

Meddelelse fra Socialistisk Folkepartis Gruppe om, at Else Iversen midlertidigt indtræder som medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget, som medlem af H:S's bestyrelsen, som medlem af Klagerådet vedrørende hjemmehjælp, som medlem af Beredskabskommissionen for Københavns Kommune, samt som medlem af bestyrelsen for Brønshøj sogns Plejehjem.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

Udenfor dagsordenen

8) 128/99

Meddelelse fra Venstres Gruppe om, at Mette Pentz Madsen midlertidigt indtræder som medlem af Sundheds- og Omsorgsudvalget og som medlem af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, under Martin Geertsens orlov.

Meddelelsen blev taget til efterretning.

(Dørene blev lukket kl. 00.35)

Følgende sager blev behandlet for lukkede døre:

21) 100/99

*Indstilling om at Midtvejsrapport for produktionsåret 1998/99 tages til efterretning.
(Økonomiudvalget)*

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 18. Marts 1999**

Indstillingen blev godkendt.

23) 107/99

*Indstilling om salg af aktier.
(Økonomiudvalget)*

Indstillingen blev godkendt med 33 stemmer imod 16.

For stemte: A, O, V, C, B og D.

Imod stemte: F, Ø og L.

Mødet sluttede kl. 00.38.